

Edebiyat Defteri

wewin -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
5 Şubat 2024 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Desem ki

[italik]

desem ki

ulu bir dağdan esiyor rüzgarı sevdiğimin
ve eteklerinde yeşilimi karıp beyazına
çalıyordu kapısını gözlerimin

desem ki

ey çılgın değişim
göğün genleştiiği sestiniz
duman ve yanık kokusundan
ve iç çekişlerinden gürgenlerin
ve yalnızlığın ürperen hisirtisinden geçtiniz

desem ki

indiğini görürsem bakışlarının
ki esirgenen aşılansadır rüzgarın suya
ellerimiz yürür yıldız ırmaklarını
karanlıktan aydınlığa

desem ki

hüzün birikiyordu bahçeleri güneşli
akşamüzeri evlerinde doğunun
yüzü, yüzüm. gülmeye doğrulamayan
sırtı güne yaslı baldıranlardan

desem ki

nerede kaldınız.
bunca mevsim
kördüğüm olduğu zaman

derin bir yaradan siliyorken kara merhemi
akıp duran, akıp durmayan acılarımdan

desem ki

benim, binlerin içinde bir birimlik ömrüm
sözcükler ve nakaratlarla
oradan oraya taşınan
kırsal düşleri, çok renkli iletkenlere baş tutan

desem ki

birdenbire çok sızladı burnum
tam da bu yüzden katlardık gül nöbetlerini
şir susan yazgı denginin sandık sarılarından

şimdi desem ki

benim mutluluğum kolaydır
bir şilep daha geçer bağrımı, ağrıdan

.....
Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/340221/desem-ki.html>

KuşUyku

çerkesyalı kabzasıyla
yastığının altındaydı bıçak

elinin tersinde dikiş
gözlerinin nüvesinde
düşlerin izini parlatarak

öylece yattı, kuş uykusunda aşkın

ve şarabını döktü akşam
paslanmış bir dudağın kıyısında
en kısa gecenin
en sevgili koyusuna

mezopotamyalı kabzasıyla
yazısının alnındaydı bıçak

elinin terkisinde dikiş
gözlerinin nüvesinde
düşlerin izini parlatarak

öylece yattı, kuş uykusunu aşkın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/340950/kusuyku.html>

NecRan

Ağzımızda baldan tatlı elemeleri, bırakıp da giden yar...

Sen, gam denizlerini çalkarsın ya göğsünde
ben, çiğ tanelerinden söz ederim

Aynı güneş doğar belki üzerlerine

Sen, eflatun'u cihan bakarsın, millerce!
Ben, minnacık bir zerrede, ummanları gezerim

Soyluluğu, damarlarında patlatarak koşan
hırpani bir taya benzer dimağın

Ben alnının şafağını, serin rüzgarlarla geçerim

Avuçlarımda kıyametler kopacak
dökülüyor ruhum, kaç!

Dersin de

Ben, nesli tükenmiş bir aşkın
son fidesini, şuglanmış gözlerimden sökerek
dünyanın kederli yüreğine, bir kez daha ekerim

...Gölgesi kalır ya

ne de esenliklidir aynalardaki o iz

Sır'atını yollarıma döşen yar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/349085/necran.html>

Berdel

Evinizdeydim

sere serpe yer minderlerinde

tek ışılılı Şey gzlerinizdi

Öyle iten bakmayın

Yasin, Hatice

Burnumda tandır ekmeğinin kokusu

elleriniz miydi yanan

yutkundum, syleyemediklerinizi

sustuk

takılarını değiştiren

ve sadece gözleriyle konuşan

birer evcilik oyuncusuyduk

Eyvah!

Şimdi gitme zamanı

bu oyundan gerçek sahneye

Gzn üstümden ayırmayan ocuk

ah Yasin adam olacak adam

için için bakar mısın

geçip de grmediklerime

ya sen Habibe

tek ışılılı Şey gzlerinizdi

Evdeyim

kırılğan bir ışıkla gözyaşımı leşen

dikenlerin üstünde

/ jı derd awn te yr ketime tay.../

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/350057/berdel.html>

Krizantemler

Al bakışlarını üzerimden ölüm
deşme yarımı siyah yerlerinden
ki karıncalanıyor ellerim bileklerimden

Ben, geceyi seven kadınları bilirim
ışılıklı gözlerinde yanar, üşümeyen krizantemler
tūrlū korkulara esrik kokular yayılır gamzelerinden
alıp göğüs kafeslerine taşırlar
acılı zamanların, sırttan zangoçlarını

Daha mâhiri bulunmaz örtmek için üstünü
en kadim yara ağızlarının, ciğerlerinden

Ve o güzel sevgilinin, sevgili ölümü okunur
her daim, kederli yüzlerinden[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/350806/krizantemler.html>

Lâl

Debi deryandır gönül
yâr
dağım, dağılır görküm aşka zılal

Kar yağar bardan bardan*
ve bağrımı bir şileb geçer ağrıdan

köz olur içim hasretiyle
pîrim alır, öğütür
ona yandığım her an

ki ney'im

ereğinde dönse başımın
bir kez olsun âşıklar

...Sonsuz inleyişinde aşkın, ahuzârını yırtar

Can!
felek alsın kâmını bizden
hoş
başımız dumanlıyken

gün müdür gün, ay mıdır ay

gömleğini yakar ateşiyle dilim
dirhem, dirhem lâl
ille de lâl
ille de lâl

Sanılmasın serin geçer
dağların sonbaharını ertelenmiş bir ihtilâl

*Bir anadolu ezgisi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/351722/l-l.html>

Yar

[italik]

Saçları dolaşık!

rüzgârlarını tarıyor ömrüm

toprağına yasladım başımı yer'üzünün

gözünün kıyısında

mustafaçiçekleri büyüyor...

Sarı, parlak ve ıslak dudaklarına

eğilen karıncayı

susamışlığın şarabını yudumlarken görüyorum.

Ömrünün, gönlüme değdiği o an kadar şarhoş

damarlarından kan yerine

har geçiyor...

Ey yar!

Tuna kadar sessiz

ve derin'den akıyorum...

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/356982/yar.html>

Benimle Yan

' Ey murğ-i seher zi-pervâne biyâmuz
K'ân sühterâ can şüdü âvâz neyâmed

*

Ey seher kuşu! Aşkı pervanelerden öğren
Zira o yanmışın canı gitti de sesi çıkmadı '

şeyh sadî

ey bütün hazinelerin sihirli padişahı
bir rüyadır belki hayat
sadece çocukların
yıldızlara ilmikler dolayıp
uykudan uyandırdığı, görkemli sanat

yaslıyorum başımı
içinden hazin şarkılar geçiren çınarlarına

ey lutfuyla ülkerler devşiren padişah
sırf yüzünün hatırına
ölürsem hâtırama bir gül ek
şâd olsun yeter!
senden uzak garip kalan gülistan

zengin olan sensin, kusurlu olan ben
seher vaktinden önce uyumazsa
hep çocuk ve mâsum mu kalır insan

gün doğmadan az önceleri
gökyüzü neden böyle şap tutar
ve neden tuz için ağlar bazen çocuklar

korkunç bir rüyadır hayat
gazap yüklü bulutları
iyi huylu aşıkların gözleriyle
bir olmaza ırayan

ey bütün kalelerden yenik çıkmış padişah
kozalarını ser sevdamin güneşine
dilimin uyuşuğu geçmiyor aşkımdan bak!

evet rüyadır belki hayat
sultanî kavakların yeşerdiği kırk yaşım
yoksul bir safâdır
bendeki sana dâhi perdeserap

işittim diyordun ki
imkân dışıdır bütün kavuşmalar
ve ayrılıklarla süslenmektir bütün hüneri
çalımlı bir hırkadır elbette hayat

ey içli utkularla sefere çıkmış padişah
dağlarımın suyu keskin soğuklukta içilmez
can kılıcının sınıdığı kalbimse çevgan
esirim sımsıcak ellerinde

hayat mâdemki hülyâlı bir seyyahtır
tılsımı aşk ile tamamlanan
yan! öyleyse benimle yan!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/373717/benimle-yan.html>

Yalğı

[italik]

Buradayım.
Ellerinin suyu okşamaktan döndüğü yerde.

Yalnızların avutmaya çömeldiğı
taş sedirde.

İncinen, incindikçe eğreti oluklardan
sızan kendi demine.

Oradayım.
Yolun keskin ayrımında
yalpalayan şu bulutun ağzında gem'im.

Bildik manzaraları geçiyor kavmim
şimdiki zamanın pusunda.

Buradayız.
Eskimeyen köprüde.

Eşindiğimiz çöplüğün
dağılan, dağıldıkça artan ötekiliğinde.

Neredeyim?
Bu yama tanıdık, bu peşgir, bu bazlama
ütüldüğüm cevizler diplerinde duvarın.

İçinden kandil küflemiş bu fitil
zeytuni ağzından tuz basıyor yazgıya.

Buradayım.
olmakla olmamak arası bu çölün
iz sürdüğü yarayım.

Ağrıyan, ağrıdıkça
güneşe ağan, bir divâne midribim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/375807/yalgi.html>

Eylül Bahar Yapmanın Talihsiz Girişimi

Gelebiliriz diyordum inanmadınız.

Tutulduğumuz eylül kıranlarından
uç verip gelmiştik.

Çıktığımız limana gözlerimizden
akşam güneşini çarpıyordu.

Mitosu nadasa bıraktığınız bahçelerin
virâne kuyularında,
eski bir yarayı yiyen kurdu
besleyen yüzünüz,
kendini bir an gözümüzde yuğdu.

İşte eylül ve ben diyorum,
bizi kış gibi karşılıyorsunuz.

İfadesiz yüzünüz ve siz,
eylül'n bir bahar karşılaması
olduğunu görmezden gelip,
limanı martısız ve noksan
bırakıyorsunuz.

Oysa,
saçımızdan okşasaydınız
mevsim,

gözümüzden öpseydiniz
sevgili,

İşığımızı tutsaydınız
unutulmuş yanlarıydık.

Gün dönüyor diyorum,
kayıtsız kalıyorsunuz.

Son vapurun kprtleri ile
çıkarken yrngenizden
eylül'le ikimiz,
eteğimizi çekiştiren ılık yağmurları
gözlerimizde götürüyoruz.

Eyll Bahar yapmanın talihsiz girişimi ardından bırakılan not:

Biz zlerinizden geçerken,
ayrıklar sizden olmuşt
loğusa otu ieēe durmuşt.

Grmediniz...

Dş[alt_cizgi][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/384243/eylulu-bahar-yapmanin-talihsiz-girisimi.html>

Yaprağın Dinlediğidir

... su, şafağa dönüşür
ve güzün felsefesi
yaprağı, akarına bırakmak..

Hilmi Yavuz

I

deli çaylardan geçtim, deli çaylardan
durağan aşkınlığı yol boyu taşıyarak

yemyeşildi, ala döndü yanağım
gül dalını kurutmuş ahvalime bakarak

durgun sulardan geçtim, durgun sulardan
dinledikçe, için içine dalıp
kıyılara çarparak

çıpınmak için rüzgarlardan medet ummak!
dinginliğin ve coşkunun koyaklarını
soya soya, sonsuz kere çoğaltmak

II

ellerimi uzatsam
güneşi tutacağım
ya karanlığa gömülürse dünya

hayır. kaçmalı.
kaçmalı yüzerken derisini suyun
daıma kucaklayan bir zemzem gözesinin, en kuytulduğuna

ki astarı
yarın boşluğundan sızan aşkın hüzmeleri olsa da

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/388097/yapragin-dinledigidir.html>

Önemi Yoktu

Seni tanıdığımda yaralarını kurcalıyordu
toza bulanmış yanaklarından süzülen göç yolları
saçlarımdan sürüyerek irkiliyordu zaman...

Ağıtlar ve mısralarla dolu atlasları duvarından indirenlere
neredeyiz diye sana sormaktan yorulmuş
sen:
işte, orayla buranın arasında
benim sözlerim kanar
gün batır, gece döner ayaza
ve inanırım her yalancı sabaha desen
susuyordu ak Asyalı kadınlar.

Değindikçe tavlanan kederden, gözleri sancıyor
kulakları ağırlaşıyordu kimilerinin
kimileri yana, yana içiyordu şavkıyan ağrılarında.
Nereden gelir, nereye giderlerdi?
Kimdiler, önemi yoktu.

Bir düşe bozuculuk, bir umarsızlık tufanı
ölçüsüzlüğü güzelleşen kahkahalar savruluyorken
alımlı fahişelerin kana batmış aurtlarından.
Önemi yoktu.
Gerdanında bıçaklar yüzdürülen akşamların
elleri koynunda saklı günindilerin
Aydın...

Hani iniyormuşuz dağların karlı mevsimini ısılıkla
eşlik ediyormuşsun unutulmuş bir türküyü hatırladığımda.

*aman Siya bu ne haldir
yaz mıdır da bahar mıdır

Gördüm. Sapgor'un** devrik omuzlarını, eteklerine tün bulaştığında
dişimden tırnağımdan artırırken inadına umudu
avuçlarıma sinen bir kokun bile yoktu hâlâ...
Anım'sa.

Katliamların hesabı tutulmuyordu artık
ne Bağdat'ta ne Somali ne de Sabra-Şatilla'da
mevsimlerin bir önemi yoktu.

Morarmış baldırlarında gam döven kadınları avuttum
ten yırtıklarını, paslı ağızlarıyla siliyorlardı
asılsız her ihbarda.

Üzeri örtüldükçe, balkıyan ağıtlar
bütün boşluklara asılmalı şimdisiydi
sular çekilmeliydi, yarası derinleşen ırmakların yatağından.

Mezar kazıcıları ölümlülerin, ölümlerine tanı saydı
uzak deniz haritalarında. Önemi yoktu.
Soğuk ve ıslak istasyonlarda beklemenin
mokasenli adımların, sulara bırakılan sitemli sözlerin.

Gitmeyecektin sevgilim, gitmeyecektin
o gece, o dolunayda...

*- anonim- ağıt
**- bir dağın yerel adı –Bitlis-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/399256/onemi-yoktu.html>

Hürsünüz

...gittikçe çoğalıyor, her sözcüğün içinde sizden iz...

zarfına sığmayan mektup
ağacına doymadan düşen caneriği
voltada tuz

güz bulutları göğsünde büyüdü
neyin karşılığıydı aramızdaki sürez

akit divanından sıyrılıyor artık yüzünüz

bahardan kıyıya doğru bakarsanız ayla kayacak
koynumla boynunuz arasındaki bu boşluk
ki sonsuz. sevişmiyoruz.

varsın yolunu değiştirsin kademler
sesinizde ayrılık saklı
evvelden bilip de sakındığınız

göreceli bir suskudur bu
sözcükleri katlamadan pekiştirdiğiniz

gözlerime sis çekerek süsleniyorum ey sevgili
...hürsünüz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/403432/hursunuz.html>

Ağınağacı

ay gözlerini çevirdi
ağınağacının gölgesinden içeri geçti yaz
kırık bir boyun üşüdü eğiminden
haziran dalıyla düştü

düştü huzurdan çekildi jelatin hiçlik
aşksızlıktan aç
ekmeğe döndü elleri
ekimi ve dirimi bölüştü

özgürlüğün ağırlıklı kuşağından çözülüp
içi içine yığılabilecek denli emindi aşk
bulut bulut sızdı
ağzının içi barut yalımlı mavi ısıık da sızsın
çelikten ayı geren yaylı şafağın kurulmasına

boşansın

susmak bilmeyen ve adına şiir denilen bu kente
seherde inmiş bir muhacır
durup şunları yazdı

dağlar böyle yüce olmasa
ve eğilip bakmasa yenikliğime bir an
kızılıık şerbeti içmediğimi kim bilebilirdi kim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/403759/aginagaci.html>

Cevelân

..tatlı merzencüş'ün ağzında gezinirken evâmîr
aramızda, ne zaman perdesi vardı, ne suret, ne de mekân..

boynundaki bir tutam karanfil, boyuna ayaklanıyor
tek sıkımlık canını alaçıklarda unutarak

unutarak su yüzüne bıraktığı yangını
tunç küreklerle çekiliyor ılgına

sırf al börkleri soyunup
ısırganlı dudakları dalansın istenciyle

bir adamın bir kadını
bir kadının bir adamı

venüsten sözler indiriyor pelin
dil hurcu, ısıltıya itkili

gecenin hummalı yatağına gerilmiş
köpürüp dalaşıyor gök bulutla deniz

boğumlarını sıkıyor ardı sıra menengiç
bir çıtırtıda kıyameti koparan zehir

bulandığı korugan küllerinde yalpalıyor, isli kediler
birisinin tek gözü mavi

kentin meydanında semaha tutuşmuş tefler
al kuşaklı gelin kızlara dönüştürüyor âni

zincirlerinden boşanmış dağ silsilesi
bileklerinde eriyor denizlerin

esmer bir lisânın çolpan rüzgârı
ince beline dolanıyor başakların

zencefiller kınında unutuyor
en yalın sözcükleri, ilk elden çekebilmeyi

taş gemide isyan çıktığından beri
kimildanıyor, uzlaşısızdır hiram'ın elleri

bir özlemektir kalıyor üstünde insanın.
bir özlemek.
insanı.

ey fargesia murielae!

neredesiniz?

bizi emanette emin kılsın aşk-ı hünkâr

"tektir ve biçimi yoktur" sevmenin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/404775/cevel-n.html>

Şem

aşk ile sızlayan her yağmur
yeniden ıslanmaktır
yeniden ıslanmak
iliklerim eriyinceye ihsan

alnımın kızıl gülü sevgilim
ne vakit söz can olsa bülbüle
yeryüzü baharını tasarlar

ne hazindir
ummazsın dirilişini ömrün
budaklar arasında çürür
henüz çiğ düşmüş gonca güller de ihsan

o zaman, nehirler utanmalıdır çölden
aykırığından yağmurlar sızar
bir duyu anlamını yitirdiği anda incelir
ne etsen durulmaz ihsan

gözbebeğinde sızlayan hêşin çırallar da ölür

büyük nehirler durmaz sürgündedir
iki yaprak ağırlığından morarır elleri
güneşi karıp geceye kandil tuttuğu zaman

yürür. uzun gölgeli düzlüklerde sudur
sudur gök suyunda uçurumlar paklayan

ey düşüncenin safirden bukağısı
iki gözüm sevdiğim
cam hamurunda billur tortularını soğutabilir insan

ne köprüdür yerkabuğuna, ne yoldaş. ne han
sade yol.

dön dönebildiğince
gittiğin kere ihsan

can küresinde kamçilandıkça gönül
yedi kat dibe iner
yedi kat yükselir nazar

azar dikenlerin ilenci, yadsınmaz elbet
acıtır çıldırasıya kendini kendiyle yakar

aşka rengini veren su, burcunda asılı
şem damlar şakağından göğün
avuçlarını sıcak tut, düşmesin gülün

sinende burgaçlananırken derin çağlayık

efkâr, lâtif güllere yaraşır
güller de sana ihsan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/408676/sem.html>

Yağmur Duası

.
. .
ravent yaprakları örtmüştük üzerimize
arzulu yağmur eğricikleri
o delirmiş içime akacak bir yeri mutlaka buluyordu
yoksa, bu hengâme, bu susayış, bu tılsımlı boşluk
aşk gözesinden fışkıran sellerle nasıl ılışacaktı
ehrimen'in haddinden fazla kabul, yağmur yakarışına
tapılası hararet yüzümüze çarptığında
şevkle titreyen toprak
katreyi ummana taşıyan rüzgarla sevişiyordu
köklerimiz tutan lamise çatlayıncaya kadar
yüzümüz kızarmıştı
bütün ölülerin dirilme vakti
dipleri saran kasırgayla sarsılarak soğudu
ve irisi karanlığı aydınlatan siradeğ çiçekleri
bilgiyi karmaşanın tam ortasına sundu
örtünmeyecek kadar beyazdık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/415486/yagmur-duasi.html>

Gül Üşür mü

[italik]

.
. .
.

iki kişilik seslendirme gözlerin
karanlığı olumlayan. olumluyu karalayan.

muyla yapılmış, ucuz bir şamdan
kaftan başlıyor erimeye. fitil tutmaz yaradan.
karalarla kaplı denize, gerilmiş bir doğruyla doğranan
eti yenilmeyen. nâmerde fırlatılan.

cilveli güneş soruyor arka sıradaki şâhide
böyle havalarda gül yaprağı üşür mü

duyulmaz.

ki bilirdik

kokusunu rüzgâra kaptıran ölü toprakların
arkasından hesap sorulmaz.

helâl olsun
helâl olsun
helâl olsun

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/415853/gul-usur-mu.html>

İzci Marşlarına Gülümserken

[italik]

.
. .
.

dur diyorlar dur

yoksa kirpiklerinden başlayacaksın tutuşmaya
gitmeye koştuğun o yer, küllerini savuralı çok oldu

öyle olsaydı diyorum kulağında çınlamazdı
karın yağma sesi

kızarmış ellerine mor tırnaklar yakıştırmazdı çocuklar
uzun yolları tepelerken boyuna

okula varmanın, dünyayı fethetmek çıktığına
inanmış şakayıklar

öksüz bakışlarına, kazınmış saçları yakıştıran
bahara kuzulardan fazla inanan çocuklar

dur demiyorken hiç kimse ayaklarımı sürüyorum
dumanı tüten bir ölümün akciğerlerine

yol olsaydı ya diyorum
geri dönmeye yeltendiğim her an

etekleri donakalan ıssız dağlar yükseliyor içimde

öyle olsaydı

kız etmeye değmeyen kirpiklerimle
karla ovunca pembeye çalacak tırnakları için çocukların
saçlarımı bunca kısaltmış olmayacaktım

zaman yekpare duruyorken afra sürgünlüğümde

.
. .
.

kız etmek: yakmak. yöresel bir söyleyiş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/418709/izci-marslarina-gulumserken.html>

AFRİKA yani yer yüzüne dağılan kızıl kara tenimiz

.

.Afrika ateşle yunmuş izdüşümünde gözlerini kuma demirlemiş ince kıyımlar görür
.Açlığı çoktan unutmuş çocuklar düşlerinde ne görür.

Bir kuş çakıldı yere

Ağzını memeden çekti

Kanadını okşadı bakışları

Bir çiğnemlik dane boşaldı kursağından

Yani yer yüzüne dağılan kızıl kara tenimiz

Kızıl karada çivileşen kol ve bacak

Yani karın ve rahim gibi sukut u hayal perdemiz

Yani ayıp yerlerimiz kadar çıplak yüz kasları, birleşmiş Milletler adına Ban ki Moon'un

Yani sinek vızıltıları içinizde

Yani tenimizdeki tortularla doyan bezm i cemler sürmüştük

Su, kuyu ve amberli çamur deryaları

Yani ıslak göz pınarlarımızda irkilen histerik kahkahalar

Yusuf olmalı sevgili Afrika, tepemizde yanarı yorsun

.Tüten toprak üzerinde

.Nemler! Hâreler görmüşüz...

.

][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/504227/afrika-yani-yer-yuzune-dagilan-kizil-kara-tenimiz.html>

Çağın Vebası

[italik]

sıratı eğri çizen son yolcuyu almadan gelme kaptan

okyanusu sandalla geçmeyi planlıyorum çünkü
çün ki ne zaman şairlerin kulağına kurtarmak gibi askıntı bir fiil çekilse
saçlarımda ustura bileyliyorum

kaç kere kaç sözcük imparatorluğunda
sadağlar dolusu peri ayaklanmadan dönüyor bak
bir derdi yok bu zamanın

erilin dişil kulunçları dişilin eril sırtını sıvazlıyor
hem gemiye önceden binenler
illa ki kara bir delikten bulduğu ilk boşluğa kusuyor yuttuklarını

son yolcunun yüzünde yüzmeden karaya çıkma kaptan

Sevgili Şairler İsmet Özel ve Hayriye Ünala bir gemici selamı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/520294/cagin-vebasi.html>

Tek Geçilen Trol

[italik]

Cortazar okuyuculuğu bıçtim eynime
okuyabilmek için

odalar dolusu Rolin
lades çekişmişti

bilmem
bilmiyorum niye

kısa çöpü kim çektiyse

şey
Gazali hanefiydi
diyebilir misiniz

anlıyorum

hep gelmemizi beklediniz
eril ve etikti
haddizatında
mey ve düşme dedim
fakat
yoktu aklınızda

büyülü gerçekliğin
kuzeyli temsilcisi
yenilemezdi
la!
aklı desdeledim

külliyattı

mutlak septitizm nakştı
sol lobun en tari sine
serde dişil güdüler

akıl mı
evet evet aklımda

her yerde bubi tuz akları
seriliydi
annemden öncemiz
hep kanıyor
söylediklerine gel de inanma
aklımın akılsızlığı

annemin aklında

yoksa böyle hercai
kokmaz mıydı her kelime
bilmiyorum

a! aklımda

dedim ya burnumuz
sahiden büyüktü
hayır öyle değil
yontuyorduk
aklımızca

Fowles kelebek

koleksiyoncusudur
diyebilir misiniz

dişinizi kim kırdı

mendil
ah elbette

aklınızda

tut ki
rüzgar tersin tersin
insanlığı beyaza boyadı
aktınız

almaz mısınız

ah evet

yüzüm mü
allansın varsın

aklımda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/552808/tek-gecilen-trol.html>

Çukur Ayna

Sana başka bir şey söyleyeceğim

Ölümcül de olsa kalmak
bu ay aydınlık bu italik kan kaybında

Çatlayan dil yörüngesinden çıkıp çakılsa
hiçbir yere gitmem soru sormamalısın artık

Benim ülkemde ölüler, ayakkabılarından tanınır

Çark eden boşluk ve renksizliği bulutun
Burada
Asılı kalan boynu vebalin
Aramızda
Engelmiş bak kestim işte kolumu
Bir Çingeneye adanmış olmasaydı ömrü ömrümün
Upuzun ve dikey düşüyor ışık şuramıza
Hayretin sarkacı değil midir sunulan her ayrılık

Dönelim gecenin saat üç onuna

Hiç unutma, her şeye kaldığı yerden başlamayan aynayı
Koynunda uyut, kışa kaldır, bahara yasla
Nereye asılsak, saydam oyuklar dolduruyor göz çukurlarını
Çarptığımız sis duvarlarına apayrılıkta

Bize kalan, yassılanmış bir ağlamaktı upuzun
Kız babaları ölümlü de olsa
Kalmak
Kalmaktı
Bir düşten sızarak serçe parmakta
Un ufak sol kaburga boşluğunda bir adamın
Şark usulü aşkım zamansız yolculuklarım kimin umurunda

Hiçbir yere gömülmem artık
Kanlı dolandırılrsa da başım, Ülker'inin omzunda
Beni anlama yakana iğnele, göğsünde taşı

Erkekleri de üzgün diğerleri kadar dünyanın
Önce ekmek!
Önce ekmek aynı boşluktan süzüldü

Renksizliğine vardığımızın

Söz insana benzerdi, insan söze sevgilim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/555164/cukur-ayna.html>

Sır

Ben ki
çokluk ve yokluğumla
Mikâil'in yüzüne ayna tutmuşum

burada

bu kum deryasında

aşkı sırı bırakacak ne bir nem, ne de bir nam bulmuşum

Yok ta yok

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/568894/sir.html>

Kelâm İlen Taşı

Taş yontucusuydular
durmaksızın vuracak zannedilen

Son darbeden bir evvel
yelsiz değirmenin surları

Kimdiler

Ellerinin gözünde idi aydınlık
beyazı siyaha
siyahı kızıl tanrılara döndürenler

Alıp sırladılar, sıraladılar
taş üstüne taş dizdiler

Kimdiler

En kızıl ve parlak onları
dillediler, ısladılar, dindiler

İndiler incesine keskinin
kalender mi geldi cevazından bu hüner

Ah Lat!

Gün gelir su da biter
biten yolcuların sonsuz ahi evranı
hangi ilmikten geçer

Ve elleriniz, taşların teninde
daha kaç bin yıl sefa s'ürer

Ey altıgen, sekizgen yahut silindir!
Güneş, dil ve yıl teoremin

Pirim, eren devşirenler
Kim söylendi, kimlere yazdı
İmzasız imâları şimdiye gönderenler

*ilen- ile- yöresel söyleyiş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/569463/kel-m-ilen-tasi.html>

Güzelsin

[italik]

Güzelsin
bakamayacaklar için, gözlerden sakınman gerekecek kadar güzel
henüz seramik kaplara sığdırılmamışken yer ve küre semavati arzdan

güzelsin
kan kaybından morarmış bir mermeri dönüştürebilecek denli beyaz

seni ararken yitirmiştim bütün maharetini ellerimin
ve kırılmayacak bir puttu artık zaman
durdu

aşk ki güzelliştir akarlarında, ahtır
gövdeye taşıdığı pas tutmayan, kaynağı taşan hayat
gidip gelen ve her gelişinde yeniden ölebilen
çeşm i giryanımdan aktı

güzelsin
yakasını ırgaladığın yaşamın, ılık sütüyle çirkinlikleri sağaltan

Şimdi neylersen eyle Allahım
bak ellerime
dipten toplanmış incilerle doludur

gül harmanıdır ilk doğduğu andan beri semavati arzın
iblisin söylediklerinden vazgeçmediği de doğrudur

Ey bir görünüp bir kaybolan ışık hüzmesi
ey gece ve hüzün perdesi
hangi denzine daldırısam gözlerimin karasını
hülyalı sabahların ağını yırtıyor umudum, doğrudur

hangi yol ayrımında tökezleyip, önümden aksa bir yunus
ağzından boşalıyor kubbetül sahrası ikranın

yunus ki asırlar sonrasına erecek kadar doludur
yetmeyecek dili, tutuktur kalbi
ağlarsa sarsılacak semavati zemini nifakın

Ah sen canansın ahsın, öncesin ve sonrasın
bulduysa yerini kalbinin, haysın hayransın

gönlümce ve tarifsizdir sızgılarım, ahdıma peymansın

Ey seramik asrın hiçbir kalıba sığmayan işvesi
ey aşk, bir kez olsun oh demeyesi

ey gönlüm, ey küreği kırılması
çek ahlarını

ki sırtımda mengene dağdır âşıkın göğsü
ey tırmanılması

kevenli yollarındayım yarın doğrudur
açıklarındayım okyanus ağızlarının

burası hürmüz boğazı

Ey kanıma kemend atan rüzgâr
gel, gel ve tufanını yükle şimdi terkibe
ve dön öksüz kalbimi deşen haçlı seferlerinden aşkın

gel ey kavrayış
ey suskularımın çığlığı
çek bu ipekten ilmiği boynuma
pusuya düşürmeden ciğerimdeki yâreler beni

kızıla kesildiğim bilinir
tenimde sevdan akar ve dâhi durudur
aktığını görüyorum kanımda

doğrul ve dur
küskünme
beni bir kez olsun sevindir

dökül, dökül kalbinin semavati bahrına
kalbim senin evindir

Gece, ölmek için ışıyorum, kanımı kaynatan soğuklukta
adını hatırlasam

Musa

uzaklardan, incecik bir ışık seğirtiyor aklıma
ve ihanet ediyor, burnu kızarmış bir sabâ
güne, donmamak için düşüyorum, kendime tırmandığım bozkırda

adını ansam

İsa

yönümü çizen ıpslak bir zerre döneniyor boşluğa
düşüyor rakım, bağı kopmuş her aşıma
yanmamak için üşüyorum

Ey sevgili
biliyorum alıp gideceksin seni
unuttuğum susuzluğun kanmış dudaklarına

buzulları eritecek bu ateşte, çöl giyinmiş okyanuslara
ve kıvılcım salgılayan aşkla büyütüyor, çekiyorsun içimizi
sadıkâne bir dara

ya Muhammed ya Mustafa

ne güzelsin ve nasıl da âşığız
hamlini unutturan, bu sonsuz sahanlıkta...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/571511/guzelsin.html>

Dedim Dedi

Dedim

İlmeği kaçmış hayat örgülerimin
neresinden tuttursam
Çözgüde bir göz asılı kalıyor

Dedi

al sen saç örgülerini
ilmikle gözelerin yerine
İnat da bir murattır
sürme yokuşa sürmeni

Düş

yanan tek mumu
söndürüyor dileksiz

Düşe bir mum yak
eli belinde doku kilime
Sonra bir çok başak, Lale
Çiğdemi yanlara bırak

Perçemi düşür kavganın ortasına
iki yüzü bir olsun
Çözgüde sen, ilmekte düş
atkıyı gönlünce bırak[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/576975/dedim-dedi.html>

Doğrudum

.
. .

doğrudum

çünkü saati sordu Hüseyin

günü kaç geçiyordu gün

ürkmesem sesin sessizliğinden

böyle uzun ve uzak

böyle iki yaka arası kıstak

neden sonra işittim

mutlak okyanuslara dalıp çıkan
şen yunusların kıvılcım urvası bıraktıklarını

iki yakası dokunurken yanaklarına
ıslak ıslak

kevser gölgesinde durdum kirpiklerinin

ağırlığınca yükü zaman
otuz üç geçe mızrak, kılıç ve toprak

fırat bu

ışıltili bir denizle akacak

.
. .

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/600489/dogruldum.html>

Lâedri

Artık biliyorum
Gecenin sorgucu tenini ayın söküp götürdüğünü
Yanaklarındaki baharı kuzeye dönüp silen rüzgârı
Aşkı ve onun dokunmadığı her şeyin donakaldığı göksel zamanı

Sözün cinnetini taşıyan kül ve kum yığınlarında saklı ateşi intizarı
İçinde iç gizleyen ak Mür'ün kökünden, saflığı biliyorum

Tören çiçekleri, yas renkleri ve beyazın her yöne eğilişinde çıkan tufanı
Arp tınlarında okyanus dibini karanlığı
Dut ağacının sesinde gizli arazi, âhı

İçsel ayırdını çiğ ile çiyin
Ve çirişotunu tırmalayan belirsizliğin sonsuza aşıldığını

ilk nedenini aklın

Susuzluğu giderecek bir su birikintisidir şiir
İç odaları ormana açılan, kalbi
Ve kaplumbağanın göğüs kabuğunda saklı dermanı
Biliyorum
Kargının hangi emirle içlendiğini soluğa

Taşın damarlarını, durağan hızı çözümleyen elması

Kemirerek bitirdiğimiz, doğaya ait ne varsa
Benliğin ateşe dayanıklı dokusunu, giyindikçe soyunan sözü

Ah artık biliyorum örsünü dinleten susku seğirmesini kalbin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/601943/l-edri.html>

Hançerin suyu terketmesi

Çok sürdü

korkunç kanamasını külle bastırduğımız ağıt

hançerin suyu terk etmesi ve dikenli kaidesini yadırgayan gül'ün hüznü

Hira' ya tırmanırken çelikleşen bacakların inişte titremesi

omuz vermesi buz sarkaçlarının ayaza

ve babam eve kömür getirdi diyen çocuğun sevinci

Dövülerek inceldim diyen demirin haddeyle dansı çok sürdü

Beni sana eğen alevi mumun

Hırpalaması, kuzey poyrazlarının kırıldığı yerde göveren aşkı

Sonra

içimizden biri

çölde böğrü delinmiş olan

dilini ısıran tuz tadında buldu, boğulacağı denize ağır aşağı inen o körfezi

.

.

.

.

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/604245/hancerin-suyu-terketmesi.html>

Sumnu'nun Anlattığıdır Kargaya

Doğduğu topraklarda oğlan diye el üstünde tutulmuştu Süleyman

Tuhaf bir sıvıyla yatağını ıslattı onüçünde
düşünü hayra yordu akli havada

İlk kız memesini daha onbeşinde sıktı ağızıyla
onsekizinde koca ertesi yıl baba olduğunu anladı

Yirmisinde apoletli gerilla
yirmiikide Nietzsche ve Marks okudu
ve enternasyonal dinledi
dişlerinin arasında jilet, utku ve cıgara

Yastığının altında nal sesleriyle uyuyordu insanlık
masallar, zılgıtlar, küfürler içinde
parçalanmış dimağı her ve hiç intifada

Ne yana dönse karanlık dehlizleri gerçeğin
ve dilinde durmaksızın uzayıp giden şiirsel savlarla

Söz sözü açtı anlam anlamı dağıttı
tarumardı bütün dünya Süleyman'a

Dört kibrit çöpüne müsavi bir gençlikte
tepesinden başladı ağarmaya saçları

Trenler, sendikalar ve bulvar orospuları
hücre evlerinde son baskıya hazırlanan sloganlar
ütopyalar ve mahpushane koridorları
aşk mektuplarını ve uykuları piç eden
palaskalı korkusuzluk korkuları

Bir oduna sarılmakla bir kadına sarılmanın farkı neydi
düşünmedi o aralar

Kadınlar ve kutsallar yani süleymanın â'râfi
hep dipsiz kuyularda karşılaştılar

Yirmiüçünde özgürdü olabildiğince
parmağından yüzüğünü çıkardı kalbinden karısını

Hayatı yirmidördünde sorguladı süleyman
yirmibeşinde bir kadına tav oldu
rüzgara karşı tükürüp ilk küfrünü savurdu yirmialtısında

Züleyha
ah o Züleyha
topuklarını kemiren şehvet fahişesine yenilmeyi
seven Züleyha
aşkı hırsına bulayıp
sadık olabilmeyi ayaklar altında ezen ve
dilindeki alları mora imleyen Züleyha

Varlığın bir anlamı olmalı dediğinde otuzdu
bir kaç Züleyha' dan döndüğünde otuzdört

Otuzbeşe kadar hep ölümü bekledi, ölebilmeyi hatta
nasıl da arzuladı kadınından bile fazla

Varlığın anlamı olmalı
olmalı.
olmalı

Anlama anlam katan
ya Leyla yahut Züleyha

Olmalı.

Belki Yusuf belki de mecnun
yok yok herşey ama herşey safsata mı
ya Ülya?

Felekten bir gece çaldı otuzbeşinde
tövbe etti ardı sıra lakin akli kaldı geride

Otuzyedisinde burnunun direği sızladı içini delen mayhoş bir kokuyla
kendini akarken buldu kıpkırmızı kanla kaplı
ve kapalı bir olukta
Süleyman Züleyha'ya rastladı

Hayatın anlamını sormayacaktı bir daha

bu mu yoksa Züleyha yer gök ramza

İnleyen, inlemelerini sızıyla örten bir doğumun sancısında
apış arasının yüreği ağzında ve ellerini öteliyordu hazla

Suya bakarken sesini gömdüğü rüzgâra döndü ve

ah! Dedi kadın

Gökyüzü omuzlarında sarsılarak ağladı
sırdan kanamış dudaklarını bir çiğ tanesi araladı

Ve yirmi birinci yüzyılda aşka iman eden insan aşkına
Allah tek hece üzerinden bir Süleymanı yarattı...

*Sumnu-aşık/derviş kadın ve onu dinleyen karga meseli.- İbn i Arabi
şehvet, insanın topuklarını kemiren fahişedir.- Nietzsche

*Nazım ustaya bir denizci selamı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/607322/sumnu-nun-anlattigidir-kargaya.html>

Camin Canı

Şey...

Niye çatladı anlayamadım

Su çekildi önce
masanın örtüsü yoktu

Kırıklarına pencereden sızan ışık iyi geliyormuş

Aniden yaşlanmış ten gibi konuşuyor

ayrıca suskun

Burada
nesnelerin dünyasında olduğunu unutan tek şey o

Yatay ağzından geçen her sıvı
Varlığı
başkalaşan bir gövdede sınıyor

değişmiyordu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/626724/camin-cani.html>

Boğulunca Kan Çıkmıyormuş Anne

Durmadan seni düşürüyorum
ve hiç sızlamıyor yüreğim
Dayanmak istiyorsam sonsuz gözleriyle bizi izleyen acıya
sevdiğimdendir.

Acıyı...

Kuşu elektrik süpürgesine çektiğim gün de acıyıştım acına
İnandım ki Allah
çocuklar kuşları öldürsün ve öyle de sevildiğini hissetsin için
beni avuttu bir çocuksu acıyla

Yoldan motor sesleri gelince
Cama dayanmış yanağım ateşe dayanıklı ve eskimiş yolculuklardan seni düşürüyor elime
avuçlarım kuş kanadı
kuş kanadı mı

Boğulunca kan çıkmıyor hiç bir terminale

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/628242/bogulunca-kan-cikmiyormus-anne.html>

Gög Çadır'a Gönderme

Açılmayan bir ağız nasıl teklerse, öyle hatırladım
kıyısız sulardaki sesini ...

Japonya' da kısacık ölmenin upuzun anlamını hatırladım

Ve ateş yakmak için iki taş gerektiğini
Bulutlu havaların güneşe teslim olan katmandaki sırrını

Mayına denk gelen çayırın, üzgüden uçurumlar açtığını hatırladım

Solucanın ödündeki çingiyi duymayacağını, hiç bir havva'nın
Proleter olmayan kuşların asla yolunamayacağını

Ah ki hatırladım

Varlığın açıklanmaz olduğu ânı kaydeden
Aczinden ağlayan bilim insanının, manâda sızlayan alnını

Körüklenen aşkın, kalp sızıntısına kurduğu
Kandan mahyayı hatırladım

Tapınak inşâsında saklı direngi ak'korunu, korkusunda gizleyen
Buzla kaplı ilahlarını bu çağın

Hatırladım...

.

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/628598/gog-cadir-a-gonderme.html>

Gülgûn

.

Kalem dedi ki

Ah şimşek
şu bulutları ağzınla ateşe sürsen de
yeterince ağlatamayacaksın

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/629422/gulg-n.html>

Gülgûn

.

Gülüm. Meğer ben öldüm

Dilimde derilmeyen, raşe'i güldestle...

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/629722/gulg-n.html>

Gülgûn

.
Biri ile öteki
aynı noktadan başlayıp
aynı noktaya çıkan çizgiler çekiyordu
sonradan adı Ekvator olacak f'arazî bir G'özleme

.
Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/630569/gulg-n.html>

Gülgûn

Yakutun rengi kendindedir
kendiliğinden.

İster ateşini gör onda ister şarabı
bakmadığını unutma da

Çöz iç'indeki buzdan âlemi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/631158/gulg-n.html>

GüLgûn

.
Renksizliğine Var'dık ki buzdan âl'emin
Yok'ken Var, Var'ken Yok görünen mai'nin
.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/631436/gulg-n.html>

Karnında İtirle Dolaşan Lapina

Kimsenin üzerinde dolaşmadığı Dünya!

Nasıl da körüm ben
elimi uzattım kökü çürümüş İtirini koparmak için yanağından

Lapınaların alaca karnında Okyanus
onun diblerinde kahramanlarını kendi yaratıp kendi boğan
ve dokunsan dağılacak andaçlarla iç içe
içiiçine geçmiş Dünya!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/632685/karninda-itirle-dolasan-lapina.html>

Yıkıcı Gam Gazeli

.
Göğsümden düşen mizona ansızın suya kapıldı
geceler gam elbisesini giydi salındı Ay
ağzını kur yapan toprak gibi açtı kapadı rüzgâr

Göl yerindeydi

Upuzun öpüştü gökyüzüyle gölgeler Şamran ürperdi
kıvrandı sular dağlar uğuldadı kanadı sütleğen

Gelin ölülerinizi alın dediler

Ay ilkel Dünya kısıvrak Göl yerindeydi

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/633110/yikici-gam-gazeli.html>

Adrese Teslim'im

Ey yurtsuz
ey öteki ey bîmar ey yaralı ağız

Kan kusuyor geçtiğin yollar koyu yeşil gömleğine
asûde bir demet nergisin

Titrek gözlerinden can havli dökülüyor kaç'kın ceylanın
patosta ağrısı ağrıyor aslının
öğüttükçe tınazı harın

/Bilmem gerekmiyor asla. Bilmen gerekmez /

Ey ha desem ağızımdan dökülen hazan
Ey kimliksiz zül !
Değme işliğime en az bin Eylül

Ah anadilimi yitirmiş'im kan'sızım

Git! Git git ve sus

Gözlerimi getirsin yitik kuşlar
dilim görmüyor ıssızıyım adsızın

Öleceksek ölelim
sus 'a' ma

Ha dersin kuşlar susuz yazı kanıyor
aha derse gün bademdir çiçeklenen
dil desem annemden öncesi kanıyor

Git gidebildiğin kadar ki
gittiğin yerde Gül bitsin idil'im

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/634541/adrese-teslim-im.html>

Ne Gemiler Geçti İçinden Ey Kaf

Ne gemiler geçti içindeki limanı ey kaf
ben ki onları çoktan yakmıştım
seyir defterim su
Belki sufi

Önce sen geldin yüklerini indiren

Ben uzaktım
Çok uzak
Çok

Öylece baktım

Bilirdim ısıktır sözcükleri çarçabuk ışık hızında geçen
geçilen her fenerin etrafında vardı mutlak bir beyazlık

Gel dedin bin rayihalı ısıkla
Git demedin
Dedirttin
Karıştık

Gel ey mavi ısıklık gel ve unut geldiğini

Geldim.

Bilirsin her beyazın biraz maviye çaldığını
Ve bilirsin martıların maviliklere ne kadar yakıştığını

Yani cancağızım
bizim mavi bildiklerimize
Bizim
Bizim kadar kırsal olanın

Evet maviydik
Bilmeden bir beyaza bir mavi karılmıştık

Bu açıklıktır ellerimizin yoğrulduğu
evet bunu biz yaptık

Hepimiz birlikte yaptık

Sen bildin işte. Bil ve gülümse
Ben geçerim hızla asla göremezsin Sen kazandın
-buna gülümsenemez-

Ellerimizi sürelim gökyüzüne üflensin gök'üzümüz
Ak olsun

Yüzü'müzü aştık
Artık çık

Ümit burnundayız şimdilik
Bak, bu açıklıkta yaşamak ve kıyıya varmak şaka değildir artık

Biliyorum bilirsin
Bildiğim senin de bildiğindir
Yanıcığım, yeni değildir ve bunu aslında biz yapmadık

Şeklini almış çeliğe yeniden su vermek hüner değildir artık

Gel ey ömrümün beklenen canı

Sen ki kan diye başlarsın bir ilkbaharı anlatmaya
gönümüz hâlâ yaralı ve hâlâ pek de bilmediğin garip bir hazandır

Benim derdim senin derdine paydır* cananım paydır
Pay dediğim Van Erciş'te ufacık bir akardır
saatim gün geçer her günüm aydır

Aynı köke su vermişiz ziya'ndır
gövdemiz kuru'yalı
vakit her zamankinden dardır**

Gel ey ömrümün ışılan yanı darbe günlüğü değilse hükmümüz
Gel

Değil dersen birebir ikimizin aktığı
Mu'sondu

Bu son İstanbul masalı aşkına aşikârdı

Şimdi dökülme ardından sakın
sakın ha!

Dol'dun taş'tım ne fayda usul usul yağmalısın ki
toprağımız aşınmasın

Söylenmeyenlerine şimdilik su's'istersen
senin vaktin daha vardır

O vakit her neyse neredeyse belki de bambaşka bir bahardır

*Bir halk ezgisinden

** T. uYar

ondördokuzikibindokuz*

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/643784/ne-gemiler-gecti-icinden-ey-kaf.html>

Sebi Süphan

Bahar, ağzını küfre bozan yiğitlikten toy olmuşluğudur Süphan'ın

Ve Ahlat, keven alazıdır gün batımlarında
yakar memesini yüklü her kadının

Ah! Süphan ah! Bağrı yanık sevgilim

Hayat, garip dehşetli ve güzeldir kokusunda anızın
Çocukların genzine ancak isli yaşmaklardan sunulur

On ikisinde simsiyah ilmiktir Eylül
İncecik boynuna asılırken bir çocuğun

Afiş yok, slogan yok
göle çarpıyor sesim
Ki ses dediğim boğuk bir kız âhıdır iki bin de
Ta ! Batman'dan duyulur

On ikisinde telli duvaktır kadınlığı nazenin göğsüne kader olur yas lanır

Ve yaylaklarında onlar koyun başıdır tarihin
Meher kapısına her gün bir çentik daha
töre n ile kazanır

Ah! Süphan ah! Göğnü sunak sevgilim

Van denizine düşen yan nıl gı Gevaş'lı çobandan önce
Sarduri'nin o günahkâr boynudur

Bilirim bu sular ağulu yaş tıdır çocuksu gözelerinin

Ve dersin ki engin bilgeliğinle sevgilim

Maviliğe tutunmayan her kul aç debisinde boğulur kendi ettiklerinin

20.02.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/644896/sebi-suphan.html>

Bu Yıldızlı Gökler Ne Zaman Başlamıştı Dönmeye

//

'Kalksanıza bay Endrson
neden kalkmıyorsunuz'

böyle sürünerek sizi ayağa kalkmaya zorlayan şey de nedir

zaaflarınız mı, yoksa inanmak istediğiniz ve onlara binlerce kılıf uydurduğunuz
şeyler midir sizi ayaklandıran by Endrson
nedir bu ha
öleceğinizi bile isteye ayağa kalkma arzunuz'

*** by Endrson:

//

Yetmişli yıllarda başka bir soru daha yöneltildi boşluğuna insanın...

Bu yıldızlı gökler ne zaman başladı dönmeye **

Kimse bilmez kimse bilmez**

Yeni yanıtlar eskiden verilmiş olmasaydı ağlamazdı Carl Sagan
terzinin afacan çocuğu

gülün eteğini böyle yırtmazdı rüzgâr**
biraz ayıp biraz utançla dolu

Bu gökler bu yıldızları neresinde taşır ki
kimse görmez kimse görmez

Yeni şarapları benim dudağım emmez
bir yanı sus bir yanı alev ateş

Bugün göklerden inen nedir yıldızlar neden şaşkın
taş mı afet mi belli değil

Kim bilir kimin
kucaklayıp getirdiği ilhamı
kimse sormaz kimse sormaz

İliğinde nüks eden devri daim bu yarayı
hangi emir yüzdürür
yüze çıkarır nabızı ve durdurur sonu gelmemiş yanıtları

Kimse gitmez kimse gitmez
Budur aklın akılla sonsuz kere baygın ve itinayla imtihanı

'İnandıklarım '***

- * Carl Sagan
- ** Yaşar Kurt şarkısı/ Mehmet Güreli- söz: Ömer Hayyam
- *** Bir sinema repliği-Matrix

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/646427/bu-yildizli-gokler-ne-zaman-baslamisti-donmeye.html>

Uyulaşımsızlıklar Ulaması *

Seni sevdim ya
adin muştulu serüvendir bütün kitapçılarda

tükeniş

ve ışıkla gelişen bahri bir hülya hülyanda akışmaktadır neden'siz

Ah seni sevdim ya
nereye baksam kuzey aşırı okyanus
gül göründü
gül göründü

alabora olmakta sancak
ve cartası çekili deniz yüzlü göletler

birbirini dişleriyle d'övüyor ölümlüler sapağında Afrika

Martılara simit ufalayan parmak uçların süt akıttığında
aç kaldı mollalar

Yorgun rahleler vagonlara abanıp tutunan çocukları
ilkin ve hızla bırakıyor ellerinden hisımla
ray göründü
ray göründü

makas almayın abiler ablalar sakının yanağımdan

Seni sevdim ya
mask ve kampanalar aynı yerde asıldı hayatın şurasına
toprak hastalandı tohumlar çürüdü
daha bu ilk yağmurlar

Seni sevdim ya
benden bilirim boynumun eğikliğini
kırmızı ve çiçekli panzerler gibi kavkılırken oradan oraya
annem pazen entarisiyle uyumakta
h â l â
ve evet ısrarlı bu bapta ve oldukça metin

Seni sevdim ya
usul usul ölünür mü derin ve ağulu bin yaradan
hem de bu çağda

Birinci kişi:

Beni burada buldular Ağzımın içinde kurtçuklar geziniyordu
Öperek silmesini bekledim ki rüzgârın bir de kıymetli yağmurun

Gelmediler

İkinci kişi:

Beni görebilsinler yeter ki bütün hücrelerimle konuşurum bütün bildiklerimi
Dokunmadığım ıskaladığım her ne varsa o benim katilimdir diyebilirim mesela

Gelmediler

Üçüncü kişi:

Şimdi kolumu dayadığım bu omuz ve onun kurumuş parmak uçları bir çırpıda sildi kiri pası
Oysa ben şöyle en yükseğe oturup söylev verebilmişim
ağızındaki köpüren sonsuz iştahla

..... duylar // kişiler.....

.
. .
.

.))

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/647676/uylasimsizliklar-ulamasi.html>

Yurtsama Ağıdı *

Biliyorum göklerdesin
ve gördüğün her mahzunun füsûnkâr mahlindesin

çün ki oğulcuğum sen
sen olamayacak denli merhametler doğurursun

doğurduğun her merhamet sana beni hatırlatır bilirim
çünkü sen dizlerimde kıvrılmaya korkan dikbaşlılığını benim nasırlı avuçlarımla
geri sardın

çünkü sen padişahların sustuğu bir mecliste bağdaş kurarak kalbime
merhameti merhamete anlattın

sen! dünyanın azarlanmış dudağında oturup, ayaklarını bir tandıra salladın
her sözü seçebilirdin her közü alabilirdin ağzına ki
azadı mezattın

sen burayı seçtin ey oğul burayı
yargılanmaya gelinecek gözlerimin, seyiren kanamasını

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/648261/yurtsama-agidi.html>

Cesaret Kokan Gül'e Övgü

Gül korksaydı misk ve amberinden
Hiç sere serpe açılır mıydı
Seher yeline karşı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/648501/cesaret-kokan-gul-e-ovgu.html>

Yurtsuzluğun Ağdı * *

Değerli şair Hasan Tan'a sevgi ve saygılarımla...

sana baksam yüz bulur bin yağarım yeryüzüne

belki bin defa öldürüp, yüzde bir kez yaşatan devinim
bu yüzden
hep bu yüzden
sen benim hiçbir şeyimsin *

aldırmaya aldırmadığım yaşamak sanrısı kadar ur
üşürken binyıllık günahkâr omzum örtünmeye daralan büyük gerçeklerimsin

tavan arasında unutulma pahasına saklamayı göze aldığım
anılar tortusu tek urbam, gözardılarımsın

sen benim yenilgimsin, hiçbir şeyim ve aynım
yansıyan yanılığım ve aksi yanlarımsın
yahut yanilerim, âyânilerim zâyi inilerimsin

yani
topraksız köylülerim, göçerlerim, reyhan çürüğü terkilerim
eli sabana benzeyen kadınlarım, tütünü dirhem koklayan tiryakilerim
ak tülbentli, solgun benizli kızlarımsın

sızılarım ıssızlarım
veyahut dışında olup içine baktıklarımsın

yani
köy yanığı sürülen yüzlerim, gözaltı çukurlarım, yitik anılarımsın

uçarı çağım, gençliğim
lüzûmundan fazla korunaklığım
dilim, dilçeğim, nâdanlığım
hülyâlı dokularım, ılıman çözümlerimsin

yani ben

yani hiçbir şeyin olmayanın

içinden geçtiğin her şeyin dışında kalamayacaklarımsın

m e m l e k e t i m s i n

2008-15. 09.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/648806/yurtsuzlugun-agidi.html>

Masamızda Kalsın Huş ve İncir Rakısı

Aklımdan Muş Tatvan yolları geçer
varamam

ve leylekler
ve posta direkleri
ve çocuklar eli yüzü kirli
yüreği ak kağıtlar gibi

ve yazılmayı bekleyen karakışlar
ve kışlalar ve kışlalar dolusu oğullar
Kürt Türkmen ve Çerkesyalı ağıtlar

ve gidenler
örneğin bizim Lena yahut Leman
babamın teyzesi şehla bir ermeni kızı

bir daha geri dönmediler

Yüreğime bakma ustam
batma yüreğime

batarım yüklü bir firavun gemisi kadar
bilmem kaç mil derine

kaç kişinin yerine yaşıyorum ustam
kaç bin gözün kederine

Masamızda kalsın incir rakısı
sırtımız ağrıyor ve fakat
herşey sadece gül daima gül üzerine

28.09.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/649943/masamizda-kalsin-hus-ve-incir-rakisi.html>

Boşluğa Bırakılan Karanfil

Ey mavi damarlı boğazından çarpmıha gerilen deniz susamı Asyanın
göğsünde kaktüs dahil her şey biten mabedim sonsuz kanatlı anka ey

canı ciğerim
ince sızılar bırakarak ölümlerden ölüm beğenen müşfik tenim

ey ezildikçe yeşeren çayır değerli ülkem
ezgisi derinlerden gelen koskocaman sessizliğim
şaşkınlığım s e v g i l i m

ey bağrına yumrular dizilen muhteşem a ğ ı t
ben ki hem kızınım hem oğulun
hem sultanınım hem çulsuzun

bak bu da benim yaramdır
vahded i vücudu Allahın

ey ha desem ağzıma çullanan bedir
in. in ki
tıka basa ağudur gözlerimdeki ihtiraslı bu çukur

in ki
hiçbir âşık gelip deşmemiştir bu anlamsız tufanı
ey mağfiret eşiği bağımın

Sümbülleri, tarumar obaları, dağılmış aşiretleri aştım da geldim
sâde karartısı kalan bu islenmiş ocağa

ey neşteri gözünde Hızır aleyhisselam
avucunda çareler gizleyen hekim

kardeş ölümü yasal kılan fatihi süphan ey
hükümsüz kalan ahdi kavmimin

Mahmut Esat'ın hadsizliğine sığınan kolanyal yıkımı milliyetimin

h a t ı r l a s a n a b e n i

ben ki kendimden önce hep benim hep seninim
uçsuz kanatlarımla okşamaktayken evreni

ç a r e n i m

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/650155/bosluga-birakilan-karanfil.html>

Hayata Dönüş Operasyonu

Başşağı suya sarktılar beni

ağzımdan fırladı
binyıldır karnımda beslenen yılan
ve kırkdört gündür susuzum
uykudur gözümde akıp
ölümüne oruç tutan

kalktım yerinden bir aslanın

hey! bendim boynunuza biçilen vebâl

sönmemiş yangınlardandır
fırlattığım bu kösevi

artık adaletsizim
görüş gününüze ben geldim

hadi

durmayın

didikleyin göğsümü!

13.09.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/650533/hayata-donus-operasyonu.html>

Vasî Yetim

Ağır bir koku günlerce kalır burnunda
Çok beklemiş ölüsünü gömmeye götürenin

Sular ne kadar şanslıdır ki cesetleri eritir hafızasına

Toprak ve ateş ölümü güzelleştiren gözümüzün içine yerleştirir boşluğu
boşuzdur
mezar taşları teselli kalana
yahut kavanozdaki külleri şiirden sevdiğinin

Deniz alır götürür uzaklara derin değil ve bir ağırlık gerektirir

İten içe sevdalıdır Okyanus milyonlarca sözle buğulanır gözleri
acılarla yunmuş nehirler giriftliğine dalıp
kendini yitirdiği

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/650665/vas-yetim.html>

Ellerimsiz Geçen Bir Aşka Söylemediklerim

Sirtaki ağır tempoyla başlar ve kayık yalnızca denizin yüzüyle yoldaş

Ellerini hiç bulamamış bir kız kürek kemiğinde sızlar sevdiğinin
kayık su alır
su alır
su alır
ve aşka batar
tenini aralar suyun

Yunan adaları ne bilsin hoyrat nefesli Kerkük yalnızlığını
inişli çıkışlı bir salın Fırat'ın omuzlarında hangi kederle taşındığını
su alır su alır
su kesilir
su

Geçer aşk kimse onu tanımaz

Gölgeyi tenhaya çeken Lorca Vandenizinde okunur mu hiç
yüzü gülmemiş gençler için uygarlık tarihi nedir ki

tek hatlı bir vapurun karnında yük vagonları ağır ve metal
das kapital
bir işçinin sırtından nasıl kazanıldığını küçük esnafa anlatamaz
su alır su katar
sukatar
katar katar su
kesilir

Her zorbanın sevimli yüzüdür sirtaki
önce ağır sonra hızlanarak sevişir herşeyle her şey
ve aniden ölür
öldürür aşk

Sevdalanmak namus işidir, sodalı sularda diplere çeken Zahide'm türküsü kadar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/651041/ellerimsiz-gecen-bir-aska-soylemediklerim.html>

A Rh W

.

.

İki şehir iki hece sınıandı sözcükler
cümleler kuruldu hemzemin tek başlık ayrı şiirde
aşkı konuşuyorduk

Bölüştük alfabemizi bütün ikiler tekil
kentler eskimiş birer yalnızlık
ve yeterince vakti yoktu cümlelerimizin çözümlenmeye

Çoğulun en sessiz harfiydi w
durmaksızın kanıyorduk aynı noktadan bölünmemize

Yüzümüze ilk vuran şiirdi
yazımızın tekdüze ve ex olduğunu bir de w

İlk sözcükten bu yana
tüm kentleri yanlış yere kurmuştuk
ve fakat aşk en şiirsel ezberimizdi
bozguna uğrayan sesimizin her telinde en yalnız w

Ayrı ünleliydik aynı hecelerin
yılğın ve yitik öykülerimize yenildik

Değerli ülkemin tüm kentlerinde hâlâ kanamalı bir hastadır w

.

14.10.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/651796/a-rh-w.html>

Av kimdi avcı nerede pusmuştu

.

Yalnızlığa atlıyorsa güneş ne hoş olur gölgelik
öyle çok öyle çoktur hatminin kırları bezeyişi
nasıl üşümüştür kim bilir
ünlü şairlerin az okunan şiirleri

Her şey yerli yerinde duruyorken doğada
sen sevgili neden aldın bu sözü
neden kattın içeri karlı tepelerin yağar adım sesini

Ben bir şey demiyorum öyle çok öyle derin

Gerildikçe ürperiyor göğüs kaslarında saklı zemheri
okçu boşluğum ve yabani atlarım da yok
ırlar, şiirler ve kar tozaklarında beni bul

Irmakta yüzen peri doymaktaymış nemle
inkâr etmeden bulamazmışız hiçbir şeyin künhünü
süreğın bıraktığı izleri silebilirmiş dağlı esinti
öyle çok
öyle çok

peşimdeydiler

'Yığılıp kalıyorum aşkın ve şiirin dudaklarına'

.

'N.S

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/652269/av-kimdi-avci-nerede-pusmustu.html>

Arıburunun da Şafağı Beklemek

.
.
Alev lumbarı Arıburun'da filikalar karaya oturmuş
bucaksız bir şafak vakti
Ağustos böcekleri ıssızlığın ortasında kana bulanmışlardır

Hüseyin çavuş'un gözleri
dünyayı el kadar çukurdan gören
bir yanı çocuk, öbür yanı insan elbette kahramandır

Barut ve insan eti ağırlığı kurşunsuz bekleyiş saatlerini
almışsa esir
vermemişsen sıhhiyeye kürd Hasan'ın ölüsünü

Üstelik susuzluktan sönmüşken gözlerinin ferisi
yanı başında asılı şavkı ölümün

Ateş çemberinden korkmam demek külliye yalandı

Az katıkla yetinip
çaysız, çariksız, yarsız dünyanın en kutsal çukurunda
düşleyerek şafağı kurtuluşu beklemek

Topraksızlığını unutup yaşarsa birçok yıl daha yarıcılıkla
hamd olsun diyerek

Ekmeği mukaddesi öpüp alınına koymak
şüphesiz kahramanlığın ta kendisiydi

.
.
2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/652504/ariburunun-da-safagi-beklemek.html>

İ n s

İnsan olmadan önce ihtiras ve aşkla ilgili bir derdi
yoktu insanın

ağ taşı kaldırdığında yılanı öldürdüğünde
insan olduğunu gördüğünde
yanında kimseler yoktur

kendine dönen
karanlığından ürperen
aydınlığına hayran olan odur

ölçüyü kaçırmaktan korkan
bu korku ile benliğine hesaplar veren
verdiği hesapların haddi hesabı olmayıp
haddeden geçen, haddini bilen odur

bildikleri ile yalınlığa değer katacak anlamların izini süren
onları garip bir çileye maruz bırakan
her çağın ilkât garibesi odur

benliğe zül giydiren yoksunluk reçetesini
bulmak isteyene biçilen kaftan'ı ecza odur

insan, acıklı bir yalnızlık yontusudur

sonrası

Hiç

'iyilik, güzellik işte... '

2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/652823/i-n-s.html>

Havş

Öyle öldürüyordum ki gözlerimi
her anına bir şiir düşüyor ışıklı alaylı ve gülünç
kandiller yanıp sönüyor burgaçlanıyor gök kuruyor deniz
kuruluyor sessiz kadın buluşmaları iki sözcük arasına
devşiriliyor akşam üzerleri
eve dönerken yakası gömleği sökük babalar ve oğulları

Bu cumartesi ne yapacaksın bizim mahallede
çöpler kediler ve zakkum çiçeklerinden geçip
kalenin yıkık duvarlarında dişil taşlar yığılı
eril olanlarında kumsal bir derinlik

Diyarbakır eskiden beri bizim oralı
avlularda tüneyen hiçbir kuşa yemlik değilim ne yazık

Öyle yaşıyorum ki gözlerimi
çarşılarından geçip köhne hanlarında soluklandığım
el basımı kitaplarını tek, tek okşayıp küf kokulu bir mahzenin
eğilip su içmiyorum taş tabanlı kilisede
orucum

Mum yakıp yeniden, yeniden söndürsün rüzgarımda bir kız
usul, usul Dicle'nin koynuna salıyorken perçemini
gün varıyor gecesine artık beklenmeyen

Hiçbir kulacında iz değilim ne yazık

Havş: Kapalı avlu içe dönük hayat-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/653373/havs.html>

Hayatın Duruşması

Hayat..

Sana her zaman yeniden başlanır biliyorum

Her bahar yeniden aşık olunabilir
incecik bir fidan, dalından çok çiçek açar
bağ bozumları kuşlara ziyafet olur

Son açan güller kokusunu yitirmeden kurur

Kaç kez kaçtım senden
hep aynı saatlerde bozuldu zembereği zamanlarımın

İnanılmaz kara parçalarının varlığına öyle emindimki
seni bırakamadım

Sudan sebeplerle çıkmadık yola
kurdum yeniden kalan zamanı sana

En sessiz koylardan demir aldık ikimiz
gürültüsüz açıldık

Hiçbir kıyıyı selamlamadan geçmedik
en martısız günleri de gördük, en yıkıcı fırtınaları da göğüsledik
belki seninle ve sensiz

Yani hayat
sen bildiğin yoldan geçersin
ben de tutunup sana ümitli ışıklı sevdalı kederli

akarım

24.09.2007[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/654282/hayatin-durusmasi.html>

Aşkın Kanadı

Elinden tutup mavinin utangaçlığını
beyaza açılan kanatlar çizer aşk

uzak iklim aynasında
ala yeşile bezenip en leylim
mehtaba ay'kırı düşler kurdurarak

birçok tomur kaptırılır
fazla nitrit az oksiyen bileşimli uzaklıklara

sahi bu iklimden göçün
kaç' ı var'dı suya inmeye
kaç var suya inmeye

kanar kandırır kandığına yanar
yandığını kanatır

ısınilmaz kıvranarak çağrışarak

Kâfiye değil suyu aradığından biraz
sanıdır sancılıdır
ve kansız bir eylül kuşatması ilanıdır aşk

sulardan geçilir
durgun erinmemiş sulardan
ki eğrilmeden taşımaya gidilmez
büyük sular yunup kurunmadan geçilmez

göç yolları değişir iklim başkalaşır
işgâl altında karartma günlerini
muyla aratır aşk

yarın göz ucunda saklı ben
burçlarından soluksuz uçurur
çıkamazlarından cem

kan'adını kırmızı ister aşk

Sulardan geçilir
deli divâne sulardan
yitmiş benden izlere tutunmadan göçülmez

bin sancılı avuntuyla dönen süphan başını
gül kanatan Muş ovasına yas'lamaktır aşk

aşk ak sularından içirir
leyle boyanır kızıla
alazıyla çoğalmadan dönülmez

derin sular vurgun yemeden geçilmez

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/656138/askin-kanadi.html>

Yakamıza Asılan engel

Gökler açıldı ve ayaklarından suları çekildi kıyının
kalbimi değiştirdim sanıyor aşktan dönenler

Bu vakitler çınarın olup bitenden haberi yok
sarsılırken özlemin kılcal damarı canı yanıncaya dek

Yastan ıkmiş bir köylü, taşlı tarlasına çökünce
karıncanın tırmanışını hayretle seyreder

Nasıl mümkün değilse zamanı yakalamak
ölenlerin yüzünü sesini ve titreyen ellerini de

Kafese sığdırılmış yaşam alanı bizimkisi
içimizde dağılan öğütülen kum taneleri

Sözcüklerden düşünce bir yankı gibi cömert
azalıyor anlamı aşkın yaşamın ölümün

Ve imge sarhoşluğu, özlemek denilen meczubu nihale

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/663375/yakamiza-asilan-cengel.html>

Ben seni soyalı Gölüm haberin yok kendinden

Üzümü yalçın koyaklarda devşiren yalnızlık
yılanı gömleğinden tanır rüzgârın tadında nem

Ben seni soyalı çırılçıplaksın haberin yok
şarap tadıcısı gibi kullanırken ilahi duyumu

Soyundun derinde yılan zırhlarını örerek
ağı sağıar hissiyatı bilmezdin hak âşıklarının

Dilini paslı kilide zemheride değıdiren şırayım
çubuğı aşu damlayı panzehri ağdırır seher

Allah kadını baştan çıkarsın diye yarattı
her nebatı çevirsin hem zehre hem sevaba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/663764/ben-seni-soyali-gulum-haberin-yok-kendinden.html>

Deli tayın düş öreni

Su

senin ördüğün düş

çelik bir yayın boşalması bozkıra

ben kurdum doğum şenliklerini

adını deli tay koyduğum

uzanır Kürdistan dağlarından Kuner yaylalarına

doysun dolsun da

ateşime gem vurabilsin

sütte yanan ağzıyla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/664100/deli-tayin-dus-oreni.html>

Gül susardı gül için

Tek tek gelip bakarlar güle gül
bu kuyudur dibinde bir avuç su demişti birisi
içinde var gülün gül

öbürü gelip baktı dedi ki

bu kuyu su dibinde gülce kere gül
içindeyse güle gül bakan şeyda güller ininde gül

sonraki gelip eğildi

gül üstüne gülce gül, bakışı gaydalı bir gül var ki
kalgıyor içinde içi sayki gül

her biri birbirinden gül derdi bakınca
kuyu içine harareti artıran o güllerce güllere

biri baktı ağzına kadar dolmuş gül

üfledi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/664565/gul-susardi-gul-icin.html>

Gül Budandı Yine Gül

birinde kalbi sahtiyan ötekinde kızıl gül...
ikisi de ateş soluyordu gülünce sefil güll...

iki ağaç vardı gül kütüğünün dibinde
gül kütüğü anlayın artık ne kadar

cinnet ruhun cennetiydi haklıydı
cennet ruhun arzusuydu haklıydı

cinnetin eli kadifemsi bir makas
cennetin eli kadifemsi bir takas

gül kütüğü budandıkça budandı
etini burdu budaktan sakınmadı

iki ağaç vardı gül kütüğünün dibinde
anlayın artık gül kütüğü ne kadardı

şuncacık daldır şimdi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/664850/gul-budandi-yine-gul.html>

Ansızındınız

Geceydiniz
saçlarımız güne eğilmeden ışıdınız
bir ayrılık örüğüdür ki
çözüldü zaman, ansızındınız

Kırlangıçtım
dağlarınızın asude kuytularında
kargışa kapılıp göçtüm, karakıştınız

Üzgüydüm
sağılınca gözümün gözesinden
aşkın şarabi ve ılık akığı
nemektandınız

Masaldım
aslımı çölünüze saldım
sandımki serab'ı âna varmışım
benmişsiniz

Mumdum
dikildim elpençe hatırınıza
canım yunağından aktıkça
kumdunuz

Tütündüm
incecik sözcüklerinize sarıldım
reyhan kottuk, gönlüm bütün
bir garip Bitlis tüttü ayrılık

Aşka varım, korkusudur sonsuz sevda yolcusunun...

2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/665226/ansizindiniz.html>

Defter Bitti

.
ne güzel yazıyordum ne güzel saçmalıklarım vardı
şii çok seviyordum
elimden alıyorlar limonumu şekerimi kırmızı bisikletimi
ne güzel resimler vardı şiirlerin altında
ne güzel sevgililer
ne güzel enjektörleri hemşirelerin
ne güzel çaybardakları haramilerin
kahretsin bir defterim bile yok
rüzgarım hatta çekirdeğim hatta rüzgargülüm bile yok
devlet memuru gibi altıüzelliyediye tabiyim :)
yaşasın edebiyat
yaşasın halkların sevgililiği
ben ölünce sevinsin diye herkes çok sevinçliyim hepsi bu
-dur bakalım şiir oldu mu ;(
olmamış :)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/665884/defter-bitti.html>

Leyla için

Yüzüne bakıyoruz ölümün ve yaşamın
Ne aya benziyor ne de saçlarımızı dağıtan sakisine ateş tanrılarının
Orada kimsenin bilmediği tatmadığı unuttuğu ne varsa
Birbirinden ayırmayan güç ikisini

Sesi sarkaçlardan toplamak ne zor
Konuşabilmek ne
Kaldırmak yüzündeki asma bahçelerini

Mürdüm buğusuna yazmak güzelliğini yaşamın
Çenesini kendi bağlayan sevgiliyi bir süreliğine görmemek ölüm

Sözcüğün yuvasına kalemle yaklaşan doğum
Kartozığı bırakıyor ıssız dağlara zulüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/667778/leyla-icin.html>

Yoklukta Gülümsemek

İki büklüm bir yoklukta
kırık dökük sıvalar
çok üşümüşlük dolu sobalar
ve minicik elleriyle bizim çocuklar

yersiz gülüşümüzü karşılıyordu

camları hohlayarak bir kız
oğlanlardan daha atak ve arsız
erinip en ücrasına pencerenin
gözümüze b'aka duldası
canını canımızın içinden yakarak
iskasız ısıniyordu

Ah! Çeçenya

şeytan köprülerimizi bildin mi gözlerimizden
ya şeyh Mizre yollarını

hayır anlatmayacağım

sen şimdilik

bir yoklukta iki gülümse
kırık dökük kasabalar
çok üşümüşlük dolu okullar
ve minicik elleriyle bizim çocuklar
yersiz gülüşümüzü bölüşüyordu

hepsi hepsi o kadar

13.09.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/668165/yoklukta-gulumsemek.html>

Mütesabih sevgiliye övgü

Asırlardır paslı bir silaha doldurulmuş saçma, benden uzak dur
uzak dur ve aslında durma doğrul

çöz dedin ellerini ve benim hangi ayete uyduğumu en çok
tutsaklığımı ve taktığım kulpları plastik aşklar sokağına bul

atlarını savaşa hazırlayan
ve ayaklarını eriyen taştan kaldırırken kendi terkisinden düşen kadınlarımı çöz
kalbini kavla kemiklerini bük dövmelerini kuşan öyle gel

ama benden uzak dur
uzak dur ve aslında durmadan durul

ağır adımlarla götürülür giyotine boynun
ve evet içini çeken ağlamaklı her çocuk
karanlığın son anında uyur

çünkü Allah gecenin herhangi bir sığınma anında teskin edileceğini buyurur
çünkü en güzel yöneliş kaab duvarından çok içine düştüğün zifiri uçurumdan soyunur
çünkü anneler vatana feda eder oğlunu kızını avunur
çünkü diye başlayan her cümle kendinden sorumludur

dün gece ölümü çok düşündüm sevgili
ölümün gelmeye yeltendiği boşluk anını
ve ona gidemeyiş azabını insanın

fünye kaplı bir yelekle boğazın soğuk sularına atlayışını
terörist karısı olduğundan tecavüze uğramış bir kadının
ve Pippa Pacca' nın beyaz elbisesini
ve diken üstünde yaşayan gözlerini ürekte seven Alma'nın Mişa için ağlayışını
ve ilm üzere halini rüzgârdan yana açıkladığım seni

seni çünkü toplamısın darmadağın hafızaların en müstesna seslere sarılışının
çünkü sesime tüneyen kuşları bir bir çözüyor buzdan ellerim

çünkü seccadesinde su içtiğim
yoldaşım

ben de olsam senin yerinde beni sevmezdim
sevmezdim ki tahtına kırgın bir yıldız çıkmasın yörüngesinden
kimse sevemesin kızıl rayihasını bir kez daha
keskin köşeleriyle onurun önüne dikilen hallac ı Mansur'u

ve ateşi avuçlarında gezdiren kusursuz renksizliğine vardığımızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/668521/mutesabih-sevgiliye-ovgu.html>

Umu Ağacına Sarılmak

Bir ağacın orada durmasını asırlarca
akan bulutların ve ışık oyunlarının sanrılar bırakışını
onun dallarındayken daha iyi görmeyi umuyorsun

Suskunlukla çıldırış arasında liflenen yonga kokusunun ardında
o ağacın
orada
öylece ...

Yapraklanıp kurumasını

Hüzün çatlağındayken Saroz'un akşam
kollarını açıp körfeze inen çocukların saçlarını karıştıran rüzgârın girdabını
ve korkunun açılıp saçılmasını ayıp yerlerinden
insanlığın
o anda

o anda kitreli kızıl denizin İsrailoğullarına bulaştırdığı vebalı gücü
ve peygamberini, zenginleşmekten korkanların

anıyorsun

evet Allahım saklanacak yer yok

yok

yok

yaşıyoruz işte inkâra yer var mı

metalik iletkenler çağını

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/669693/umu-agacina-sarilmak.html>

Her Buğulu Göze Şepe

Defalarca tekmelenmiş bir hayvanın suya varışımı
saltanatı sanrılı yönergelerle katledilmiş ve her söz alışta parmağı kırılan sevgili
-saatlerdir kamçı gibi inen yağmurun altında duran benim-

Gitme güneş yitme dur diyemeyen de

Akşamları ipe çekiyorum sabaha meyyal dursun mezarlıkları yurdumun
bir gömüye hazır duran kar altında Süphan'a düşmüş
kilitlenmiş anları, kor desenli kumsala ilikliyorum
göğsümde hişirtisi ve hüznü Hêzal'ın

Çocukların elinde kaleşinkof durmadan birbirimizi öldürmeye gidiyoruz
bugün olmazsa yarın
yok neşeli bir tek oyunumuz
Mikâil Aslan dışında türküsü mü olurmuş zazanın
yalın ve karmaşık her uçurumdan düşmez ki şepe

-ağzında morarmış kan ve yağmurun altında duran ölü benim-

Gitme rüzgâr biraz dur yüzümü soğut

yoksa bütün faili meçhul cinayetler benden bilinecek
bilinecek kasıklarımındaki sancının durmadan seni arzuladığı bu zulum

Şiirlerin fahişelere özgü ince bir hastalık olduğu
ve yenilmesi gerekliliği şartı
ve göç yolu bileklerine asılı kuşların karanlıkta değil aydınlıkta saklandığı
bilinecek

deyişler alev yumağı, dilim de çürür

-durmaksızın camları tırmalayan yağmurun altında donmuş olan akis de benim -

yalnız kendini sevdiği söylenen ölünüz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/672164/her-bugulu-goze-sepe.html>

Yaşım onaltı

Çarpışarak ilerliyorduk ki
ansızın açılmış kocaman bir çukura bütün dünyanın aktığını gördük
oyalanması gereken düşmanı yoktu kimsenin
kimsenin ellerini doğrayacak gücü

karnım yerde sürünerek taşındığım anlarda
anama seslendim kavradı kanayan boşluğumdan
ve tokatladı yüzümü dünyanın yüzümde döndüğü gündü

“ben böyle insanlık hiçbir yerde görmedim”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/673679/yasim-onalti.html>

İfadesiz Yüz

artık canım acımıyor
aldırmıyorum üstelik dilbilgisi kurallarına
hatta en değerli kelimenin sendeleyip düşmesine şurasında ömrümün

canım acımıyor derken yüzümdeki ifadeyi aşka benzetişine anlam veremiyorum
sahiplenmene cesedimi
kangren olmuş bacağına kesip atmaktan iptina eden inanış biçimini de
anlamıyorum

bir adam ellerine geçirdiği naylon terlikle yürüyor
gövdesi üzerinde
bu resim hala soluk alıyor ve benzi küle dönmüş işçiler
boyun eğmekte kaderine

bunlara aldırıyorum kıyamet gibi ağrıyan dişime yorup
diz çöküp oturuyorum aynı hücredeki düşmanımla
aynı sofranın tatsız tuzsuz ortadoğulu ekmeğine

burada sesim düşüyor gittikçe
sevgiliMin buna aldırmayışına aldılmıyorum artık
ve canım acımıyorken ürküsü yok atlarımın

bitmiyor
gece, yol, kelime ve umudu doğuran ayrıksılığı şiirlerin
herşeyi sana bırakıp gidesim var deyince

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/674092/ifadesiz-yuz.html>

Gece, İçtima ve Davud

Bir kişi okusun yazdıklarımı
yalnızca bir
farasit üçe ayrılrsa bile açığa bırakılmış yazdıklarımın duvarı dümdüz

Yalnızca sen oku istiyorum
ağırlaştıkça gözkapığın parçalara bölünen beni
"Ben" aslında dediğimle kalan bir sözcük
narkotik köpeği gibi bir şey
kokuya duyarlı zaman ayarlı beyaz yakalı bir hizmeti sözcüğün

Bir kişiye yazıyorum
tezgahına su saçan balıkçı kadar denizlerden habersiz
ve kaybolan teknenin omurgası gibi maharetli ustaları yormuş
ağını paralamış kayabalığı gibi belirgin bir kişi yalnızca bir

Avurdu çıkık ve gözleri kuyruklu türkmen kayıkçı kadar cesurum
iyi bir fikir değil güneşin her sabah yaptığı ziyareti kutuplardan kıskanması
diyecek denli kusurlu
hatta babadan oğula geçen taht kavgası, hastalık ve yoksullukların sürmesi
kurşuna dizilirken yahudi adam, oğlunun aynı şeyi yapması
Lübnan'da

Yazdıklarımı yalnızca bir kişi okusun
yalnız bir kişi yeter de artar bazen
tek başına ve upuzun sürecek sonuçsuz bir direniş için
aslında
çelimsiz bacaklarıyla rus yapımı bir silahı taşımaktan ar eden, Davud'a öykünüyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/674235/gece-ictima-ve-davud.html>

Dört ayrı dağı aşip İbrahim'e gelen meftun kuşlar aşkına

...Dediniz ki kalbimiz mutmain olsun
ve dörde bölündünüz Hz İbrahim'in şüpheci avuçlarında
şimdi koşarak gelen bu cıvıltılar dört kadının sesine beylikler kuran son zuhur ve
Kürdistanlı peygamberlerin görmeyi umduğu paralanmış bir gövdenin yekpare şiiiridir ...

İnsanlığım

Uykuya çekilmiş Fok kadar sessiz beklemekteyim senin yaşama katılımını
Çürümeye terk ettiğin can damarımız kangren

Hangi savaşlardan atık yitirdiğimiz onur
varlık nedenimizi kâbuslu kaç gecede unuttuk
Her kavmin çocuklarından utanarak sorduğum

Bak! Boynumda kıldan ince bu vebal korkarım ki sonumuz ağulu bir intihar

Yeter!
Dinmeyen bu sancıyla uğunduğumuz yeter!
Zehir zemberek bütün kurtuluş yöntemlerin

Aşımıza kan doğradık ilk günden beri ellerinde boğuluyor yeşertilen her sevi
Kıvılcım istiyorum!
Kıvılcım!
Karanlıklarımıza
Her neslin düşlerinden umarsızca çaldığın

Uyandır!

Sözü güzâr anlatıcıları bedbin uykularından merhem çalınsin artık kanayan yaralarımıza
Kahredilmiş ganimetlerden soğusun gözleri Odysseus'un

Dağları korkusuzca ver Dadaloğlu'na yaşama kin beledik ilk günden beri
Benliğinde kararıyor ışıldayan her sevi

Gel !
Korkunç uykunu böl ılık bir uyanışa

Gönenci donat kardeşlik soframıza
-Hani, kıvanmadan çocuklar pazarlarda el altından sattığın

Büyüsüne kapıl iyimser ve insan yanlarımızın

Bırak!
Gılgamış ölümsüzlük b'içsin erdemlerinden
barış şarkıları okyanuslardan duyulsun

Al! Bu onur, bu sevi! Bu da mut! Son Malakandan ödünç aldığım
Damıt yaşayan hücreleri genlerimizden
ve umudu öperek al o tatlı uykusundan ki
birlikte dönelim bu kederli ölüm bekleyişinden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/674343/dort-ayri-dagi-asip-ibrahim-e-gelen-meftun-kuslar-askina.html>

Göğercin Vuruldu Kalkmaz

sürüyor

sürebilir de

veriliyorken puslu bir savaş öleceksek ölelim dedi
görünmeyen kahramanlar...

yani bir isveç baharında
yani bir peştun çadırında
yani bir bağdat sokağında
yani bir ankara garında
yani şaşkın bir otostopta
yani bir berdel

yani birden fazla baş ve şiir ödedikleri bedel

yani canpazarlarında
yani durup dururken
yani mütemadiyen

yani barış ve bahar celladının üstüne üstüne gittiler

ve emperyal bir azimle öldürüldüler...

22.10.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/675455/gogercin-vuruldu-kalkmaz.html>

Çalpara Yergisi

.
Hiç unutmudım, her şeyin iki nokta arasında gidip geldiğini
ve arada kalanların yalnızca doldurulmaya çalışılmış devasa bir boşlukta durduğunu
olabildiğini, olasılık dışındaki bazı şeylerin

tek noktaya odaklanmış bir gözün aslında körleştiğini hiç unutmudım

Ölmek istediği her an yaşamak meylini insanın
Hattuşalı kralın, vebadan kırılan halkı için parmağını keserek yakarışını
ve beklentilerini aza indirenlerin, küçük sevinçlerden aldığı tılsımlı uyanışı

imkansızlığını, söylencelerin içinden çıkagelen aşkın
göklere çıkarılan sevgilinin beklenmedik anlarda dibe çakılışını unutmudım

Yüklenmelerin ağırlaştıramadığı bir hafiflikte duruşunu
ve denizlerin gözlerimize çarpa çarpa seyre ayarlı hissiyatlar taşıdığını
unutmudım, zamanın sinir uçlarımızda açtığı sülfirik iştah ırmağına dökülen umudu
hiçlik zannedilen sekr anlarının, sonsuzluğa yeni sonlar ufaladığı acz içindeki insanı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/675831/calpara-yergisi.html>

Şiir Kaymak Bağlar Bağlamaz

Göğsüne sokulup dolaştığımda anlıyorum ki sevgilim
sığınmak küfre yaklaşılın her an yeniden iman etmektir umuda
ama gittikçe daha da yalnız kalmak için kendine çarpmalıdır insan
ve parmağını tetikten her çektiğinde bir şiir
sözlerin dağılmalıdır kalbime
yoksa yaşarım bin yıl daha

Bedel ağır, ağır ödenmelidir ağırlaştıkça bekletmenin karşılığı olarak
şartlardan, taraflardan ve insandan bağını koparan cinnettir söz belki
belki de tufan

Ben Sami ustanın küçük kızı
en çok mevsimler gibi düzenli aralıklarla kendinden giyinip soyunan
kimsenin ağzıyla konuşmayı kimseye kanadığını belirtmeyen Mushaf ı mahzen

Hata payı veren bütün yapbozların kurcalandığı kuşaktan seğiriyorum
gençliği yaşlılığından kavrayan
ve bulutları gövdesinde dağılayan
ve çevgeninde kocaman bir küstüm çiçeği beliren alını yalnız senin için taşıyan

Avuçları yumuk dünyaya yalgın bakışlı diyarlar kuran yitik, göçeri ve üryan

Şiir kaymak bağladığında yaşıyorken İsmet Özel
özerkliğini tanımayan ben:

Canını verip ince sızılar ısmarlayan kendine sevgilisinden
uzak ve sisli ve türlü giysiler yakıştıran yara kabuklarına
ve kundaklayan dokunaklı rüzgarların attığı işaret fişenklerini
kupkurusundan bir dal

Boynumda
yamalı devrimcilerin ve ahlak ahkamı kesen iyilerin
ve kamalı infulaklardan geçen sözlerin taze sağın ilmeği

aşkım, sevgilim, şiirim

Kaç öğün, kaç sala, kaç vakit sa'y etmiş olsam da hâlâ dipteyim
sayısız ve geniş ve çeşekli ve kendimi sevmeye değer bulduğum iç gömleği yarimin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/676086/siir-kaymak-baglar-baglamaz.html>

A Politik D Montaj

Berrak duygular yakalamış deniz sesleri şeklini alıncaya kadar aydınlanınca yüzler
bilge köylüler uzun parmaklarıyla toprağı kazıyor

Önce dağları ve onu kaplayan her şeyi bir buluta asmak
Kokuları ve sesleri birbirine çırparak yaşadığına inandırmak istiyorlar
ellerindeki ateşin neye benzediğini kimse bilmiyor

Kanallar açılıp büyük ve çorak steplere inen sular bulunuyor
ve büyük laflar dağıtılıyor çocuk masallarında

Adam kafesinin darlığına hükmeden bir konuşma yaptığında
bütün ülke düşünce suçlusu hapisanesine dönüşün yıldönümünü kutluyor
hep bir ağızdan susulan çağlar konfetisi eşliğinde

herkes bunu böyle biliyor

Gökyüzüne serilip silkeleyince başucu taşlarını
her biri diğeri ile yarışan ve yaşadıkları birbirinden bağımsız
inceliklerle ayrışan karakterler
similatör istasyonlarında karşılaşılıyor oysa
kimse kimseyi tanımıyor hiçbir seansta

Ve çocukluğuna inmesi beklenmiyor büyüklerin
herkesin herkes olabileceği bir çağ kurgusu ne denli başarılı

bilecek kimse kalmıyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/678498/a-politik-d-montaj.html>

Göl Çulluğuna Kavkı

İşte Şimdi katlanabiliriz kurtların tyelerindeki muazzam parlayıŐa
sonsuz dek srdrebiliriz sevgiliden kaçıŐı

Dokunsak anieklerine kanayabilir su
aşk tam bize gre kimse bilmiyor

Tıpkı akik taşları gibi kolay kırılan
ve buklesini rzgrlardan çalmıŐ su sğdyz
durmadan savrulabilen içli susunlar içinde

artık uyumuyoruz

İ içe geçen saydam dalgalar gelip vurunca kıyıya
gl kuŐlarını rperten aydınlıkly glŐmz
uçuŐa hazır veyiklerin ağzında mutluluk kovalıyoruz
zgn

Kızılığa ilerleyen zifiri yollar sapağından aÇıp
karın kapattığı buzu hangi pençe hisseder hiç bilmiyoruz
ateşin ormana saldığı tlden ttsy
uzaklardan, çok uzaklardan

Kurtların alımlı tyelerinin parlaklığından yzn çevirip
keskin dişlerinin kan sızıntısından
kim neyi kaybedecek

artık aldirmiyoruz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/678981/gol-culluguna-kavki.html>

Taşın İnciyi Kırma Meseli

Yaptıklarımızın bizi rehin alması ne kadar da adil
taşın inciyi kırmasına şaşdırmaması bilgenin
ve kanın pompalanması gibi damara
neyi olumlayıp sunacak olsa altından bir ölçekle kalbimiz
tam tersini güçlendirecek bir şeyler oluyor olacak da

Buğday başağı gibi dağılıyoruz her yere
Ken'an'dan kardeşimiz gelir ve kirası eğilir belki umut ülkesinin
belki imana gelir göğsümüzde çatlayan bu nehir
ve bed duası tutmaz abdal bir gezginin

Çünkü olağandır her ânın tehlikelerle dolu geçmesi hayatta
fırsatlar doğurması kıyamın
belki korkumuz azalır karanlık yanlarından su perilerinin

İyiler... Yeni çitler çıkarır daima içlerine dönük
içine dönük de çoğalmaktadır bazı şeyler sevgilim
demir öylece bükülür
kor ateşler kalbi sarınca, tutuşunca güz...
Söylenecek söz dilde durmaz tel tel dökülür

Dönmesem! Dönmesem hiç bir gidişten sevgilim
Sana doğru gitmek bu benzemiyor gitmenin kendisine
içimizde yığınla gitmek arzusu
yer değiştiriyor güneş, incecik bir kavisle
yüzlerce kez doğuyuz
üstelik
tek kelime söylemeden yıllarca susmak kolayken
bir merhabayla gürültülüyüz

Yoksa anılarımız
göz göze değilse muhabbet, sesimiz ağırlıysa
ma'dem selamdan daha değerli bir şeyimiz yok
ey sevgili
ey iyilik ve güzellik
birbirimizi sevebilmek için, hiç bir menfaatimiz de yok

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/679780/tasin-inciyi-kirma-meseli.html>

Arambexş

Belki de bilmemek
delirmiş Meryem deresi akıp geçerken
kırağına gidip dönmek
bakıp, bakıp geri gitmektir

Kıyısına kadar gelinmiş denizin susuzluğu gidermeyeceğini bilmek
hatta içinde kopan fırtınayı bölmek sessizliğine zamanın
iskelede kalakalmak belki de

Belki titrerken gömleğin aralık yerini suçlamak
hatta küfretmek tenin rüzgârla temasına
iliklerine kadar ıslanmak suçluluk duygusundan

Bilmiyor olmak
büyülü ve sisli bir şeydir
insanı ayakta tutan dirençtir bazen
derin bir kuyuda kendini görmek
gömmek
derinin altına akarken antibiyotik bir iğnenin ucuyla
siyaha gittikçe daha da siyaha doğru
kıpkırmızı derinleşmek

Göze almak çocukları yaşatacaksa
parçalara bölünmesi gövdenizin
tenden ve hazdan soyutlanmaktır belki de bilmek

Belki de
fırtınaya tutulan kayık örneği
çareler içinde çaresizliktir
ölüme
yaşamak kadar kayıtsız ve hazırlıksız yakalanmak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/680294/arambexs.html>

Tek Kanatlı Dalayıcılar

Burada bütün koridorlar köşeli yalnızlıklara çıkıyor
duvar dibinde ağlayan çocuklar
parlak şeffaf miskette dünyalar bulur dersin
o bakışta keder, kaygı, orada yoksulluklar büyüyor

Bile isteye kendine döner kapılar
yüzü iki yeri görecek denli yumuşak ve acımasız
kapanmak ve açılmak

Görmezden gelinecek kadar narin damarlı ilk peldalar
dökülüp savrulmaktır yazgısı
onlarcası bilir bunu dersem kimse inanmayacak

Hiçbir sokağın arka fonunda hiç bir ezgi duyulmaz

Evlerde lambalar yanar sıcacıkmiş gibi her şey
her şey gül ve mersin dallarının gölgesizliği

kimse geçmekte olan zamanı başıyla onaylamaz

Şehirler geceleri örtünür
aydınlığında anlaşılmayacak denli karanlığa açılan
iki dudak arası mihlanışı söylenmez olanın

kısa, acısız ve içe doğru kıvrılan

Şaşılacak bir şey yok bilmelisiniz
her dilde aynı tonlarda ağlar ölüsünü evinin önünden uğurlayanlar

anneler gittiğinde unutmasa gözlüklerini
kiraz ağacını gören cam kenarında

az önce çıkarılmış gibi sıcak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/680765/tek-kanatli-dalayicilar.html>

Zava Ellaya Mor Alaşımı Sunu

Şuraya bakıyor musunuz benim baktığım yere
savaşlardan kıyımlardan şimdi çıkmış o diri karanfile
sihirli değneği var az önce geçen çocuğun
dokununca Akdeniz'den Hazara' köpüklü yollar kuruyor

Bir gün derin yarasını verebilse suyun yüzüne
geçmiş bir gündü o ansanız bileceksiniz
bileceksiniz kayaları yırtan gün eğimindeki sırrını ayın
içini çeker deniz, kabarıp yayılmaktayken göğün dar kafesinde
ondan ağlamasını kimse beklemez

Bazı nehirler yatağında morarmış canlar taşırken
nasıl da beklenir sessizce

yas bayrakları yok
ağlayan çayır müziği de Eleni Karaindrou'nun

Beklenir deyrani bir yüzle dağlardan inecek Ülkeri şarkın

/
Suyun eski adını bilsem yazacaktım burasına . Su's. Ma
Susunca ürperiyorum ama /

Siz hiç Cizre' ye gittiniz mi?
gitseydiniz
oturup bir dağın kırağı düşmüş şakağına
duymazdan geleceğini bile bile zap suyuna doğru seslenirdiniz

Sevdiğim ey! gitme dur

sensiz ve hiç kimsesiz bu terk edilmişlikte
bu ağlayışta
yeni sürgünler veren eskimiş andaçların saf göğertisini
ve her soluk aldığımda sümbül karılmış alaşımı benimle birlikte çatlayan bu kenti
hatta adının soyluluğunu bize bağışla..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/681261/zava-ellaya-mor-alasimli-sunu.html>

Kaçak

.
Ayakkabılarımı bulamıyorum
bulsam üzerimde yığılı tozlara aldirmeden yola çıkacağım
gözlerimi yağmurla yıkayalı çok olmadı aslında
o kayanın dibinde gördüğüm akrep
şimdi ağulamaya başlamıştır kendi kendini
oyy dragge felegge şevudde !
soğğun da sıcak gibi yakıcılığı varmış de
de ciğerim pişti de !!
yok, yok anama söylemem ölsem bile söylemem
şimdi utançtır fukaralığı babamın
kıştır, kardır, tuzaktır katırların izleri
de de hele bana hüznü İshak bilmeyi çok isterim
oylum dediğin o türküler sonsuz sayıda düzlemde mi oluşur
sen söylediğinde mayınına basmadan yürüyemediğim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/681624/kacak.html>

Sevgilim Tupaç Amaru

Ey yurtsuz

ey öteki

ey bimar

ey yaralı ağız

kan kusuyor geçtiğin yollar koyu yeşil gömleğine
asûde bir dem'et nergisin

titrek gözlerinden can havli dökülüyor
kaç'kın ceylanın

patosda ağrısı ağrıyor aslının
öğüttükçe tınazı harın

bilmem gerekmiyor asla
bilmen gerekmez

Ey!
ha desem ağızımdan dökülen hazan

ey kimliksiz zül!

değme işliğime enaz bin eylül

Ah! dilimi yitirmişim kan'sızım

git, git!

git ve sus!

gözlerimi getirsin yitik kuşlar
dilim görmüyor ıssızıyım adsızın

Öleceksek ölelim, sus(a) ma
ha dersen kuşlar susuz yazı kanıyor
aha derse gün bademdir çiçeklenen
dil desem

annemden öncesi kanıyor

git gidebildiğin kadar ki gittiğin yerden gül bitsin idilim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/687839/sevgilim-tupac-amaru.html>

Dönence

...Budak reçinesiydi o akşam ve bütün akşamcı gazelleri meyhanelerde...

Adını yağmura verdi kurtuldu
sindiği dağı kırdı karanfil

içini öptürürken güneşi doğurduğu konca fanuslarından çözüldü
sabah!

iki deniz arasında eriyen kar
alaca suskunluğun çığlığı
sesimi duy...

Gözeneklerinden fışkıran bu dürtü, bu hengâme
budak reçinesinde bekleyen bir akşamın dölüdür

dönüp duran su akkorları
dönüp durmayan rüzgarı iç ve dökül
yeniden er düğümler düğümüne

s'üzül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/688203/donence.html>

Çengeli Omuzlamak

Üzülme

ellerimiz bizim değildir bazen
bazen gider bir çukurdan aşka küsmüş bir kadını çıkartır
kadın dediğin "öküzümüzden sonra" sofraya çağırdığımız
çitelenmesi kolağızlarının el kadar yakalarımızın küllü sularda
ninelerimizin elmacık kemikleri gibi belirgin yanakları çökük
arzuları rafa kaldırılmış
geniş kalçalarıyla sönük ve yalpa vuran sandallar gibi
kırsal limanlarımızda
onurun dubasına sım sıkı bağlanarak

Toprak kapı önlerini ıslamak ve kileri toplamak gibi sevecen
damlara loğ çeken adamları sevebilmek
ve silebilmek alınlarındaki teri
yıkılmışlığını bazen omuzlarının
omuzlamak

İncinme

ellerimiz bazen bizim değildir onlarındır da biraz
çıkır hiç olmadık yerlerden yüzümüze indirilen şamarı
ziplarsan kanarsın
kanarsan ölürsün diyecek kadar küskünlük veren o munis azar
azar azar bir kuyudan toplamadık ellerimizi
ellerimizdi aşk
ellerimizdi toprak
bir yerlerde sinmiş çocuk silüetinde saklandığını sanan
ancak her güzel şey gibi kısa ve acısız biten
ve yakalanan kardeş ölümlerine ansızın
işkencesiyle ünlü hapishane revirlerinde
kemeriyile asılan dirim gibi muğlak
varıldığı anda her birimizi ayrı ayrı kıyamına durduracak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/688610/cengeli-omuzlamak.html>

Defnelerin Arasından Bakılınca Doğuya

Güneş, denizin eteğine çöküp uykuya daldığında
ve dünya ellerini saklıyorken son hızla
mahsenlerin ceplerindeki son taşları biriktiren çocuklar da olmasa
siyahtan başka rengi kalmayan bu kent neredeyse kahrından ölüyordu

Sırf bu yüzden senin minicik ellerine
neler yükledim sevgili çocuk
bilmiyorsun

Sen annenin parmaklarını ilk defa kavradığında
'sabah' Dicle kıyısında suya durmuş kekliklerin ansızın havalandığı andı

Kokusu tüttü burnumuzda cennet güllerinin
ve hıdırellez dilek ateşlerinden dökülerek bir koşu
sesimizdi kulağını dualarla geçen ilk yazda

Şarkılar uçuştı gözlerimizden
ve meridyenlerce sevinç bölüşüldü
seherin ilk nefesinde bir annenden bir benden

İlk kez kutsal nehirlerin şavkını okşadık
tek yudumda içilen

Sağrıları karbeyaz güvercinler
aldığın her solukla kutsal mabedlerin eteklerine tünüyordu sevginle
yeniden
yeniden

Annenin memesine ilk kez daldığında o minicik ağzına dolan
barış türküleriydi şarkın

Ah sevgili çocuk
güvercinim, Eylül'üm Semâ'm, Şevin'im

İpekyoludur ayaklarına serdiğimiz kadim ağrılarla dolu bu hayat
bin kez kutsanmış olana ne söyleyebilirim

Mayınların karanfillerle yer değiştirip boy vereceğini umduğumuz
ve uzun bekleyişlerin bittiğini söyleyen
sonsuz kardeşlik müjdecisi ellerinden özgürlüğe uçurduğumuz

Esmer güneşli herhangi bir günde
ve içli ağlayışlarla bezenmiş bembeyaz tülbentlerle
sımsıcak gülümseyebilmektir umut

13.01.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/689135/defnelerin-arasindan-bakilinca-doguya.html>

pANTE rEY

Güney ağaçlarının kırk döndüler savurduğu bir mevsimdi
amansız yol tarifleri hep yanlış veriliyordu
bordaları gümüş tenli gazellerle kaplı kalita miçolarına

Teleği pütürlü mağara kuşu da olmasa
yani uğursuz sayılmasa su dökülse arkasına

kara dağın koynuna kıvrılıp yatışını denizin
kıyısına varınca
sadece dinlemeyip duysa
dursa tiksilmesi de gözlerinin
sunturlu kılıçbalığı karartılarını görmeyecekti kuşatma hazırlığının
anakara ve onun soluk benizli yerlileri bir ara

Alargaları cennetin bin mil açıklarına çeken
kürek mahkumuydu sisifos
dişi doğduğu toprağın kuma gömülen doğusunda
solundaki boşluğu delta manzarasına açılan
ırmağı süslüyor, yüzüyordu. yüzündeki serapla

Serbest piyasa koşullarındaki cephede kurulmuştu o liman
bir inip bir çıkan pistova tıka basa barutlar doldurulduğunda

teke tek vuruşmanın ustası arkebüz
mertlik töresinin bozduğunu henüz öğreniyordu

duba kılıklı hayat son düğümünü ona fırlattığında
dilini dile dolandığı oradan.
cehennemin bucağından...

Sonra. çok sonra
seyyal bir ses duyuldu

pante rey!
pante rey!

gövdene sarıl köklerini tut
ve kalbin gök'adam üzerinde kurulduğunu anla

*ispanyolca: hep akar

Ele Güne Karşı Raspa Ras

Bir yudum nane likörü sarhoş edebilir insanı
kim karşı çıkabilir ki buna
güneye giden yol Aras'tan geçmiyorsa
kim görebilir tüneli ve çıkışını ışığa

Bütün ailenin okuyabileceği sözü yokmuş madem
madem ki kalbi güm güm çırpınmıyormuş şairlerin uluorta
demesin kimse demesin
şiir yazıp okumanın hiç bir suça iştirakı yok

Bu yüzü dolduran rüzgar yelkeni anımsatıyor
öbürü sulak arazileri
masallar durmadan şiire evirilebiliyor
bir deste gül alıyor Ali' nin bahçesinden" ezeli

Kim koklasa kime şikâyet edebilir ki hâllerini
denize inen yolu herkes şiirlerde seviyor

Tatlı sözler de saklanabilir gözyaşı şişesinde
iz de
bir kaşık suda boğulmak olsa olsa kağıttan kayığa kâr

Böyle bir şeydir barışta savaşı özlemesi anarşistlerin
Gazze'de ve Berlin'de duvarlar aynı yazıyı ayrı okur
öyle ki her çocuk tırnaklarıyla kazıp
getirebilmek ister
kadın pedi, bebek maması ve her guruba uyacak taze kan
biraz da antibiotik

Bir bardak çay içince de sarhoş olabiliriz
hatta ameliyat edilebilir şiirlerimiz narkozun gereği yok
tıka basa insan taşır cıfcaflı kamyonlarımız
ve elbette en esaslı gölge oyunu ülkemizde kurulur

geçiniz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/690972/ele-gune-karsi-raspa-ras.html>

Ra

senin uykuna uyandım
son uyanıştıydı kendimin
sert bir rüzgârın en müşfik bulutu gezdirmesiydi
bu senin

...ılık yağmurlar

deniz köpüklerinden üflenen o nehir
ekşi yapraklarını avurdunda gizleyen kadınlara
biçilen yeldirmelerin

-alın hepsini hepsi sizin!

daraltılmış sokaklar
ve ıssız koyaklarından geçiyoruz evrenin

nereye gitsek hep onbirden başlıyorum
sırça aynalarına belleğin

tanrım ne küçük yermiş
devasa kaygılar güdülen bu yer
ecrin kerim

...geldiler

tuz ektiler taç yapraklarına
buzdan bir mevsimin

korkuyorum. kim demiş

kelebekler, ağustos böcekleri
hintkeneviri ve şadırvan esintileri

.birinci yağmurlar girin içeri

.sonra ikinci

tek tek dikilip gözlerine geçmişin
ne var ne yok sorup öğrendiler

.kimdi

bilmeyen meclisimizden çekilsin
kapalıdır gözleri

...soğuk yağmurlar

gidiyorum uzun bir hazırlanmaya
yırılmış olmalı herkesin elleri

önce ben gidiyorum
bakıyorum orada işte

şaşkın ördek içeri
içeri daha önceden varmış olan beni alıyor
hedef beni

hazırlıksız gelir zaten şu ölümün ipleri

okumadım sen oku dedi sağdaki

bir türlü tutmadı elleri arzuhali

kafiyeli oldum

zeytine ve gözlerinin nemine and olsun ki
herkesi bırakmışlar, ustam dedi
bir beni almışlar içeri

...ölüm sessizliği. füsünkâr yağmurlar

şimdi yusuf ne yapacak bensiz anne!
ölüm bu geliverir aniden
severim vakitsiz çocuk ağlamalarını susturan
masmavi güzelliği

efsunlu bir sızıntıda sarkaç
-gece mi
.yo bilmiyordum öyle denk geldi

hikâyeperdazlar
mürekkepsiz kalemleri

büyük gülmeler ve ağlamalar
görmeli sütun başlıkları
kaygan kumlara yaslanıp devrilen
neftî anılar

daneye ve incire kelebekler indi
duymadı ebâbil sessizliğin sesini

...kimdi. öyle çok kızgın gidip gelen gölge

gecikmiş alacakaranlıktı
yıldız yağmurlarından dökülen aşağılara
mutlak basınç, sır ve küheylan

bir başına sandal
bir başına al

...ve kırkikindiler

çarçabuk göçen bu ben kimim
kızılcakiyamet. ses yıkıntıları
bir sen, bir sen duydun

yüzücü katmanlar
ve basıldığında yumuşayan
taş kalıntıları

ipler ipler ipler
boynumda inceldiler

uykum var.
söz veriyorum oğlum, hemen uyuyacağım

mavi bir kıyıya astılar hasır şapkamı
ilk kez uyudum son uykumu

....ölüm

gülümseyişimden öptü yusuf
aferin anne!
uykunda gülüyordun

sonsuz yağmurlar ve kayıp mezar taşları

telaşsız kitâbelerin devrik cümlesi

asıldığı yerden büküyor boynunu gündöndüler

zencefil, madımak, çuhaotu
keklik kafesi, huş, ladin ve dikenlikler

bana dediler
bu senin. bildiğin senin.

...bir
-bir beni aldılar ya içeri
gümüş eğerinden akdenizin
ak deniz in

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/691837/ra.html>

Çıkılmıyorsun

Senin yıldızlarına vardım tuttuğın karpit lambası
ben ne şenlikli çocuktum öyle
günlerce günde hem ateşe hem suya dokundum

Ulaşılmadık gök bırakmadım çünkü senindi
durmadan tutulurken göğün aynası

Yer ayırmadım sana her yer senindi
sen sonsuz gök kuyusu kelimelerin
sana indim

indim indim indim

çıkılmıyorsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/692565/cikilmiyorsun.html>

Sedir . .

.Rüzgârın bu ilk kıvrılışı sedir ağaçlarına
kimbilir hangi yaz akşamının ilk güze son derdini anlatışı...

Ah! Bana kollarını aç
bükümlü boynum uzansın

iklimlerin yerleri kelimeler kadar değişti

işte bu.
nedensizliğin tek geçerli nedeni
ve sevebilmenin en hoyrat kavrayışı

Karanfillerin diplerine çınar yaprakları üşüştü
ellerimi gezdirdiğim menekşeler nedense hep beyaz
şimdi maviler birikiyor ellerimizde bak

/Memleket gelmişti bugün
kokladım..

ayvanın solgun yapraklarını bakır kâselerde sakladım /

- Aşkım benden gizlediğin papatyaları hangi koyaktan toplamıştın ?

.Suyun bu ilk kıvrılışı sedir ağaçlarına
kimbilir hangi güz akşamının ilkbahara ilk derdini anlatışı..

-bu bir gülüm'sedir

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/694754/sedir.html>

Altından Ölçeğe Şerh

Altın bir ölçek bırakmışım terkisine kardeşlerimin
yakub'a haber verir mi ki bizden

Verecekti

vermeliydi çünkü böyle sürecekti dilden dile ziyan edilen hikayesi Yusuf'un

Biz inandık söylencelere ve aslına sevda dediklerine
elleri dövmele düğümcü hasetlerinin

ve sığındık kendi karanlığımızdan Allah'a ki
o bilir eski masalların künhünü

Suyun su ile yıkandığı yerdir çöl
Kevser dediğınse akmaz kokmaz bir su gözesidir hepsi bu
hepsi bu deyip geçecek olanların gözlerini yumduğu

Burasından kırılıyor şiir
şimdi dur

Meryem neden şaşırılmamıştı onca ikramına meleğin
neden tutmuştu susma orucunu anladım
anladım Ali' yi kaybetme korkusunu Fatımatül Zehra'nın
ve aslında en sevgilinin ancak toprağın babası olduğunu

Ey sevdami parmak uçlarında bin nişane gibi taşıyan

Ey eyleyip duran her solukta benden aldığı nefesi
yutkunan uzak
her sokulan ıssızlığa mavi nazarlıklar dağıtan

zengin olan sensin karnı tok çocukların cıvıldağı sokak sen

Bu rüyada ne Yakup var bizi bekleyen ne tacı tahtı Mısır'ın
ne gurur kemendi kaldı aşkın ne de çölleşen korkusu kürt çocuklarının

Ben ki kokunu alırım binlerce mil öteden
Sen ki bin yaşımdan da seslensem beni tanırsın
çocuklar gibi bükülse de dudaklarımız
kanlı gömleğim sensin suskun sözlerin benden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/695827/altindan-olcege-serh.html>

Susulunca

Ah benim güzel yenilgim

Sanki ben susarsam bütün çocuklar gülmeye doycak
ağlarsam bütün sokaklar ıslık ıslığa...

Devrilecek hükümetler, sinemalar ateşe verilip
okullar bombalanacak
bir cuma sabahı çekip omuzlarından pazartisini
şenlik fenerleriyle süslü nehirlerle akacakken
kulağı seste bir savaş patlak verecek tam şurasında gırtlığının
hiçbir ezan namaza çağrı olmayacak

Anlat anlat bitmez olacak köylerin kıvrılan yolları
sağlık ocağı, pratisyen hekim ve iki derslikli okul görececek
Hizan'da bir köy daha
Ardanuç öksürdüğünde ıhlamur kaynatılacak Milano'da

Kimseye bir şey olmayacak susarsam
Hiçbir gemi iskeleye çarpıp dağıtmayacak dümenini örneğin
sosyomat çifçi yeni yılın sevgiliden uzak kutlanışına kahretmeyecek bir daha

Kavuşmazsam evet kavuşmazsam ona reyhan kokmazsa ağzımız
Bitlis tütününü kahad., olsa
sanki
sanki iç kanaması duracakmış gibi bir şeyi olacak ülkemin
yüreği yüreğimde yeşil bir ceviz gibi durmaksızın borlanan,,.
iğne uçlu bıçaklar gezdirilen hasreti için için
ve artık saklanamayan özlemi sevgilinin
dinecek

., tükenme
,,oyma

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/696952/susulunca.html>

Camdan Saraylar

Dört gün
tam dört koca gün göğsümdeki taht çatırdadı çürüdü
her yöne eğilebilen su yanslarına bakarak
çırpındı içimdeki nergisler
ve ruhun esrarı gölgelendi kelebeklerden
örüldü uzun uzadıya kaleler

Çölün kendisiyiz yerini alacak başka imge yok
ipeklenmiş sularda senaberlikler
dudağımızda baldan tatlı elemi aşkın
aşkın yüzlerce umut
binlerce arı seğirmesi gözlerinde
güneşli seviye doğru yükselen

Bir dilek, bir temenni
arda kalıp geri döndürdüğün bu uyak
sendeki ateş bende yalımlı su
bendeyim sana sana gül
saltanatımda kilitler kilit üstüne vurulu

Açık tut avuçlarını kuşlar susuz yazı kanıyor
dileyen vaha alsın, düş kursun, umut bilesin dur

Bilirim geçilmez dağlarımızın ayazı
sırdan çatlar bin kez dudaklarımıza değenler
dişin dışı dövdüğü geçitler tuzaklı yurdu tuzumuzun

Üzüm salkımları, buğusundan seyrediyor güneşi
kırk yıl kendiyle kalır binlerce dane
sarhoştur ezeli ezildiğini bilmez
özünü tanımaz leyl

ne vakit işrak olur ne de zeyller asıl

Ah yar! Ah Ali'nin züfikârı
yankısından sakınırken sevgimiz
bizi kimse anlamayacak
kimsenin gözbebeği bizim kadar kanamaz

Sen yürüyebilesin diye şiirin ve aşkın çöllerini
bulunduğu tepeyi terk etmeyen okçu kesildi yüreğim

Sen uçabilensin okun kendisiyim ben
uçurabilen donakalmış her gövdeyi

Işığım Oğulum Sevgilim!

Bütün aşklar sana ulaşınca mutmain
bütün güller sana he'lâldir
içimi yaka yaka ak ve geç
sonsuz kanatlı gökyüzünden ülkemin

Budur boynunun borcu şiirden ibaret yurtsuzluk senfonisinin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/697694/camdan-saraylar.html>

Sarı Levhalar

senin bir adın yok
bir adım öten

köşen yok
sahanlığın içinde çocukların misket yarıştırdığı

tarihi bilinmez bir kalesin Diyarbakır da
Dicle ye bakar bir yüzün

bir yüzün dehlizlere açılır
öbürü kalbi gibi tekler Nazım'ın
Moskova da

sana verilecek bir giysi yok
bir nefes öten malabadide yollar ayrımı
sarı levhalar üzerinde okunur

az beride gülek boğazı yurtluk kurduğun

kaydın yok
kayıtsızlığın da

her çocuğa uyacak kadar lastik ayakkabıyla doludur çuvalların
herkes kendine uyanı bulur

her mevsim, yağacak yer ağacak gök
kimine vuslatsın kimine özlem
kimine kahr

her şey senden medet umacak
- bunu unut-

kavrulmuş toprak
çiçeğe durmuş dağ
yağmaya meyyal her bulut

bir yanın alaca püren
ardın taş oluk
söğüt özü
hatta Siirt te Kozluk

sızıp kalmış öğlen uykusuna rençberler az ötende

ağustos böceklerine erik değdiren der
Adilcevaz da kayıkçı ustası mallabro

-bunu da unut ama gülümse-

ben de sana bakarım o an

upuzun ve güneşli günlerden kalmış
hiç mi hiç yaşanmamış ve elleri konuşmayan bomboşluk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/699225/sari-levhalar.html>

Sa'y

Gittim baktım döndüm
yine gittim geldim selam verdim
gittim
geldim
gözüm acıdı dilim kurudu avuçlarım terledi
gittim
yüzleşmek dedim çiçeğin rüzgarla
rüzgarın toprağa işleyememek olma üzgünlüğü biraz da

Yağmurun gözüne kestirdiği uçurumlu mesafe
sızması fidelerin nabzına suyun

- keşke bana da şiir öğretilseydi

Sa'y
sakinin sunduğu onca kadehten ağıyarak içmeyip
sermest olup tavaftan
ufacık bir secde yeri bulup alnını toprağa bulamaktı upuzun

Öpmek o müreffeh alınlarından
i n s a n l a r ı n
öpülmek semi ve basir olan aşkla çağlamış göz pınarlarından

Bana ona ve her birine adanmış bir nadasın
fitil işlemez sarhoşluğunda

Gittim bin kez, geldim sayısız...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/699488/sa-y.html>

Narlık

yağmur yarasını kavlıyor caddelerin
toprağını yitirmiş aşk merdivenleri
camgüzelini seyir ve tanrısız kuşların gagalarını
kanamış dudaklarla öptüğümüz
çok olmuş

ikimiz evden çıkalım
çüksün içinden kanepeler servis sehpaları
köşe yastıkları oturma odalarının
takvim duvardan sayfalar gün bildirmekten
sıfırlar değer olmaktan sıkılsın

biz şehirden gidelim
duraklar insan beklemekten çüksün
akşam ışıklarıyla su birikintileri cilveleşmekten

koşar adım herkes
kaygılı yorgunluklardan
ve her çareye yetişilemeyecek olmasından hayatın
bir şeyleri iyiden iyiye ölçmeye gitsin

darlığından geçelim duvarların
endişesinden yetim yurtlarının yansın içimiz
dibe vursun hiç kimsesizlik
yüzümüze
yüzümüz gibi karası çöken mülkiyeti
banka cüzdanlarımızın

önce evlerden çıkalım arkadaş
şehirden kasabadan ve içlerinden köylerin
eşyasından mağazaların vitrin camlarının ışıltısından
hangi sapağı dönsek birbirimize karışacağımız

bizi boğan denize girelim
birdenbire gülüşerek yıkandığımız
kalabalık kentler boşalsın
dargın köyler güneşli
yer gök şiir
şairler yalnızlıklarını paylaşmış
ortada çatırdayan ateş titrerken kuruyaduran ıslaklığımız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/700720/narlik.html>

Sözler ve Kapılar

Sen sözler aç
dokunur etlerine insanların
yürek parçası gibi büzüşen ve dağılan
bazı kentlerin varoşları gibi tanıdık
ama uzak ama upuzakta
şaşkınlıklarla uyanan

Gün içinde yahut hava karardığında bazen
evlerin kapıları telaşsızlığa hazır
tekmelenerek kapanırken
korkularak aralanan
azımsanırken bir halkın direnci
ölümle azara karşı
karşı be karşı duran

Biraz daha paslanır endişe
bekleyiş her yarayı kanatmaz
sözler ateşten mağara ağzına dönükse
insanın
açmışsa yolunu zonklayan bir damar
ufacık övgülerle şenlenir dil
çekilir perdeler
silahlar ve uyumaya gönderilmiş
çocuklar
erkenden çekilir
yaşamak sancısından erteler gibi sırasız
ve hiç acımamış gibi yaparak
bütün büyükler ağlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/701364/sozler-ve-kapilar.html>

Turuncu Gravür İçin Lak

çocukken ekilen ne varsa
bir duvar dibinde bulduğumuz
ütüldüğü duvarın bize
güneşlenmenin ve derin bir gölgenin
yanı başımızda durduğu

söylenmiş ne varsa
tersten okunan ham sözlerden bağımsız

-ne kadar kirliyim / ne kadar kibirli

unuttuğu yerde insanın
insan olduğunu

gördüm biri fazla biri hiç
durmadan uç veren pençelerini
o kuşun
kafese alışmış olmasını
ve uçmaya olan korkusunu gördüm
dönüp aynı yere tünemesini inatla
inatçılığını unutuşun

gelir durmaz / sezer kıvanmaz

önce caddeler konuşur
sessizlik içinde savrulan yüreklere
sonra içine doluşan her şey
her şey resimdir sadece
gri bir ahenk rüzgâra çıkan bulunuş
tutunur sarkacına koşuşturmanın
çıtırtısı duyumun

ve zaman
her yitişin ardından bir kere olsun durur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/702036/turuncu-gravur-icin-lak.html>

Her Evden Ölü Çıkmışlar İçin Sagu

Birlikte ağlayalım

sıvası küf izleriyle döşeli bu evde
şamdanları piyano ve şöminesi olmayan
natürmord tabloları

döşekleri üst köşeye yığılı bu tarumar evde
korun insana benzediği

Ağlayalım

gerçeğin önünde duramaz hiçbir şey
hiçbir şey gözyaşı kadar acımasız değildir asla
hiçbir arzulu aşığa uzanmıyorken hiçbir ağız
hiçbir dudak böyle yakıcı değil

Derelerin taşıp yıkmadan evvelki o güneşli eşikte
rüzgârın kavisler çizdiği

oluklarından şarkılar yükselen o evdekilerle
gülüşmelerin yüzlerde donduğu
ve dizlerden itilerek sofraya bezlerinin ansızın

herşeyin birdenbire kor

savaşlar, aşağılanmalar ve tutsaklıklar sürerken
nereye baksanız
nereden tutsanız çürük bir sagu
trilde usta bütün şarkıcıları doğunun

Bunca titreşirken dünyanın eğe kemiği
cehennemi tasvir edemez hiçbir inanış
başkalarının acısıyla yüzleşemeyen
hiçbir söz
yalnızca göze indirildi sanılan cüz
imanın ihanete beyaz bayraklar salladığı
anlamsız kuru ortadoğunun

Ağlayalım gelin

Filisti, zenci, Kürt ve Türklerin
kedi ezildi bahanesiyle bir düğünde
her yüzün akkora benzediği o hane halkıyla birlikte
gelin

Belki de ümitli bir avuntudur bu
kedinin kenara çekilip bir avuç suyla doğrultulduğu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/704022/her-evden-olu-cikmislar-icin-sagu.html>

Katmanlar

Su ile sınıdılar
susuzlukla...

dilini ıslatacak kadar içebilenler aşktan
çıkılan hangi seferde kan kuruttu kılıcınız
büyük arzular büyük sözler buyurur

kaldırım taşında yeşeren de
allahın kapılarında yitenle bir
gerçeği kaldırılabilir mi ki
bir kaç rüya üzerinde yürüyen

gerçeklerin kanunu ancak kendisidir gerçeğin
her türlü belaya açık durur sapkınlığımız aşktan
ölüp ölüp dirildiğimiz

ne kadar kaldım bilmem bu kuytu yerde
o ki aşkın yanından geçmez
nafikadır yalnız kendine işleyen tarhları sözcüklerin
ve başka delili de yok
gerçeklikler karşısında sevginin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/706460/katmanlar.html>

Bağbozumu

uzun ve kestirmesiz
süredir ki yoksun

ağ taşı kaldırıp
yılanı öldürelî yok

seni görmüşler
bir kitabın kıvrılmaya alışık köşesinde
öyle dediler

duraksız akıp geçen sözcüklere
kırmızı arklar çiziyormuşsun

giydiğini gördüğüm son elbise
boydandı
ve kısaymış gibi
boynu
saçlarını toplardı
ellerini severdim, ellerini
kaybettim

demişsin

bağ kokuyor diye
öptüğün ellerimdi
her akşam içerek
unuttuğün

ekmiştim
aradığın huzuru

tenhâ avlunda sakîdir toprak saksıların koynuna

2001

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/706891/bagbozumu.html>

Gat Filizi

a ufacık kayık
a ağ'lama sûtûnum
bütün suların birbirine katıştığı dalyanı göksuyun
San'a kıyılarındaki gizemli balıkçıyla sözlendim

o dedi ki

biz birlikte ama yalnız
çıkalım bu sefere
yanımızda çokça azık
kırbamız dolusundan su

badeler içip sarhoşluğu geçmeyen hörgüce benzer dilimiz

dedim ki

olur.

neden olmasın
tutup kemerinden sevgilinin
canımızı çekiştirmek kadar sefalı yolları
şimdiye dek kim geçebilmiş

dedi ki

sus.

ziyan etmeden korktuğum bu yürüyüş
deniz üzerinde yürümesi gibidir ufacık bir canlının
ta ki canımız çıksın
göksel nehirlerin yol kurduğu
tarifsiz bir adaya

mutlaka gülümsemişimdir gat filizi ağzımda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/707709/gat-filizi.html>

Berivan

derin bir kuyudan çağlıyorsun
yerin kulağı duydu
cemredir çatlıyor toprağın
kabaran göğsün ılıcak
sonra fişkırıyor dalda tomurcuk
bahçelerde çocuklar

ben böyle bir sabahı karşılamıştım
sivas gürün karayolunda
soluk almıştı kuşlar da
bütün bulutların yutulduğunu sanmıştım

ne kadar oldu bitem
yollara revan olduğumuz
çölden
dönsek gidilmez
varsak aşılmazmış gibi görünen

dünyanın merkeziymiş meğer
bizden başlayıp
hep bize dökülen efkârı asumanın

bak halaylar kuruldu
hâlâ sevgilimmişsin meğer
unutmuşum
çok toza bulandı üstüm
sevgini giyinmişim
saçtan tırnağa iyilik ve güzellik

düşmese dilinden çengi âlemi suyun
hiç durmadan ürpersem
ürpersem ve dünya çıldırıcasına dönse hep

bir gerçeğe bel bağlıyor türkülerde erenler
asılıyorum sınıdığın bütün yollara serin
bele, büyüt, emzir beni dilinle
kırk ağızda kırk kilidi yutan baharlar giyin

ateşler harlandı bak
yenildi yalanların feleği
kalbimin evi diyordum ya kavmine
seni sevdiğimden
durmaksızın
sevgilim sevgilim sevgilim

sen hangi çölde susadın böyle
hangi dergahta piştin
yurt, ülke, vatan
yerden göğe ellerim
yoksa sevgili yoksa
dünya baştan sona mı senin

şimdi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/708401/berivan.html>

Soracaklar

..

sevgilim
ucuza mal edildiğinden bahsetmelisin minenin
mim konulan uzun bir vedanın ardından
soracaklar
bir elif miktarı düşlerimizle nasıl yükseleceğini vavın

hiç konuşamadığımdan sözet
esirgediğimden bütün ateşli sözleri
ve baktığı yerde kalan gözlerimi aslında hiç görmediğini

gümüş muhafazalı bileğimle
çiçek desenli etekleri, rengârenk puşileri
ve gülüşmeleri arasından kadınların
yan yana, sarmaş dolaş geçişimi haber ver

ağlamanın diye çocuklar senden gizlendiğini

bizi en çok kadınların incittiğinden bahsetmelisin
gün ağarmadan vardiya saatine yetişen
ve kovulurken herhangi biri
çok sevgiliyi nasıl seveceğini unutan yorgun kadınların
nasıl ümitle özlediğinden

onlardı
rüzgârın insafına kalmış kasvetli havaları
ılık yağmurlarla donatıp
avuçlarına indirme düşüncesiyle dönenler işten

sözlerin verilip aldanmadığını
bozulmadığını bağların
kürdün gelinini bir tükmen kızının avuttuğunu
en iyi şairler bilir anlatmalısın bir de
boşluğa salınmış şiirlerin soluyan yerlerinde
onarmayı nasıl da görev edindiğini güneş gibi sevgililerin
talan edilmiş ne varsa
yeniden kök saldığını toprağa

biz de anlamalıyız
sabahçı kahvelerinde adamların
neden kahırla sarıldığını çay bardaklarına ve izmarite
ve neden öldürüldüğünü Uğur'ların

anlatmalıyız
derin bir acının tahta topaçlar gibi sevince döndürüldüğü günü
evlerde bayram telaşı, yemek kokusu, ümitli türküleri Konya'nın
bütün kapıları ardına kadar açık
kocaman bir ülkenin eşliğinde bulacağımızı
bi dünya çocuk ayakkabısını

ısrarla gül dererken kanamış ellerle
nasıl da sıraladığımızı

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/709410/soracaklar.html>

Duyargaçları Kanatlanmanın

.
İzin verirse saydamlığının kırbacı sevgilim
kuzeydeki yosunları da öpebiliriz
salyangozun kabuklarına yerleşen
dişil hücrelerini de
imge kaidesinin
ışık hüzmeleri ortadan yarılınca
sessizliğinde
ürkütücü güzellikleri doğanın
kalakalmak
tanrılar buyruğunda güzelliğinin
sırılsıklam mı gerçekten
taptaze yaprakları defnenin
denize ayaklarını dokunduran ay şövalyeleri
ve kılıçları arasında hazırlanışın
yeryüzü tapınaklarının
suyun toprakla
baharın güzle dansı
sevinç bahçelerinden darmadağınık geçen
tütün çiçekleriyle bezenmiş sesler getirirken
aşkın bilinmezliklerine
amber sunaklarına sıçrayan sularıyla adonisin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/711512/duyargaclari-kanatlanmanin.html>

Bizim Çocuklar

..

Urumiye gölü buz kaymağı tuttuğunda
bizim çocuklar çıplak ayaklarıyla kayardı
dağlandığım
ve gözlerimin ısrarla kanaması bundandır
böyle bilsin
sıcak toprağa çığlık basan Afrikalı çocuklar

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/712718/bizim-cocuklar.html>

Diriliş Sarhoşluğum

..
sana baktım
ip uçlarına akkor döşeyen acılara kelâm indirdiğin her yerden
al ve yalnız kendine git her şey sendedir bulduğunca diyordun

tam böyle söylenmemişti bütün bunlar
aslında ben böyle ,,

sana tâbi değilim
beylik bir düzeni tekmeleyerek bu viran yurdu kurdum
tuz küfesi taşıyan sırtından geçtim dağlarımızın
çok acıkmış ve alabildiğine susuzum

ölüsünü gömmeden ölenlerin acısıyla yıkadım gözlerimi
soldu yüreğimdeki gül
avuçlarımda çifte karanfil kokusu
ne bulsa güzellikten ve acılardan
oracıkta koynuna alan bir âşığım ben de
hepsi bu

usul ayak yürüyen kanlı bir divaneydi yeryüzü
ve şairlerden başkası değildi
ilk inananları aşk dinin,
alıp her şeyi götürürler steplere ve yalçınlarına arzunun

parçalara ayrılan kırılan
ve durmaksızın sürgünler veren
direnc muştalarıyla kaplı ihtiraslarını gördüm her bakışın
yaşamdan ayrı değilken ölüm

sırtlanların salgısı, engereğin zehri gibi parlıyorsa
bu yüzyıl
her şeyi içine katıyor öğütüyorsa kara delikleri
yaşamak denilen kâbusun
kartellerin iğne uçlarında ışıldayan sönüklüğüdür
tehdit edildiğimiz bu ağu
nereye gizlenirse bulunacak sözsüzlük
ve ganimetleri suskunun

hani bâtılın kan üzerinden kendini yücelttiği
doyum
aşılacak dağ
övülecek ölüm
koyultulacak uzvu var mı hâlâ
iyinin ve doğrunun

yok mu kâbeye tepeden bakıyorken
putları müşriklerin
che guevara ile Muhammed
aynı cümlesine gelmiyor mu kutsal gerçeğin
sor!
lât uzza ve menat her an ve her yerde
kapitalistçe yaşamıyor mu

öyleyse her yürüyüş öncelikle senindir
ey diriliş sarhoşluğum

derinliklerden geliyor olmalı
zencilerin şarkısı sevgili yoldaşım
acıyla titreyen yutağından ta genzimizin
kuşların boğulduğu bir denizdir belki
tomurcukken vurduğumuz
ve ben seni böyle ,,

kabul ediyorum
suyun yüzünde uyduğumu
ellerimin ve ayaklarımın kanadığını da
pamuklu sargıların artık ağır geldiğini
yüksek dozda içilmişken bir nehir

bilirsin çünkü senden öğrendim
ölüsünü ararken aklını yitirir insan
yahut beklenirken
umut kesilmiş balıkçının limanı okşayan belirtisi
ve her gün ölerken ufku tarayan gözlerle
seni bu kadar,,

severken bir damla suya dokunan pençesini serçelerin
gitmek dağın aksini pürüzsüz tenine yaslayan o gölden
bir kez daha kuşanıp bütün zırları su yeşili ve serin

seninle ölebilirim

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/712998/dirilis-sarhoslugum.html>

Dalyan Deltası

..

Acımı dindir anuket
acıımı dindir

diyorlar ki

çağımızdan çok öteye
tılsım taşıyacaktı rüzgarlar
ak köpüklü sarhoş bir denize

öyleyse anuket
acım çok daha büyük

ruh, o hafif tüy
demek bensiz kıvrılacak
göksel ışıklarla aşklaşan tethys'in
sudan ibaret döşegine

söndüremeyeceksin
dilimdeki ateşi anuket

bu azap ciğerimi deşecek
aşkıyı kıskanmış olmalı
tanrıça şullap
ağrılarım
acımdan da büyük olacak

rengarenk naaşımı taşırken
eriyecek
gözlerindeki sürmeli ırmak

gençliğimi tatsız yemişler yurdunda bıraktım anuket

söyle defne eken tanrılara
alışamadım yabancı yurtlukların eteklerine dolan
dolan, akmayan sularına

acım büyük, aşkı da
korkarım enlil üfleyecek ışılan tüm yıldızlarıma

ilkin ay sökecek kutsanmış kalbimi

boynumun gözlediği öpüş izinin
yakuttan dağına da

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/713360/dalyan-deltasi.html>

Sönmez bir kandili Söylediğimdir

..

nihayet seni buldum
ve nasıl ağladım
nasıl
yani az önce.
annem ağlattı aslında
bir anısını anlatıp
keven köküyle yediği dayak izini
yani on yaşındayken ilk oğulundan
yani misafirler var diye çıt etmediği
kalbim öyle kırıldı ki

keşke sesini duysam
ve duyurabilsem sesimi

sen hep beni bulursun
saklı değilimdir
imgeye sığınma gereği yoktur sohbetin
çünkü ruhtur gerçeğin kulu
o çevirir herşeyi
o bilir
ve ona gideriz

bumerang gibi birşeydir hali pür melal
ele geçmez elde duracak gibi de değil

ne vakitti unuttum
çığlık çılığa koşuyordun
kırmızı bisikletin bile vardı senin
oğlanlara taktığın çelmeyi de görmüştüm
gül attığını da sahilden
canımın çok yandığını nasıl bilebilirdin

sonra.
çok sonra
ben de büyüdüm
en iyi gözetleyicisi olabilir insan kendinin
en hararetli savunucusu
köpüklü ağzında durup dururken bir şiirin

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/713578/sonmez-bir-kandili-soyledigimdir.html>

İncelikle Tatlandırılmış

..

Bahar...

Usulca yarıldı toprak sızdı nem
dedim ey özgürlüğün ağacı
sana ne oldu da ağlamadın hiç
goncalı uçların göğe yükselirken
kesilmiş kuşların sesi

Adım baharla karıştı ansızın
sılaya döndü şenlik ateşleri kalbimin
her duvara şiir
Batman'a cemreler düştü

Â'sıkken kırmızının a 'sı yok
mavilği de gök denizlerinin

Şöyle genişleterek ciğerlerini
soluklar almasa insan

Beyrut'a baharlar gelmiş gibi

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/714421/incelikle-tatlandirilmis.html>

Â'min

..

Son ve en uzun soluklu hamle
Adınla başlarım...

Birinci bab

Yutkundum ve gördüm
sulardan erinmememiş sulardan geçtim

Beyrut iklimlerinden
anne ve oğul güzelliği

yan yana
dokundum
ilm an ladım
den,izi gördüm
bah ardı

Zaman kırsal bir dağ başında
yeniden başladı

Aya aya karşı
uyku uyanık arası
öylece dinledim

İkinci bab

ey şiirsel kafes
güneş su yüzün'deydi
sol omzunda ve parlaktı

O iki yakası biraraya gelmeyen kenti
su kemerlerinden aşım
iki güvercin nâr'ası

Ekmek, su ve kardeşlik
İncir, ceviz ve elma
bir bardak mavi su ve derin soluklar aldım

Hava güzeldi. Dinginlik, coşku'su

Su.
Yüzüme sürdüm, gönlümü kokladım
aşk sen nelere kâdir'sin!

İç'tim, iç'tiniz, iç, içelim

Üçüncü bab

Ey kısıtlayıcı zaman
ey kırmızı ey mavi ey çelik

ve ey nevbahar
ayakta uyuklayan mavi ılık

Hafifle, hafiflet
sabahın ilk ışıklarına kadar

ışığın özündeki özü

Ey kanıma kemend atan rüzgâr!
pupa yelken sürüklüyorsun
ip'eklenmiş saçlarımızı

Kızlar, kadınlar ve kız çocukları

Belki Viyana kuş'atması ön'lüğü
bembeyaz bir nikâh pastası

Aslımın gülüşü bey'az
beyza bir sayfa kadar açık ve buseli

Min: Dak

05.09.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/714585/min.html>

Durulanmış Gölde Bahar

..

su zambaklarında yüzdüm...

sağnakların başladığı gölü beklerdi sabah
yüzdüm
yakınlaştıkça bulunacak

bir sokağa adımı verdiler
fabrikaları yakılmış işçiler ayaklanmadan çıktı

çıktılar bir olmak için pankartına sloganların
herşey ağırlaşmıştı
ve uzunhava söylüyorkendi Hrant
yüzdüm

ekmekle kavga su ile hava karıştı
kırıştı bahar toprağına değen topukları tayların

yüzdüm
her sözcüğüm kutsal

nesi var gül şehrinin yüzünde
sparta'yı giyinmiş suyun

sokakta
bunca gürültüsünde susuşun

sokuldum oturduğu masaya
bir mücevher kutusunu açacak gibi
elini daldırdı
hüzün

amatist.
neye yarar ki
gül içinden gülün bir dünya çıkmıyorsa
ve açmıyorsa nilüferleri bir öksüzün

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/714981/durulanmis-golde-bahar.html>

Kalemin Vedası

..

Kambur dilbaz ve tutsak kalem satıcısıydı ellerim

Kanayan türküleri Al Awda kadar içli söyler
bulvarlar dolusu göçebeliğim

B'aşka f'ezâdır denize açılma özlemi kuşatılmışın
vira ıska düğüm sentezi aldanmışlığın

Ah!
ince perdeden sarılır tambur
akşamların kızıl saçlı boynuna

aşka kelâm bir kalem, bir kalem daha kırılır
mahzunlanışın efgânına

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/715365/kalemin-vedasi.html>

Rahat gölgesi iğde dallarımızın

...

önce ayaklarını kaptırdılar
ellerini ve bileklerini
hiç özgür bırakılmamış

kapı açıldığında içeriye dolan dehşet
kum fırtınası ve aksanı Amerikalıların

bacaklar
bacaklar
bacaklar

biri diğerinden daha paslı
daha manidar
gıcırıyor basıldığında
duysanız parçalanmış bir yürek
nasıl kırıştırırsa yüz kaslarını
başaşağı duran insanlığımızın

intizar ve şükranla aranan
ne bir ekmek ne kırmızı ruj ne de rahat gölgesi iğde dallarının

bacaklar
bacaklar
bacaklar

mayınların parçaladığı

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/715526/rahat-golgesi-igde-dallarimizin.html>

Yağmurda Islıkla Yürüyen

...

seninle yürüyebilirim başka şansım yok
elleri kana bulaşmış bir dünyada bütün ağlarımı dağıtıp
özgür çocuklar doğurabilmek için sana sevgili

terkedilenleri emzirerek usulca

içimdeki ateşle özgünleştiriyorum kendimi
aşiretine tabi olan düşsel gerçeğini kabulle

evet özgürleştiriyorum
elleri
ayakları ve duvaklarıyla
kızaran ağızları ve sırnaşık tufalarıyla
kocasının koynundan
sıcağından sofralarının kaçıp sana koşan kadınları
sakalınla oynayan çocukları
ve serçe parmağının meydan okuyan sürükleyişini
önüme katarak
seviyorum seni
sana bakışını bütün güzellerin
ve şiirin yalnızca kürdistanlı olma gerçekliğini

ayırd edilemezliğini aşıkların artık seviyorum
savuruyorum çünkü
toprağın diplerine doğru ilerleyen tohumu
çıplak sözcüklerini bükümsüz dilimizin

ıslak dudaklarındaki gizemi kaldır adamım
belki de benimle örtebilirsin aşık kadınlarca daraltılmış omuzlarını

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/715697/yagmurda-islıkla-yuruyen.html>

Su Burcunda Yükselen Ağaç

..

ben seni söylerim bir titremedir ki
ağır ağır okunur
geyik avına götürür her tövbeliyi
sesimizde nilüferler uyur
karanfiller usulca patlar ağzında
bir bana ulaşır kokun

bütün dallarına kondurur sonsuz ağacının narı
acıdır taamı her kuşun
bulutun denizlere karıştığı, ayın zühreye

ağlamak isterim ipince
bir kız dağa çıkarken bulunur
gök silinir yer konuşur
ve kalbim tufan vaktini gösterir
hasretin

kaldır kaşlarının çatkısını sevgilim
gözlerin kum
çünkü hazırlanırız upuzun
buzlu ağaçlardan geçer soluğum erir yol

ay kırıklarından
nar çiçeği sabahlıklar giyinir ansızın doğu
güneş yükselir geçmiş günlerden an olur
göğsümden kırılarak geçer aşkı inkâra yeltenen sesin
sesin umudum

şiiirin yeşillenirkendi mavinin anlamı değişirken
düşlerim doru taylar gibi savrulur
tutamam artık ellerimizi
kim görse bizi böyle
nasıl olsa nerelerde saklansa da vurulur

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/716346/su-burcunda-yukselen-agac.html>

Tuz Sürüncesinde Güz

..

kaidesini yitirmiş ne varsa sevgilim
ötemizde aydınlığın
bizi aşan bir sevişmenin terli sızgısına
güz bağışlayan

yıkıntılar arasında
lavanta çiçekleri topladığımız nisan
sisler ardında büyütülen
ağaçlar üstüne edilen yemin
sodalı suların girdabında kaldı allı mendilimiz
sevgilim

ne kadar da gecikti beklenenler
kimseler eve dönmedi
takvim yaprağının sarardığı yerde
geçmiyor hüznün

akşam...
yine boynumuz bükük
gelsen diyorum gelsen
sol gözüm seğiriyor yine
yoksa sesin mi bütün yolları aşacak
gelecek sözün
bitecek zulüm
dinecek ne varsa

kanamalı dilimizde adaklar bekleyen düğün

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/716881/tuz-suruncesinde-guz.html>

Gözlerime sis çekerek süsleniyorum

..

Ey dalgalarında kaybolduğum ırmak
zincirlerimi eriten pişmanlık
dilimi ünlemlere bulayan nakkaş
ey korku surlarının keskin ayracı
ey ibrişim urganı boynumun...

bir ah derim bin yankılanırsın
nereye gizlesen duyulur
sesine sinmiş bir kere sesim
ben seni överim aşık olur cümlesi çöl kuşlarının
yerden yere çalarım da üstüne şehirler kurulur
kanatlarını doldurur çıkmazların rüzgarı
bir turaç Ereğ'ten havalanır
balını taşımaz olur incir
ceviz tanesi kabuğundan kurtulur

Sis çekerek süsle sevdanın sözlerini
gönlümüzün astarı narin şahinlerin dili pek
ve durmadan yırtılıyor ruhumuz
ey hesen evdal köprüsünde yollar bağlayan ağız
ey zap suyunda aşıklar yıkayan yitik
buzlu sularını çektim sineme bir ömür
kalbim kalbine mühürlüyken söyle
büyük ateşler hangi suya ulaşırsa durulur
ey küle dönmüş bekleminin serhadi
yaslandın gitmedim mi
geldin dayanmadım mı
hala ham mıyız gülşeni bağında sabrımızın

boyunca hatmiler geçtim
senden doğdum da bin kola ayrıldı göğsümdeki nehir
tenim yok
yürüyüşümden başlamam söze
ne kaşım ne de kirpik
sana doğrulan bir çift sözüm ki
nerede yapraklar hışırdasa neredede tutuşsa bir köy
Bitlis ten çıkar upuzun gölgemiz kırılır yol
denizler yutmuşsa benzer yüreğindeki susuzluk
kimler görse imrenir
ansızın ve masmavi ışıldar bir göl

Siradeğ derler çoktan unutulmuş bir çiçekti sevgilim
mum gibi yanan kızların elidir geceleyin
öyle derin öyle sığ sessizlikler içinde yıkanır
fırtınayım ayazım
elini ver nerede elin,,

ey nice kıyımlar görmüş botanın hırçın deresi
ey ağzında sardunyalı gizleyen ergenlik çağım
dünyalar esirgenen şaşkınlığımız aşkın
yüreği gam dövmeyen çobanlar ne anlar
her seher vakti yeniden ölür kaybolan
ey kendimi içinde bulduğum harlanmış dağ
göller gözyaşıyla tazelandı, dikenler eliflendi artık gül
sütleğenleri karıncalar bölüşür
hangi kuyuya atsak aşkımızı ey'lenir
ve ada görünür ve â' nın şiiri de yazılır

bin tebessüm
binbir tebessüm

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/716993/gozlerime-sis-cekerek-susleniyorum.html>

Bir İnciye Cevir

..

lutûf senden sanadır ki
cevre geldik güneşliğinin yüzüne

üstüm başım şek
kalbimin ayarı bozuldu bozulacak

olmasan ah! sen olmasan yüzümden dökülecek
susuz bir yazın çocukları bin parçaya denk

sormuştum, yine sorayım belki bilirsin

yerin yüzü ne zaman aşk olacak

ahde vefâ dediğimiz saklıdır kursağında istiridyenin

ki odur en mûtena intihârı insanın

bir senin bir benim bilmediğimiz

neydi canım neydi
sende olup başkasında olmayan

ya neydi gizlendiğimiz börtü böceğe
tekmil söyleneceye
neydi

bilirim

bilirsin bilirsin de söyleyemezsin
aşkla dolan o şiirsel kafesi

ah! suyun yüzüneydi rüzgârımızın hükmü
suyun yüzüne

diplerindeydi süngerimiz incimiz
cevrimiz bunaydı yittiğimiz buna

ne sende bulunurdu canım
ne serde
yetip yetip kaybettiğimiz...

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/717642/bir-inciye-cevir.html>

Toplanacak bir yerimiz bile yok Myanmar'lı Abdullah

...

Abdullah
bütün masal kahramanlarının yüzü elastik
yayıldıkça kararır nedir gökyüzümüzde bilmesek ne hoş
ne güzel dağları patlatıp savuruluyor bak Mekke şehrinin
teslim bayrakları bile yok
ne hazin

tozu dumana karılmış nereye baksak çift görmekteyiz
tırnağını etimize geçirmiş bir kez emperyal fahişeler
kardeşlerimiz nasıl da besliyor onları
asla bilmeyeceğiz

çok değil az önceydi parmağımızı uzattık hani
kor kırmızı ve siyah ve çamurdan bir nehir
ne bulsa yutuyor gömgök katlimiz

nereden bileceksiniz
kapitalizmin pamuk şekerinden daha tatlı oyun kurallarını
unutmadık: patates çikolataya tercih edilebilir

// ya rab
kelimelerden mi çıkarılır bu nezir
Abdullah ateşinden mi dir ki İbrahim'in //

ekmeğe, uykuya ve öpüp koklamaya utandığımız anlarda çocuklarımıza
bulaştı bak kanlı tehir
kanlı nehir
kadmiyum kırmızısına dönüyor
yeşermiş ne kadar yaprağı varsa düşlerimizin

bak yine yaklaşamayacağını düşünüyorlar gazabın çocuk
bak işte tam buradan geçmekte
ilk pişmanlık
ilk gömü töreni
adı asla anılmadı ki kuran ı Muhammedi'de
Hâbil ile kâbilin

şimdi
geliyor sükün etmişte isimsiz işaretler
dokunduğumuz aya aydınlık veren güneşiniz
en taze en esrarlı sükutu içer kelimeler belki
bakın yine titan beyazına kaydı göz bebeklerimiz
simsiyah Abdullah
nedendir neden
neden
bu dünya cehenneminde herkes bu kadar aşkî bu kadar serin

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/726798/toplanacak-bir-yerimiz-bile-yok-myanmar-li-abdullah.html>

Akşam Dişlendiğinde

...

Pembe ufku ısırır...

eğer durduğumuzda topraklar kaymış olmasaydı
uzun bacakları üzerinde yayılan otlar kokusuyla mest olmasaydı rüzgarın
külü dağılan sigaranı alazlamasaydı geçerken dağlandığım ayrılıklar

güneş her kayıp ilerlediğinde ufka
anımsamak alıp götürmeseydi kalbimi
durup, durup yeniden başlamasına
sonsuzmuş gibi şekiller alan melodisinde aşkın

bütün ayçöreklerini çocuklara dağıtmasaydı Afrika dayken annem
ben böyle

sanki o bozkır dağın herhangi bir anında
ellerini rüzgara tutmasaydı yaz dalları gibi yüklü boynun
alıp getirmeseydi akşam eğimlerinden kızılığını alındaki efkar
dağlarda yakılan her ateş sokağa çıkmasaydı geceleyin
ve annem tülbentleri oyalarından söküp
çivitli sularda durulamasaydı hergün
ben böyle şimdi

buharlaşan soluğumu ve kırmızı hırkamı
ve buz tutmuş ellerimi böylesine inceltmezdi
çok ama çok uzaklarımızda savrulan yıllar

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/727087/aksam-dislendiginde.html>

Çiğde Mim

...

ışıklarında açılıyorum denize sevgilim
iki uzak dağ ayak uçlarıyla sevişir,, gökyüzü neyle
üzerinden toz, saçlarından su akışır mı senin de bilsem
bak nasıl da üşüyorum yine sana bezendiğimde

yatağını unutmuş nehirler gibiyiz sevgilim
emir büyük yerden
bölüşülmeli kıyıda köşede ne varsa
kölesi olmadan yeşertebildiklerimiz dağılsın
uzak asyadan ta! Filistine

bütün taşları saten eldivenlere ilikliyorum
Felluce yıkıntılarını parmak uçlarımla geçmeye alışkınım ben
uykusundayken şehirler ve sen hangi çocuğu öperkendi unuttum
beni de öpebileceğini
gözlerinle dolaşırken

avuçları incinmesin hiçbir çocuğun
sokaklar mermi kovanlarıyla dolu
upuzun tünel
upuzun ve masmavi bir geceyi alıp ortasına taşıyor büyük bölüşümlerin
ve By cohen neler söylüyor anlamıyorum
tepeden tırnağa karıştığımızda böyle

çöz
çöz istiyorum şimdi kayan yıldızlarını göğün
ve beyaz gömleğimdeki üveyli
ilk kez dokunmayı öğreniyorum sevgilim
bir yaraya
bir gökyüzüne
bir de silebilmeye nemli gözlerindeki hasreti

her an az ötemden geçtiğinde soluğun
kırık bilyesi avuçlarındayken uyandı ya bir çocuk
çok koşmuş çok yorgun çok büyük bir gürültü
kış gecesine köpek ulumalarının yığıldığı Bahçesaray' a
karların ışıldadığı sabahlar büyütüyorum
tam burasından bağlamak için unutulmaz şark masallarını
şir şapkalı çocukluğumuza
çiğde mim

yaslandığımız kardan duvarlar erisin bırak
sarmaşıklar kollarımıza yürüsün sevgilim
iyileştiren tılsımı var aşkın
bir toy
bir zılgıt ve ansızın halaylar kuruluyken
"en leylim gecede ölesim tutmuş" bizi
beyazını gül'lerin kırmızıya döndürür
tutuşturur seslerimizi

...

„ nifakçı vadiye inat ayaklarıyla sevişir dağ.
T. Atay

„„„ A. Arif

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/727407/cigde-mim.html>

Her şeyin Erimesi Erimesi Her şeyin

...

benim ağrılarımı bir rıhtım büyütür
hırçın sularıyla üstüme, üstüme gelir denize doğru kıvrılan sesin
eriyip gitmesi iki dakika içinde her şeyin
bir silah namlusunda korkunun, umut köprülerinin

sarı buluzu ters giyinmenin erimesi gibi
omuzlarımda ateşin

yeşil yataklarda beyaz incilerin dağılması bu bahar
tahta sandalyeli bahçeleri evlerin

güneşli karmakarışık hızlı ve akışkanlığı önlenemez
derinliklerinde kaybolmak hayallerinin

ne kaldı öz'lenecek
bütün kuşların uçuşmak için seçtiği denizimizde sevgilim

....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/727713/her-seyin-erimesi-erimesi-her-seyin.html>

Salık mahallesi bindokuzyüzonsekiz nolu sokak'ta Ay'şem

...

ellerimi suya daldırmadan nasıl içebilirim
koşturduğun sokakların üzgünlüğünü Ayşe

sizin mahalleye pavlonya ağaçları dikmemiş başkan
bahanem hazır
sırtına aldığın kardeşini indirdiğinde çatırdayan göğsüme
senin için ölebilirim
bütün şehre düşer gölgem

....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/727964/salik-mahallesi-bindokuzyuzonsekiz-nolu-sokak-ta-ay-sem.html>

En Güzel Sadakam Sensin Sevgilim

...

yağmurlu sabaha uyandırdığım nisan
kapiyı açıp
tomurcuklanan özlemini doldurdu içime
dilimde goncalar kaynaşırken seni ıpıslak buldum

soluklanmak için hiç fırsatımız yok
postal ağırlığında kasıklarımıza savrulan dürtü
atlatamadığımız eylül ağrısına benziyor

kedi tıkırtısı
eman dileyen kurt kapanı
ve titreyen sesimize silahlar çatılması sevgilim
kelimelerle

suskunluğun kendisine and olsun ki
anlamı çeviremez hiçbiri anadilde sevişmeye

zorlayıcı zamanlara akıyor çünkü yol
yedi yıl kıtlık beklentisi
ve lisan ı hâl ile anlatığı insanın
yedi semiz inek ve başaklarında bırakılan buğdaylara benziyoruz
oysa rahmettir asumanı gerçeğin
her anın bir ötesi yeniden ahiret
bil ki boşluğa rehn edilmiş en güzel sadakam sesin
ve içime işleyen nen varsa dağıtarak ses'leniyorum ben de

gel de bana Kürt dilinde bir şeyler söyle
öğütülsün başaklar, dolsun nehirlerin gövdesi ve devrilsin kokuşmuş düzen

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/728656/en-guzel-sadakam-sensin-sevgilim.html>

Ovada haziran muştusu

...

Sabırsızlığını seviyorum ellerinin
ümidin arkadaşlığını
kendimle dalaştığım o dağa çıkmayı her sabah
hatırlamayı yaşamın tazeliğini
konuşmayı sökmemiş bir bebek gibi kök salmayı yanıtız sorulara
ve bir savaşçı kolaylığı içinde sürölmeyi namluya
kulağı dikişli 21.yy için
kenger toplamayı doğuda
seviyorum...

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/729277/ovada-haziran-mustusu.html>

Ellerimizde rüzgar söylencesi

..

ben tepeden tırnağa el
ondan başka hiçbir uzvu olmayan
tepeden tırnağa güneş
tepeden tırnağa sevgiliye bezenen
bir uçtan ötelere ağı sızdıran keş

„orada kim var öyle
bu tıkırtısı dinmeyen yokuş
adımlar dolusu metalik öfke kimlerin
susun biraz
biraz dinleyin

ellerimden başka neyim ki ben
uzanıp dokunmasam avluya
avludaki çardağa
çardaktadalgın sevgiliye
sevgilinin dünyalar bağışlayan gözbebeğinde asılı tuğa
ki ellerim neye benzeyebilir onun omuzlayıp durduğu
bir haziran gecesinden başka

„neredesiniz bu suretsiz sesler de ne

ne zamandır burada bir elden ibaret durmaktayım
kübik çerçevesinde Bursa'nın
tepeden tırnağa yeşil
tepeden tırnağa kırmızı yaprağında kestane ağaçlarının
çığ tanesi gibi akıp Kirazlı yaylasından dünyanın
akıtması mavi boncuklu tayla birlikte büyüyen
ve bölüşen ellerini kendinden gayrı dokunacak ne varsa

öğrendiğim çok oldu
keder balkıyan alın çizgilerine tebessüm bırakmayı
oğlu savaştan dönmeyenlerin
yok hayır dokunmadım
dokunulmamalıdır
ibrişim tezgahlarında keten çözgüye
parmak uçlarına ve pespembe meme ağızlarına aşık kadınların

„burada kış kokusu ellerim
burada imtiyaz
tezek istifleyen şarklı gelinler gibi kıkırdamasını gizleyen bazen
bazen de tepeden tırnağa yas

şefkatli ellerimde rüzgara benzeyen bir giysi
tuhaf mahluklara bile gizlenecek yer bırakmayan kışkırtısı baharın
baharda aşkın
aşk ta kavganın
kavgada yarım kalmışlığı bir öpüşme hissini

tepeden tırnağa vaad
tepeden tırnağa devşirmek eylemi
telefon rehberlerinde munis bir ses bildiri mi bir işçinin
çay molası bebek emzirme odası pembe önlük kimlik kartı
tepeden tırnağa görev
tepeden tırnağa grev

benim vahşi ellerim
bırakıp giden bir gece vardiyasını
olgun yemişler gibi en tepesinde uzaklık ağacının

öyle acımasız öyle kemikli öyle kıllı simsiyah
ellerim sevimsiz iğneleyici kumarbaz ve ayıptır söylemesi
kanlı bir kılıç gibi sevgiliyle aramızda upuzun yatmaktadır
birbirine sarılarak

ellerim ki sevgilimin ellerinden başka ne olabilir
defalarca dizkapaklarından kavrayıp yenikliğin mağrur ışıltısını
ve parmak uçlarıyla sıçrayıp bir yıldıza sigarasını yakacak
kadar tek başına alaz

donakalmış geceden ateşler içinde alınlara uzanan
günahkar ellerim
esirger tilsimini herşeyden ve herkesten
evet herşey ve herkes
uzun uzadıya bir güneş eğimince okşanan ten

ellerimden başka örülmüş kaç duvarım olabilir ki benim
demir levhada 'çıkılmaz' yazısı
ve 'köylü yurdun efendisidir' beyim diye ünleyen bir ses
karşı kaldırımdan geçen şehrli kızlar oğlanlar
ve onların bütün köylülükleri benim ellerimden başka neye benzeyebilir

öyle belirgin öyle aydınlık
öyle korkunç ve unutkan

„hey kim var orada
bu hangi dilde söylenen türkünün sonu

koğuşlarında kuş uçurtmayan bir hapishane tünelidir ellerim
paslı konserve kutusunda ve incecik bir sızıntısında güneşin
her sabah kanayıp her gece toprağına yapışan

bu benim ellerim bir büyük hatıralmadır
birbirini öldüren kürtler ve türkler arasında
bir büyük kamp ateşi
alazlandıkça sesizliklere gömülen
türkünden şarkıya oradan alaturkasına Afrikalıların
bir büyük soluklanma bir büyük oruç
bir sıçrayışla dağılacığından korkulan ellerim

söylemesi ayıp olmasın
devasa fakat delikanlı bir bekleyişin tam kırkaltıncı yılında
derin uğultulu ormanlar sırlı kapılar ve menkıbeler ve serin çağlayıklar
sevgilinin her soluğunda uyanan

Hakkari sinde dünyanın bir ergenler akşamında
ürpermeden savaş çığlıklarıyla
çam kozalağında kuş tıkırtısını dinlemeye ayarlı bir suskunluktur ellerim

ellerimin rüzgarıdır alıp giden herşeyi
ağır bir yükü az önce bırakmış gibi yorgun
az önce masum bir kağıtla incinmiş gibi aptal ellerim

benim ellerimden başka neyim var ki
siyah derisini okşarken bir çocuğun yanan
yanarken titreyen
titrerken ölen lehimli ellerim kadar çıplak

cansimidi giyinmiş ellerimi çizeceğim şurasına akdenizin
altında gümüş pırıltısı kibris menekşesi
sallanan koltuk
koltukta yaşlı Borges
ne yana yaslansa bütün bildiklerini unutacak gibi serin

başka ne işe yarayabilir ki ellerim
ovmasanm annemin kireçlenmiş boynunu
pazen elbisesine dokunmasam orada açılmış mürdüm çiçeklerini
ve oturarak namaza durduğunu görmese ellerim

neye ilaç karabilir ki

yok bu benim ellerim kendini anlatmaktan utanmaz
yumuşak eğimli
özlenen vadiler gibi güneşin kaydığı
otların biricik eylencesi
sönmüş yanardağların ulu göllerince ıssız
ve bir ayna kadar yansıtıcı herşeyi

oradan oraya seyirtirken
bir yılan gibi kıvrılan kendi içine
uzun uzadıya keder ellerim uzun uzadıya beklemek

„-züleyha nın sabırlı bekleyişi
kimsin.
neden sesin yok.

benim şu ufacık ellerimde artık ne hülyalar olabilir ki
tepeden tırnağa sevgilimin elleri
tepeden tırnağa birbirine karışmış
ve kan durdurmaya abanmış ağır ve ıslak bir çift sargı bezi

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/729854/ellerimizde-ruzgar-soylencesi.html>

Din le Tarih

...

ilk kim tutacaktı açlık nöbetini sordular
ilk hanginiz vazgeçecekti hani
yeryüzü ganimetlerinden

1. deli

...her gün aynı şeyleri okuyan dosdoğru düşünemeyecektir
ne hazin.

mervan barguti gülümsüyordu hani
hani bütün tanrıların mabedi ve içinden zehir geçsin istenen o kentler
hedefe ulaşınca dek titreyen kurşun hani

2. deli

... gerçek dindar sosyalist olmalıdır
tuzacağına düşmemek için sarı ineğin

maşrapa ağzını değiştirmiyor 21 yy
madem
ma dem soruldu işte geldik söyleyelim

bendim geçen marşlar sloganik aşklar
ve bed dualar eşliğinde kapılarınızın örtüldüğü her yerden

3. deli

...dünyanın bütün delileri
alüminyum tavaya düşülen dip not ile yürümelidir

devrim!

iyi ama, hanginizin kaypak ve kararmış yüreği eşliğinde!

sınıfta dımdızlak kalmak için

4. deli

üç kere: yaşasın kral yaşasın kral

şurasından kurşun geçti birinin

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/825260/din-le-tarih.html>

Soğutulmuş akışı doğallığın

..,

çakal seslerinden irkilen dağdı
göçtü
kocaman yığınakta bodur bir serüven
atını kızıla boğduran gecelerin birinde
geri dön
sokağı yadırgayan bakışa
sezgiye geri dön
tomurcuklanmasına ağrısız bir günün
çocuk cıvıltılarıyla sulanan taraçasına kuzeyde kalmanın
aynanın boşluğundan yakala
son bakışını
kördüğüm
sözcükler çürür hatta eriyektir sen rüzgarla çözü
bütün sonuçlar ölüme çekilirken dönülür
aşındırılmış patikadan
sökülmüş düşünceden
geç
binlerce kabilenin izleğinde duruyor adım
„ bir madenci hassasiyeti ile her nesneyi yüzüme ve gözlerime bulaştırıyorum sevgili
anlam
o çokça eritilmiş maden
artık uyumsuz sınırlarıyla anılmayan dip not
büyük bir kavisle uzadıkça uzayan körfez
ve karıncanın dev adımında çakılın olanca yükseltisi
durmaksızın düşülen
geçip kendimi baka kaldığım
o yer
senden ibaret bir yelken
uzak, karmaşık ve ağır yükleriyle alabildiğine dem

..,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/830486/sogutulmus-akisi-dogalligin.html>

Sudan Elllerinde Karpit Tutanlar

...

gerçeği Őakađıma dayadım
söyle dedim

çıplaklığın delilik olduğunu

kelime iliklenmez biliyorsun

vuruldu

inanmazsın güpegündüzdü
kimse yere düşmedi kanamadı kimsenin umudu

öyleyse dedim
kargalar her yerde serbest
bülbul kafeste tutsak demiş Firakî

minicik bir kova içine bütün kumsalı doldurdum

senin ağzının dumanı asil atlar soysuz eşekler bineği
benim mosmor dudağım

Őakađıma dayadım işaret parmağımı
söyle dedim

kedi yakalayabilecek mi bir gün de kendi kuyruğunu

sormazdım
öyle dimdik sormazdım
vurulup yerde upuzun ıslanmış ve unutulmuş olmasa
sudan elleriyle insanlar

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/831206/sudan-ellerinde-karpit-tutanlar.html>

Yakıp kendini ısınıyorkendi bir halk

'''
açılın
şöylemesine
en büyük masanın en görkemli yerine
yeryüzü tanrılarına ayrılan sofraya bir tabak dahil edildi çünkü
atinalı timon un sesi eşliğinde

yüce halkımız
sayın basın mensupları
bilirkişiler ve asık yüzlüler
bir kum parçacığı nasıl ayrılıp küçüldü
koca kayanın böğründen
biz de öyle aşınarak geldik bu kutsanmış tepeye

büyük ve süslü olmalı olacak olan her şey
parmağınızdaki yüzük başınızdaki taç
değil mi
en okkalı taşlarla dikilmeli mezarlarınız bile

sağlamlaştırdıkça iktidarınızın kumaşını
yırtılsın yüzünüz
öyle ki göz gözü görmesin saadetli yükselişinizden

yüce halkımızın hizmetkârı ve akıl tutulmasına panzehir erdem
vıcık vıcık bir çözülüşle istifleniyor
açın masalarınızda yer

acıkın. tıka basa acıkın

'herkes sevgilisini öpmeye koşar gibi geçsin yerine'

'''

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/831768/yakip-kendini-isiniyorkendi-bir-halk.html>

Parmak uçlarından bir limandır akıyor

'''

sesimi limana yatırdım
içinden yürüdü insanlar
içinden çınladı ufaldı dağ ve dağ gibi üzünçlerin boca edildiği anlar

oğlunu karlı gecelerde yitirmiş anneler geçti
ardından
yaslı dumanlarıyla adamlar ve sus.
bağırış, küfür ve sadakatli dindarlar

yanılmak.
o büyük zarafetiyle kamçı giydirdiyordu düşünceye
düşünce
kıpırık

yanlış yanlış yanlış

bir duvar yazısında soluyordu karanfiller ve yaşamak

kurtarılmış şehirlere batık agoralardan gidilebilirdi o zaman
bazı sokaklar yakasından silkelendi adamı kabul
kabul İzmir de öpülmek bir içki kadehinden hızla sımsıcak
sersemletebilirdi
Ağrı da ağırlandığımız gibi asılı kalmak

kalimera yazılmış olabilir taş balkonun menekşesinde
ve ben kendime zulmettim kabul edilebilir
traş kokusunu çoktan da çok unutmuş biri olarak

ağız dolusu ürperebiliriz
varım
fırtınalar taşıyabiliriz
yeşil bir duvara yaslanıp parmak uçlarımızla
sindirilmiş ağulardan bin baldıran çıkarıp

'''

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/832120/parmak-ucarindan-bir-limandir-akiyor.html>

Entelektüel replikler ve etik pratiği içinde Gezi

''''

bakıyorduk işte kalbim
yutağında hevesli çırpınışlar bırakan yaşamın
uzayan ezgisinden geçip bu yaz
orada bir takım adamlar kadınlar ve gölgeleri
ve kokusunu yitirmiş hatmiler vardı
rengârenk kaldırımlar
buharı üzerinde asfalt
ve ziftî oynaşlarıyla yanıp sönen yalnızlıklar
gördük
tanrısal başlangıcını herhangi bir günün, alıp yücelttiğimiz
sarıp sarmalarken sevgiden
boğulmakta olan umut kırıntıları
ve biz
-bilemezdik-
bir cuma ertesiydi merhamet
ve suçluluk hissinin götürdüğü iz
mütebessim bir af dileğine her birimiz için
halkız haklıyız kazanacağız!

bakıyorduk.
ilahi bir imtiyazdan geçip tanrılarına yeryüzünün
memede boğulan bebekler ağlamazdı hiç
ve ağ'lanmazdı
Muş Tatvan yolunda Devlete ve Güllere inanan*
ve kanatları teker teker yolunmuş hiç bir yurttaş için upuzun

.emperyal bir azimle öldükdü.,

''''''

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/832416/entelektuel-replikler-ve-etik-pratigi-icin-de-gezi.html>

Sesin düşüyor hem beyaz

””

'dünya' şimdiki zamanı içerir biliyorsun
biri mağrip mağrik öteki
çekip avuçlarımda biriktiriyorum

elif, alfa, an

ipek bir mendile benziyor kızıl ve kırgın
buna inanıyorsun

çoğul kınanmıştır çoğu kez
çürümeye durmuştur ağızda söz, duvarda kahveci güzeli
ve serçe parmağında kuş sektiren baharat
safra nasıl da nazlı bir çiçektir

bir özlemek gelip dayanıyor kapısına dünyanın
bilmiyorum nasıl söylenir
beyaz çarşafların bir nehre benzeyebileceği
nasıl anlatılabilir ki
el ilah İbraniceden gelir

anlatamıyorum
paramparça bir tat bırakıyor yaşamak ağızda
şurasına kadar dalıyorum ince sızının
yok
yalnızca bir dil biliyorum ben
Sümerlerin papirüslerde bembeyaz unuttuğu

”””

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/832657/sesin-dusuyor-hem-beyaz.html>

Nem varsa İstanbul olur

..

öyle bir yer yok
inip baktım
akşamları bir erinci bölüşüyoruz senle
kaplan ağzını jiletli çanakta ısıklıyoruz
Makedonca bir ninni tutturuyorum

geceyi sakla bana
ve suya ve masaya ve çözülmüş dile işkenceden
ben kimsenin güneşi değilim
kimseyi tanımıyorum

elastik bir tez konusudur yaşamak
zehir zemberek derken zamanı anlıyoruz

içindeki dağa dön
kuytuya yasla avuçlarını
al şarkılı akşamları dök yüzüme
yüzüm ki bir buluşmadır
tozla kaplı çerçevenin parmak izinde
kerpiç duvarlı uzaklığın bükülebildiği anda durur sır
uzaklık yastır demiştim
içe kıvrılır

sabırla birbirini teğet geçer göksel her şey
biz yerle bir
yeksan mı demeliydim
acıyı tuza yatırırmış eskiler

yüzün
yüzüme yasladığım umman ı muskat
sen herhangi bir an'ı gözlerinle içerken
buğulu bir gölden çıkagelir ne varsa

parmaklarının ucuyla yükselir ortodoks balıkçı
İstanbul olur
toz duman yıldız yıldız bir deniz
göğsünün tüttüğü yerde orman ve kiblesini yitirmiş hacılar
ışığa döner tutuşur

inip baktım ölümler ülkesine kimse yok
biinsin için söyledim
her şey dönüşüyor kendi melodisine
kısıvrak sımsıkı upuzun
ve derin

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/832941/nem-varsa-istanbul-olur.html>

Ben onu bir kuytuda söyleşir buldum

...

kavak pamuğu yüküdü zaman
diz kırıp yanında bir an için görüldüm

dedim
göğsünde rahle bu ben kimim
uğundu kıvrandı ellerinden terledi

ne sen sor ne de ben söyleyim

bir gölgeye türlü baharlar döktüm
dedim
çarçıra yüce meydan ya boynundaki nem
dağlandı küskünü sırladı urun

ne ben gördüm ne de sen dinledin

ben onu kâh darda kâh gülşende salınır buldum
dedi
kabuğa da baksam divâne bir âşık olurum
el'lerin belinde gezinir şimdi

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/833365/ben-onu-bir-kuytuda-soylesir-buldum.html>

Sıcak ülkeler geçiriyorum aklımdan üşümesin çocuklar gibi

...

sayılsaydı katları gibi'den
çok tanınmamakla ünlü istasyonlar geçirdi
mezopotamya yazardı örneğin
İzmir de karşıyaka vapuru durup şöyle bembeyaz
gibi gelirdi şurasına boğazımızın
galatadan gece geçirdi
sivastan kopup gelmiş bir ayaz
benim uzun saçlarım kıvıl kıvıl
bir açtım bir örttüm yeniden açtım
gibi uslanmaz
sayılsaydı katları gibiden

gibi.
ne garip bir sözcük
ürperdiğimde aşktan
iki şeyle buldu bizi acıtan gibi
deli gibi sonsuz gibi
düpedüz yadırgı baktığımız gibi'lere uyan

ışık geçiren bir şeye benziyor gibi
gibi korkak gibi masum gibi sıradan
bir ıslıkta toplayiveren karıncaları
ıslak bir şadırvan altında

aklımı gib'ilere verdim yedi düğümdür artık
bir kadehi tutar gibi dikkatli ve cesur
gibi arzulu gibi mağrur ve inatçı
bir gece yarısı öperek yumruğunu
rahova tüneline geçip
tiananmen meydanında bir tankın önünde durmak
gibi kalp atışı gibi akışı kanın
çıkartıp ayakkabını bir zalime fırlatmak
gibi
yataklarına sürtünerek geçen nehirler
gibi suyundan uzak
gibi malum gibi bahtiyar
katlarına ayrılıysaydı gibiler
birleşseydi sonra upuzun
varoşlarında midye kokan o kentlerden geçip
çok eskimiş ellerimle sınımsız

yeşilinde limonun hem ağacından uzanıp almak gibi tazecik
denemek gibi bir serumu damarından son susun
sevişmek ter kan içinde sevgiliyle gibi yaşamak

annemin uyarılarıyla düşü vermek diz kapağı üstüne
hem yeni örülmüş kazağı sökmek gibi
suçu suçla yönetmesi devletin
yıkılıp kalmak ayaklarımın üşüdüğü yerde
ulaştıracağın bir sözcükle ısınmak gibi
gibi tezat gibi yağma sesi yağmurun
gibi durmaksızın yol almak
taştan taşa çırpınıp

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/833503/sicak-ulkeler-geciriyorum-aklimdan-usumesin-cocuklar-gibi.html>

Uzak bir virgölün içten içe dokunuşu

.. ,

(sevmeni istediğim gibi seviyormuşum huzuru
eğilip kulağına dünyanın
huzur aşktır diyorsun
inanıyorum
alnında yıldızlı bir bere gibi dolaşınca böyle

sevgili bana durmaksızın m taşı durmaksızın sevgilim de

beni gerçekler mabedine sen götür
burada sisler, birbirine benzeyen beton yığınları
sen beni seher yelinde çok ayaz çok sırla kaplı
dudağımızın patlayacağı o kuytuya götür

kalbime iyi sokul
dinle
dügâh çark ı çemende yek usûl
bana dokunuşundan söz et o ipek terennümlerin
aşk bize küskün
hem kırgındır artık Haziran

karşılaşmamaktan iki kapılı bir yerde yeniden yeniyle
ben dut ağacında böceğe sıvanmış bir dal
titriyorum korkudan
dokunursan kaybolacak bu gerçeğin içinde bu hayal

beni bulmak fiilinde bir yere götür
mülevven damarına sevmek sözcüğünün
taç yapraklarına sonra
bir çırpıda açılan gürültüsüz bir günün
buna gece de dahil

sen konuşurken bir frezya konuyor aramıza say
bir iki tedirgin cümleden
ben' beyazdan açılış
gittikçe tek goncaya dönüşen hız
içimizdeki patikadan savruluyoruz anarşist bir ormana)

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/833878/uzak-bir-virgulun-icten-ice-dokunusu.html>

Deren dağı İbrişim urgan

...

umut bu ya bizi öldüresiye döven
bir çift öküzün boynunda ezim ezim
hiçbir kuşkuya yer kalmadan sapanıyla vurulan umut
Fırat bu hem derin
beşinci iklimde doğar Malatya' ya omzunu verir
Sıffin, Rakka oradan Kufe ye zahriye döker
göğerir
bulun beni.
bayındır şehirlerin viran taraçalarından tarihin
ben ki kendimin çırağıyım
dövündüm hem kor benim

alıp terkisine bir katırın taşıdılar gövdemi

gövdem ki

buğdaylarca savruldu yeryüzü sofralarına çıt etmedi
ah şu başımda dönen uçsuz bucaksız tarla
göğerini*
ben de şairim unutulsun için şuranızdan geçmiş son havari
alın serpin tuz ülkesine, bakın nasıl da eskidim
geçin beni.
hılat doğurdu, Dicleyim
çok renkli kanolarla ve uzun uzadıya Fars Denizine dökülün
rahimdir göğsüm, ölüsün yüzüstü komaz hem serin

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834207/deren-dagi-ibrisim-urgan.html>

Yirmi dört diya'dan bakakalmak

...

zaman, koşarak geçerkendi

üzerimizdeki her şeyi hırçın suların yatağına fırlatıp, sonsuz bir sürüklenişte ve durmaksızın katlanarak, zamanlar üstü bir ışığa akıyorduk.

zaman hangi bin yılda durmuş, bizi hangi ayrıçta unutmuştu,,
derinliğin bulanık düşler kurduran yapay ferahlığı ve aşk diye yüksek dozda içilen,.
ama öldürmeyen o kenevir kapsülün içinde olup bitiyordu her şey

sen de, ben de, onlar da görüyordu

„sonra
içimizden biri.,
çölde bağı delinmiş olan.,
dilini ısırın tuz tadında buldu. boğulacağı denize ağıraşığı inilen o körfezi ,,
.kimse yoktu.

noktasızlığa övgü ve kırsal bir yenilgi içindi durup. uzaktan uzağa bakmak

yani
ansızın değil
ağır
ağır
ağırıldı
uzaklık ağacının en kuytusunda asılı kalmak
yani umarsızlık
yani alev alev tutuşmak el ele
yani bir yokluk zamanında
yani bir suyun ışığına doğru taşlar sektirmek
yani seslerimiz Ağrı' lıyken ve çok hasta düşmüşken bir halk
yani ağrı ve isyan
yani Süraka nın ayağını kaydıran kumlarla dans
yani Maraş işlemeli bir tabutta taşımak, bütün çiçeklerini kırların
yardan düşerken yani
yani ufacak bir kökün hafızası gibi toprağına sımsıkı sarılmak
ve bir anda bırakılmak kor çerçevesine tarihin
yetimler korosunda kesik yankılarla upuzun...

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834453/yirmi-dort-diya-dan-bakakalmak.html>

Dalina ks kir böceği ve Őebnem

...

vadiye uzanan kayaların eliften oyuklarını
divan değildi oturduğumuz
unutmadım uğta bir yerde duruyor Őebnem

aynı iğnenin ucunu nazikęe bırakıyor zamana
ve plak kulağımıza fısıldıyor
metin olmalısınız
yüzleri eritip döken aynalar karŐında
metin...
bu öğreti, buz olmadan asla tutulamayacak suyun

tahta atlarında demir süvariler
nektarlı vızıltısında kara kovanın ve bahęe bahar değil
bırakıp gidilecek uzun hazırlığımız

süslenen her Şey kısılır
yükseltiyor insan durduğu zemini

ne kadar yanlış varsa o kadar ıslanıyor dilimiz
külden kalem yıkılıyor karşımızda
kanıt mı lazım
lm gösteriyoruz

Liszt zmŐ olmalı ritmin üst anlamını
ışık geğirmeden bin yıl daha
d  Ő  n e b i l i y o r m u s u n u z

artırıyor parlaklığımızı ışıklı her Şey gibi
bilgi vermiyor sezgilerimizi kuŐanmıŐ zaman

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834709/dalina-kus-kir-bocegi-ve-sebnem.html>

Seyirlik bir yer

...

yıldızlara bakar insan sevgilim
gece olgunlaşınca

ilk tahtaya dokunurken
ilk yudumu alırken içkisinden anımsamanın
duvarın birinden aşip diğerine kol atar sarmaşıklar

sürgünlü bir hikaye

gün biçim almadan önce de ay oradadır
sönük bir hilal eğilirken de gece

kutsanmış anlatılar seyir halindeki gemiye benzer
ve gizli bölmelerindeki şaraptır bilmek
hareket ve karanlık
duruş ve gitmek

almak için doludizgin hazları sevgilim
diğer yarından bir güzel

mor salkımlı gökyüzüne benim için de bak
seyirlik değil seyir halindedir her şey

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/835024/seyirlik-bir-yer.html>

Acının anaforundan geçiş

...

pürüzsüzlük suyun ve havanın tenidir sevgilim
toprak damarlıdır biliyorsun

leylak mayıs çiçeği
rıhtım olmasaydı kayalar dinleyebilirdi dalgaların sesini
sesin kulağı sağır

göz yeni bir giysi ve yeni bir anlamlandırma büstü
ibrahimin baltasında asılı
ibrahim ibranicedir diyorsun

ve acının çarpıcılığı küçük suların işi

sayısız kıvrımlarla akıyoruz
anımsamanın huniden anaforunda
sevgilim sevgilim
işte eylül ve ben diyorum
kendi saydamlığından bir yay geriyor nisan

atıyoruz

kardeşlerim!!!
yan gelip yatmak yeri değildir, maden ve asker ocakları!

sokağın cehennem ağzından kardeşlerim sözcüğünü alıp
karın deşenle..,

kurbağalar bir halkı öperken biz durmaksızın sevişiyoruz

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/835239/acinin-anaforundan-gecis.html>

Bizim türkümüzü bağlamasız söylesin yüksek dozda kan tadını bilenler

...

bak.
yine pencereden içeri bir çocuk uzatılıyor
babasının sırtında ölü. zemheri

ne sarmaşık ne atların tıkırtısı ne de çığlıkları kimsenin
öpücüklerle uyansın her sabah, dudağından yaşam fışkıran hayat
gülaydın
gülaydın
gülaydın!
katledilen filler gibi üst üste yığılıyor, acılanmanın dişleri

yine kaçacak yer yok sevgili
birbirini bileyen emperyal dişliler mülkiyet elmasının kurtçuklarıyla ışıldıyor yine
yine değişmiyor, değişmeyecek
hâbil ile kâbi'lin hikâyesi

söyle
bizim türkümüzü kelebek vadisinde bulsunlar
ve bizden dinlesin kulak zarı dikilenler
kardan mor kuşaklar bağlamış koyaklar
ağulu. gizli.

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/835511/bizim-turkumuzu-baglamasiz-soylesin-yuksek-dozda-kan-tadini-bilenler.ht>

Yüzümü masaya yatırdım yüzün

...

soğuk bahçesinde çocukluk günlerinin
hiçbir ses germiyor gecenin perdesini

kaçış...
buyrukların buğulu nefesiyle, eskimiş izlerin üzerinden
rüzgarın eğdiği ağaçlar
solgun bahçenin biricik süsü

gürültüsüz ırmaklar ve onların tortulu hikayesi
sadık kalınamaz zamana

avuçu kadar denizi dağlara serpilirken gördüm
büyüme için gidilmeyen dağlara

zaman nasıl bir şeye benzer ki

beklenmedikler odasında aklın

ben bir yerde yere düştüm
belki de çakıldım. anımsamıyorum.

tel örgüde parmakları bir adamın, sigaradan sararmış
sarı çiğdeme benzete dursun kederi Gülten Akın
ben gördüm
kaçarken, saklanırken, dövülürken
titreyen ve o kır düşen tütün yaprağını

hep dağlara sarıyordu
şairler hep denizlere
içinden asfalt yollar küskün kaldırımlar
ve orada öylece duran bir 'o' geçiriyordu
kimileri
sularca çalkanıyordu bir kol
nehirlerden alıç düşmüş gömleklerle
sökülmeler, kırıksıklıklar, düğümler
hırka alıyorlardı omuzlarına sonra
pazarlar manastırlar ve çiçek ormanları bazen

ben oydum.
özlemek bağımlılıktır sevgilim yenilgi biriktirmek de

dağlara söylensin için var ne varsa
ya da bir kadının boynu için usulca sabahın en erkeninde
yarıdan sonrası ışık
yardan sonrası yarısı dünyanın

yarım

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/835745/yuzumu-masaya-yatirdim-yuzun.html>

Geçmemiş geçmiş için bilet lütfen

...

bir gün geriye döndük
doğum çığlıklarından
tanınmamak için, bizi biz yapan sokaklara...

ağını topladı adamlar ve onların kadınları

kediler bahçeler devrimler ve günler satın aldık
ironik çeşmeler
büyük saatler altında büyük gongu serkeş develer gibi bakakalmanın
düşünen heykeller
düşünmenin kaybedildiği bir yerden
evet onları da aldık
sosyal elektronik duvarlar
ve dua sayaçları
taksirat ve geri ödemeli hayatlar
zulmün artsın
zulmün artsın
ey hırs
ey yapıp eyleyen
bize şaşırma hakkı tanıyan sokak lambası
iltihaplı yatağında dirilen öfke
uğultuyla dalgalanan sesler içinde dökülüp geçen kitle hayvanı*
büyük ur

ağını topladı adamlar ve onların kadınları

kaçkınlar yeni ötekiler
suriyeliler ve sur içindekiler
ayı oynatıcılar için ayrılması planlanan saha
ve doğal hayatı koruma plaketleri
sizin sözcüleriniz nereden izliyor
gelmekte olan fırtınasını göklerin
son yelkenlerini açtı kader
çürüyeceksiniz
son erzaklarınız
son sözleriniz
son kıpırdaması dudaklarınızın
yeterince derine saplandınız

ağını topladı adamlar ve onların kadınları

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/835941/gecmemis-gecmis-icin-bilet-lutfen.html>

Ağzının harında uyanış

...

sarı yeşil ve beyaz döşemeli
verandayı yaz
sevgilim en çok su arkına yakın
en çok toprağın coşkısına baharın
birikmişliğe
'az kalsın ölecekmişiz' duruşuna

yeşil limonlarla dolu elleriyle geliyor
uzun bir haziranı çıkmaya
sabahına uyanışın
güneşle bulut maviden bir akasya
kaşıkıyorum
sus. burada gülünmez
burada bir soru soruluyor herkese
dört benzer benzemez arasından
sen çileği seçiyorsun

sevgilim...türkiye'li olmak ne zor
aşktan söz etmeye geçilmiyor bak
fundalıklar içinde girit evleri ve soframızda yenilecek çiçekler
o an bağıryorsun

hey bu sensin
bu senin kelimen

kar eritip bakıyoruz avuçlarımıza sonra
neresinden tutulursa acıtmaz ocak
isveç otlaklarından yemyeşil uyanışlar getirmek için
aramızdaki kuvarsa

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/836303/agzinin-harinda-uyanis.html>

Gece içtima ve sevmeye durmak

...

durmak, geriye bakmayı da içerir
virgöl minnacık bir soluklanma biçimi
olup biten her şeyi sen yanı başımdasın gibi anlatmak
delililiği

taş sokaklar gecenin kızı
ve yağmur
kardeşime bir damlamayı anımsatıyor
bakır kâselere döküldükçe yükselir ve düşer müzik

gece olur ne varsa
baskınlar, silah sesleri, kovalamaca ve çığlık
ayrılmayış bir ölünün başucundan

-hâlâ nefes alıyor neden anlamıyorsunuz!

tanrı diyorlar sevgilim
yasa koyuculara hatta aşklara
tanrı nedir bilmiyorum

karanlık sokaklar ve puşt ziyasında gecenin
kimsenin değildir hiç kimse
aydınlığa çıkınca ikimiz dans için bir akşam
her yerden görünen bir şeye benzetiyor bizi

Allah her şeyi böyle çevirir

küçük şiir
seninle durup bütün bunları anlamak
vazgeçmek beklemekten, dönmek bir daha
gece çıkılmış bir yolculuktan geri

şiirin ve aşkın dudaklarına yığılıp kalmak bizimkisi

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/836530/gece-ictima-ve-sevmeye-durmak.html>

İyi değilimden rahatız yazıyorum

...

ben sizi sevdiğimden öldüm
siz hayatta kalmanın altını çizdiniz
toplumsal muskalar verevine katlanıyormuş açınca farkına vardım
bakar körüm
çok şeyler öğrendim ama
fiillerin çatısı ve daha başka şeylerden

arkadaşlar ben bu cümleleri
oturduğum ve az sonra yerimde yeller esecek tabureden yazıyorum

geçenlerde yani cumartesinin cuma ertesi olduğu bir gün
bohçacıların, şerbetçi ve sandalye yapıcılarının olduğu
taklit kokuların estirildiği bir gün

işte arkadaşlar ben oradan yazıyorum
her hakkı saklıdır bazı şeylerin

çöl orada çim olmadığı için mi çöldür

arkadaşlar iyi akşamlar
ben bu kayışı kopuk sözleri bir bardağın tamamen dolu olmasından yazıyorum
kırmızı mangrov ağacı aslında nefes alamamakla mı ilgilidir
bilmiyorum

ilkbahar ve yaz yakışıksızdır aslında
arasında bir şey daha olmalı mesela vişneçürüğü bir akşam[ikiyanayasla]
tek bildiğim bu

zaman, seyreltilmesi gereken vizkozitesi yüksek bir tramlendir

ben bu cümleleri aklı başında ve tamamen
diktatörlüklerde görülen susturucu rolünü
herkesin hep bir ağızdan oynadığı
yerden yazıyorum

şu günlerde güneş sizin de kalbinize batıyor mu

bu onun bizleri sevme biçimi anlaşılın
yadırgamıyorum

birden dantelli koylarında deniz kızı ve boynunda şekerlemeler

arkadaşlar ben bu cümleleri eski postaneden yazıyorum
kızıldır şimdi kabak çiçeği yaprakları
kabak çiçeği yaprakları hey
çoktandır kendimi vahşi atlara bağladım ve
aramızdaki en kısa mesafe
nazar boncuklarının kötülükleri kovamayacağı kadar şık
ve hiçbir peygamber yaşadığımız şu günlere kadar
başına geleceklerden habersiz değildi
biliyorum bunu
çarçur edilmek istenirdi büyük hazineler çünkü

arkadaşlar alıcıların karıncalanmasına aldırmayın
din.leniyor ve izleniyoruz
nereden mi biliyorum tam söyleyecekken kıyamet koptu

arkadaşlar bütün bu saçmalıkları odessa merdivenlerinin
aşağıdan yukarıya bakılırken ki manzarasından yazdım
karşımızda silah tüccarları ve onların sansar kılıklı kulları duruyor
sanırım her şey az sonra başlayacak

ama son derece rahatız
mesela Şu İsveç haberlerine çok takıldı düşünce
yalnızca üç önemli haber geçtiler
spikerin sesi epey çirkindi kadını ve ama gençti
bu iyi bir gözlem
yılın en başarılı guruplarından birinin vereceği konserden söz etti
arkadaşlar açık havada
ardından verdiği iki haber ana okullarının son durumu hakkındaydı

rahatsız bir yerden yazıyorum arkadaşlar
alıcılarınızla oynamayın.ı geri aldım bir bakın belki de mşjhggztepbndıı olabilir
bilemem

arkadaşlar günaydın galiba ben öldüm. ve bir dağa verildi adım
size oradan yazıyorum

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/836773/iyi-degilimden-rahatiz-yaziyorum.html>

Panoptik ufuk

...

ölüm karanfilden yatak
küçük kızlar ve oğlanların
mor alaşimli halkalanmaya benzer uzaklık

bastırılmış, solgun, yarım ve kurak
düşüncelerin kovuşturması yazmak
yarı ışıklı
yaz

tam metnini kimse okumaz
birleşmiş milletler konuşmasını che'nin
kayıtlara geçilmesi istenen her şey uzun uzadıya
uzadıkça uykuları
fantastik kahramanlıkların

sokağa çıkma yasağı
karartma
ve sonsuz ölmek biçimli gölgeler içinde
anadoluda
bir köye inip vurulabilir miydi pars

kendi okunun hizasına geliyor inanma biçimleri

ölümün alternatifi yok
yaşamın dehası akıl almaz çocukluk
karanfilin kokusu
ah karanfilin kokusu

içine girilecek nehirler şurada durur
nehirler ve yıldızlar en çok saklanırken ay ışığı ve son at

masalları kimden dinlemeli der kuytusunda göl çıbaran dağ

adam akıllı çocuk
adamakıllı çocuk
bizim de başımızdan geçiyor çelik gövdeli susmak
örgütüyoruz

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/837466/panoptik-ufuk.html>

Suhuf u wewin

...

ben susunca
her şey gürültüyle akıp giden bir nehir
ben susunca, kimsenin konuşmayı bilmediği bir dil
bir çalkantı boşluk hissinin
ben susunca sözcükler anlamını yitirir
ben
İsa dan önce hiçbir kayda geçmemiş havari
çürükler içinde filizlenmiş bin geceden bin sabaha kuşlar uçuran sezgi
sizin de bildiğiniz

ben susunca titreyişi başlar göklerin ve yerin
ağzınızda su perilerinin
içinizden bir ateş çemberi yutağınıza doğru evrilir
ben susunca avuçlarında izdiham bin okçu yayından gerilir
siz konuşursunuz göksel aynasında evrenin
cıldırta bir yalnızlık içinde
ama serin, ama tamamen sermestim

şarkım ben
davudî sesle ağıt yakarım taze gelinler ve oğullar için dönmeyen

susmaların ustasıyım ben köklerin içindeki dermanı bilirim
koca ordular geçer sessizliğimde büyük büyük bağırışlar
bereketli rahmim, kutsal düşüncem
şarkım ben
sisler içindeyken peri masalına düşmüş gibi gülümseyen

sırtımda durmaksızın ışıldayan bir hançer

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/837683/suhuf-u-wewin.html>

Tara ya söylenmek üzere

...

göründüğü gibi değildi Tara
sokaklardaki koşuşturması insanların
akşamüzeri lambaları yanıp kırırtılar içinde yükselen o kent
göründüğü gibi değildi
sevgililer el ele yürüyemezdi Tara
el namus işi

sen doğuda kadın oldun mu Tara
sen kadında çaresiz bekleme saatleri

seçme şansın oldu senin doğunun yoktur
aşklar kurnazlık ister, çocukların oyunları cesaret
ve evet el işidir namus

tenha nedir bilir misin Tara
taş merdivenlerin kalp şeklinde yükseltildiğini gördün mü
sen Diyarbakır da kurt gibi çakal gibi sıvışmak zorunda kaldın mı hiç
doğuda erkek olunur bildin mi
ah evet evet namus ellerin işi

basarsın tetiğine göğsündeki kuşun
tek el.
namus işi

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/837941/tara-ya-soylenmek-uzere.html>

Palto gürültüsünde uyuyan doğuya mezmûr

...

nasıl dağlanırım yüzünüzdeki çölde
kulağımda mezmûr ve tılsım ve boğulmuş akitler

ben nasıl geçerim döndüğünüz doğudan
incinen lahitten ve aksinde düğümlenen sudan

ay bir büyük yanılısama
ah uzunca önsöz

beni tuttuğum yaslı limana değdirdi bulutlu göğünüz
yaslandım
yas hiledir
arsızca yalan söyler insan
ben nasıl koşarım çıplak ayaklarımla
soğuk düşüncesinden çekip gitmenin

ah sınanmış atlara yenilir insan
beni uğurlayın
beni u ğ u r l a
karınca bile çarpsa kırılabilecek hilyem
bırakıp geldim
beyaz paltomun yakasında
tabakasında sır saklayan şeyhimi
bükülmeden geçtiğim eşğin iplerini
bulut bulut 'ben'i

terk ettim.
sızım sızım içimizdeki esrarı beyaz paltolarınızın gürültüsüne

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/838612/palto-gurultusunda-uyuyan-doguya-mezm-r.html>

Başına buyruk neye sığinsam

...

duyduk ve inandık
Allahın aşkın diliyle konuştuğuna
kimsesizlik gençlikte anlatılamaz sevgilim

Irak. kıyım
kıyım kıyım tütün öbeği
solgun yeşilinde tutuşmuş gibi gözlerin
hiç bir yere gömülemeyen
inandık
ve seni
kutsanmış taşların beyazından çağırdık
değiştirilemez acılar alınan taşların pazarına

// bomba yüklü bir aracı anons ediyorlar
Basra ya inip oradan...,,

az önce denizden çıkılmış gibi
maviye çalar ateşim
tepeyi göremeyen bir yerde nöbet
hastayı görmeden ilaç dağıtan ecza
yılık atlar
erimekte olan dağ
ve dilim dilim dil

karınca sevgilim, sayısız dağılıyor sesim...

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/839123/basina-buyruk-neye-siginsam.html>

Trenlere taş atan çocuklar için gül

...

sevgilim trenlere binip gidiyor her gün
dumansız ılsıksız adamakıllı trenlere
dolarak bekleyen
ve unutan çıkıp gitmeyi

mutlaka inirim ben de

inirim ve hiç birşey kıpırdamaz olur
kuşların ayaklandığı saçak altları
toprakta devinen tohum
kiş uykusu
kar ve ,, bozkırkurdu,, açılmadan durur

trenlere koşaradım
zafer işareti yapan Kürt çocuklar
küfûrbaz deliler ve koynunda bir tutam saç gizleyen adam
ardından köhne bakışlı işçiler doluşur
ben de.

ben nasıl birşeye benzediğimi bilmem
aşığım ve çok üşürüm
sevgilim gece ve gündüz trenlerine yetişir
yer açar ısınan demirlere iç içe
sökülerek geçer bileklerindeki kınısız ıslıkla
vurulurum

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/839383/trenlere-tas-atan-cocuklar-icin-gul.html>

Bozkirkurduna güzelleme

...

bebek sahilinden geçmek güzel
ilikli boğazından istanbul un
acıtması kalbindeki bir yeri
sıkıştırması belki bir geçişin ve dnmeyişlerin
bordaları kırmızı vapurlar ve hırçın kayalar ardında besé

/ hatırlıyorum
ekilmiştiniz
kadınlarınızı korumak için dağlara

ben korkuyordum
her yönden sarılmıştık
her sofrada parça parçaydı etimiz
korkutuyordum korkmamak için
karanlık bir gecede kimsenin binmeye cesaret edemediği
o gemilere yüzerek bindim

sıraya dizilmiştiniz
ve teker teker cepleriniz aranırdı ses edemezsiniz
korkunç olmak zorundaymıştım gibiydi
hastalanmıştım
Çaresiz ve korkulu gözlerin nasıl baktığını en iyi bilen bendim
kuşkusuz hınç ve tıkalı bir hüznün
el ayak çekilince küfre döneceğini de

ana avrat sıraya dizilirdim

/allahına kadar âmen büyümekte olan çocukluğumuz

istanbul dersime karşı be karşı

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/839686/bozkirkurduna-guzelleme.html>

Gelmiş bir geçmişten kuleler

...

gittim ve satın aldım kız kulesini
lautréamont,. kulakların çınladı değil mi
yeterince hırsızlık yaparsa aziz bile ilan edilebilir insan

/ i harfinin durduğu yere baktım
bazen a harflerine de bakarım
sonra diğerleri
azonans frekans ve slayt
mutlaka gülümsetir sözcükler birbirini
bak yine i /

ne zaman Hrant konuşacak olsa
titrediğini anlıyorum sesin
gidilecek gibi değil
gidilecek gibi değil
gitmek içe kıvrılan bir akis
anımsamak için anı berkitir insan
siz biriktirir mi diyecektiniz

olmadı gidip çakıl adasına çıkacağım
kullarıma köpüklü bir bira içirip
bakın diyeceğim
bu altınsuyuna bandırılmış arpa
neresinden bakılsa bin yıllık şaraptan yeğdir
için ve karsın paçalarını

kapitalzmin arka bahçelerine yetişeceğiz

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/840015/gelmis-bir-gecmisten-kuleler.html>

Dağbahçe Denizorman

...

canım sevgilim yeterince soluk alırsak
aynı anda
yıkılacakmışız

defne ağaçları
salkımlı çiçekleriyle dolacakmış sokaklara
deniz, beyaz vapurlar açacakmış o an

salacakta bırakıp beni
gidecekmişsin

sen gidersen bişey olmazmış
etli yapraklarıyla su teresi, ballı incir ve kilittaşı
ben sana kilitliymişim
denizi yırtarak geçecekmiş gözlerim
ve büsbüyük kadınların yeşil dövmeli hüznüyle
yıkılacakmışız ardından hızla
görücü usulü ve ağlamaksızın bir devrin
öylece bitişine

beni böyle üfledi rüzgarlar
ve tehirli bekleyişlerin ağaçlara kazınmış anlamı
eskirmiş
çardaklı bahçe masmavi hamak
sen gidecekken bişey olmazmış
devinmesine yaşamakların
ölmeklerin
ve şiirin mutluluk tehdidi son bulmayacakmış

aynı anda yakılacakmış orman sevgilim
beni keskin rüzgarlar bu dağbahçeye
bu deniz ağacına bulayıp bulayıp çıkarmış

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/840432/dagbahce-denizorman.html>

Sıgla ağacına aşılanmak

...

güzel uykumlu yangına
uzak çağlardan bakıyor hep bir çift göz
yeniden çizerek yaralarını
biliyor
ben hep mayalanıyorum
hep aşılıyorrum sığlaya
akılcı ve garantici yaşamaklara dil çıkarıp
duman ve tütsü
çıtırtı ve yakamoz
gözlerine girme isteğim aç mı dedin sevgilim
bu karanlık
en karanlık kırmızı
kimsenin bilmediği bir anda açılmış kuyu
ve geçirimsiz bir temmuzda sıvas oluyor
ölüm gürültülü adımlarla geldiğinde
onu uyuttum
ölümü.
şakağına nemli bir mendil bastırıyor gibi usulca
sonra şaşkırdık halkın pey akçesine
yüzüstü bırakıp yananları
kitabı tersinden okumak için durmaksızın
bağrıma kordan bir rahle kurulu
gel de aç

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/840951/sigla-agacina-asilanmak.html>

Bisikleti olmayan çocukların şarkısı

...

adımızı veren kays toplayıp künyemizi gitti
mevsimlere tutunduk
uzun kıyılı şehirlere en kuleli en bulutsuz

ümitsizliği bıraktı
ona
üzeri çizili sözcüklere
genişledikçe anlamı dağılan nara
mazeret ve buğuya
en uzun yazlarına akdenizin

ne kadar nemliyse gözleri bekleyenlerin
nereye kadar gidiyorsa yol
açılıncaya üzeri yaramızın
sevmeye çattık silahlarımızı, sipere tutunduk

bir pencere nereye kadar göğüslerse payına düşen göğü
terk edilen evler, uçuşan perdeleri
zamanı durduran saat ve ikisine temmuz'un

merdivenlerde kederli ve korkudan uzak oturan
o üç adama tutunduk

nicedir denizlere
kırmızı elbiselere ve gülkurusu rujun bıraktığı ize
ağzında sardunya taşıyan balkonlara
denize sıfır kalabalıklara karışıp
özlemlere tutunduk

kimse kimse için tüyünü kıpırdatmayacak kadar kırgın
bir tahta parçası nereden koptuysa
su yüzünde ve inatla salınan
ona

çelimsiz kediler martı sürüleri
güzel kadınlar ve adamlar
göğsü kederden çatlayan o kıza
nereye gidersek götürdüğümüz yaşamak bir tercihti şimdilik
bütün işimiz gücümüz yaşamak
uzun perşembeler
tekinsiz sokaklar
ulu çeşmelerin kör muslukları
toplandığında bir avucu doldurmayan hint ipeği şallara tutunduk

çıtırtılarla yükselen sesine ateşin
ve aşka
hazırda bularak büyüttüğümüz
karın yağma sesine ardahan da
hızla geçen cirite ve atların yelesine rüzgarlı

sonra durup, şiirden basılacak yeri kalmayan o taşın
şunları yazdık:

içimizdeki çocuk öldü
nereye baksanız oradan görünür

...